

Dziennik Urzędowy L 59

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
27 lutego 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 192/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96** 1
- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 193/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97** 34
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 194/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 60
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 195/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od 1 marca do 31 sierpnia 2007 r. 62
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 196/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików 63
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 197/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż 65
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 198/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu 67
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 199/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu 69
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 200/2007 z dnia 26 lutego 2007 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa 71

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 201/2007 z dnia 23 lutego 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga 73

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2007/12/WE z 26 lutego 2007 r. wprowadzająca zmiany do niektórych załączników dyrektywy Rady nr 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości penakonazolu, benomylu i karbendazymu ⁽¹⁾ 75

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225 z 12 sierpnia 1998) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 5, tom 3, str. 327) 84

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 192/2007

z dnia 22 lutego 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Dnia 27 listopada 2000 r. Rada rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000⁽²⁾ nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych typów politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu („kraje, których dotyczy postępowanie”). Podstawą nałożonych środków było dochodzenie antydumpingowe („pierwotne dochodzenie”) wszczęte na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (2) Dnia 13 sierpnia 2004 r. Rada rozporządzeniem (WE) nr 1467/2004⁽³⁾ nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych typów PET pochodzących z Australii oraz Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) oraz zakończyła postępowanie w sprawie przywozu PET pochodzącego z Pakistanu.
- (3) Zmiany rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 były wynikiem bądź dochodzeń przeglądowych wszczętych na

mocy art. 11 ust. 3 i 4 rozporządzenia podstawowego, bądź zobowiązań cenowych przyjętych na mocy jego art. 8 ust. 1.

2. Wnioski o przeglądy

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o przyszłym wygaśnięciu⁽⁴⁾, dnia 30 sierpnia 2005 r. Komisja otrzymała wniosek o przegląd środków obowiązujących na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego („przeгляд wygaśnięcia”) oraz o częściowy przegląd środków nałożonych na przywóz z Tajwanu oraz na przywóz od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („częściowy przegląd okresowy”).
- (5) Wniosek został złożony przez Komitet ds. Politereftalanów Etylenu Stowarzyszenia Producentów Tworzyw Sztucznych Plastics Europe („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej wspólnotowej produkcji PET.
- (6) Wniosek o przegląd wygaśnięcia uzasadniano tym, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (7) Wniosek o częściowy przegląd okresowy środków w odniesieniu do przywozu z Tajwanu oraz przywozu pochodzącego od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei (Daehan Synthetic Fiber Co. Ltd., SK Chemicals Co. Ltd. i KP Chemical Corp.) uzasadniano tym, że poziom tych środków był niewystarczający do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1646/2005 (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 271 z 19.8.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2167/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 11).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 52 z 2.3.2005, str. 2.

- (8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające przeprowadzenie dwóch wspomnianych przeglądów, na mocy odpowiednio art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dnia 1 grudnia 2005 r. Komisja rozpoczęła obydwaj przeglądy⁽¹⁾.
- (9) Zawiadomienie dotyczące zakresu przeglądu okresowego zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym dnia 2 czerwca 2006 r.⁽²⁾ i wyraźnie stwierdziło, że zakres częściowego przeglądu okresowego obejmuje również wszystkie powiązane przedsiębiorstwa.
- (13) Po zbadaniu przedstawionych informacji, wobec niskiej liczby producentów eksportujących z Indii, Indonezji, Republiki Korei i Tajwanu zgłaszających chęć współpracy, zdecydowano, że badanie wyrywkowe w odniesieniu do producentów eksportujących z tych czterech krajów nie będzie konieczne.
- (14) Po rozpatrzeniu informacji przedstawionych przez producentów i importerów wspólnotowych i uwzględnieniu ich małej liczby, zdecydowano, że badaniem objęci zostaną wszyscy producenci i importerzy wspólnotowi oraz że badanie wyrywkowe nie będzie konieczne.

3. Równoległe dochodzenie

- (10) Dnia 1 grudnia 2005 r. Komisja rozpoczęła ponadto przegląd na mocy art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97⁽³⁾ w odniesieniu do środków wyrównawczych obowiązujących na przywóz PET pochodzącego z Indii.
- (15) Zatem do wszystkich znanych producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, importerów, dostawców, producentów oraz użytkowników wspólnotowych wysłano kwestionariusze.

4. Strony, których dotyczy postępowanie

- (11) Komisja oficjalnie poinformowała producentów eksportujących, przedstawicieli krajów wywozu, importerów, producentów wspólnotowych, użytkowników oraz wnioskodawcę o rozpoczęciu przeglądu wygaśnięcia i częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowane strony uzyskały możliwość przedstawienia swoich opinii pisemnie oraz wystąpienia z wnioskiem o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu przeglądu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o wysłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (12) W świetle dużej liczby indyjskich, indonezyjskich, koreańskich oraz tajwańskich producentów eksportujących oraz producentów i importerów wspólnotowych wymienionych we wniosku o przegląd wygaśnięcia, a także wobec znacznej liczby tajwańskich producentów eksportujących wymienionych we wniosku o przegląd okresowy, uznano za stosowne, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, zbadanie konieczności przeprowadzenia badania wyrywkowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy należy przeprowadzić badanie wyrywkowe, a w przypadku pozytywnej decyzji – wybranie próby, na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wystąpiono do wyżej wymienionych stron o zgłoszenie się w terminie 15 dni od rozpoczęcia przeglądu i przedstawienie Komisji informacji, o które wystąpiono w zawiadomieniu o rozpoczęciu przeglądu.
- (16) Odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od:
- trzech producentów eksportujących z Indii,
  - trzech producentów eksportujących z Indonezji (choć tylko dwóch z nich zgodziło się na wizyty weryfikacyjne),
  - dwóch producentów eksportujących z Malezji,
  - czterech producentów eksportujących z Republiki Korei,
  - trzech producentów eksportujących z Tajwanu (choć tylko dwóch z nich zgodziło się na wizyty weryfikacyjne),
  - jednego producenta eksportującego z Tajlandii,
  - dwóch dostawców ze Wspólnoty,
  - dwunastu producentów wspólnotowych,
  - dziesięciu przetwórców/użytkowników.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 1.12.2005, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 129 z 2.6.2006, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

Stwierdzono również, że jeden producent eksportujący, który nie wyraził chęci współpracy, zmienił swoją nazwę od momentu opublikowania przepisów wprowadzających obowiązujące środki z P.T. Bakrie Kasei Corp. na P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia.

(17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do swojej analizy, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w następujących przedsiębiorstwach:

a) Indie

Producenci eksportujący

- Pearl Engineering Polymers Ltd., Delhi,
- SENPET, wcześniej Elque Polyesters Ltd., Kalkuta,
- Futura Polyesters Ltd., Chennai;

Powiązany eksporter

- Plastosen Ltd., Kalkuta (powiązany z SENPET, wcześniej Elque Polyesters Ltd.);

b) Indonezja

Producenci eksportujący

- P.T. Polypet Karyapersada, Dżakarta,
- P.T. Petnesia Resindo, Tangerang;

c) Malezja

Producenci eksportujący

- MPI Polyester Industries Sdn. Bhd., Selangor,
- Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur;

d) Republika Korei

Producenci eksportujący

- SK Chemicals Co. Ltd., Seul,
- Huvis Corp., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),
- KP Chemicals Corp., Seul,
- Honam Petrochemicals Corp., Seul (powiązany z KP Chemicals Co Ltd);

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani w Republice Korei

- SK Networks Ltd., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),
- Lotte Trading Ltd., Seul, Republika Korei (powiązany z KP Chemicals Co Ltd),

- Lotte Daesan Ltd., Seul, Republika Korei (powiązany z KP Chemicals Co Ltd);

Powiązane przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani we Wspólnocie

- SK Networks Deutschland GmbH, Frankfurt nad Menem, Niemcy (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),
- SK Eurochem, Warszawa, Polska (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.);

e) Tajwan

Producenci eksportujący

- Shinkong Synthetic Fibers Corporation, Tajpej,
- Far Eastern Textile Ltd., Tajpej;

f) Tajlandia

Producent eksportujący

- Bangkok Polyester Public Company Ltd, Bangkok, Tajlandia;

g) Producenci wspólnotowi

- Vordian BV (Niderlandy),
- M & G Polimeri Italia Spa (Włochy),
- Equipolymers Srl (Włochy),
- La Seda de Barcelona SA (Hiszpania),
- Novapet SA (Hiszpania),
- Selenis Industria de Polímeros SA (Portugalia),
- Selenis Itália Spa (Włochy);

h) Dostawcy wspólnotowi

- Interquisa SA (Hiszpania);

i) Niepowiązani importerzy we Wspólnocie

- Global Service International SRL (Włochy);

j) Użytkownicy we Wspólnocie

- Coca Cola Enterprises Europe Ltd (Belgia).

(18) Badanie prawdopodobieństwa kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody w ramach przeglądu wygaśnięcia objęło okres od dnia 1 października 2004 r. do dnia 30 września 2005 r. („ODP”). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do zakończenia OD („okres badany”). Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu z Tajwanu oraz od trzech producentów eksportujących z Republiki Korei jest ten sam, co okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

1. Produkt objęty postępowaniem

(19) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt, którego dotyczyło pierwotne postępowanie, tj. PET o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z normą ISO 1628-5, pochodzący z krajów, których dotyczy postępowanie. Jest on obecnie sklasyfikowany w ramach kodu CN 3907 60 20.

2. Produkt podobny

(20) Podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia i dochodzenia przeglądownego stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, PET produkowany i sprzedawany na rynkach krajowych w krajach, których dotyczy postępowanie, oraz PET produkowany i sprzedawany przez producentów wspólnotowych posiada te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowanie. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI ORAZ/ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Dumping przywozu w okresie postępowania – zasady ogólne

(21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy dumping ma obecnie miejsce i czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do kontynuacji dumpingu.

Ogólna metodyka

(22) Ogólna metodyka opisana poniżej została zastosowana w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, i jest taka sama jak w ramach pierwotnego dochodzenia. Prezentacja ustaleń w zakresie dumpingu w odniesieniu do każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, dotyczy zatem wyłącznie zagadnień specyficznych dla każdego kraju wywozu.

Wartość normalna

(23) W celu ustalenia wartości normalnej w pierw ustalono, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego, czy całkowita wielkość jego sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek krajowy była reprezentatywna w porównaniu z jego całkowitą sprzedażą na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego krajowa sprzedaż jest uznawana za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowi przynajmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży do Wspólnoty.

(24) Następnie określono te typy produktu objętego postępowaniem sprzedawane na rynku krajowym przez producentów eksportujących, w przypadku których stwierdzono reprezentatywną krajową sprzedaż oraz które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(25) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych, wobec którego stwierdzono, że jest podobny do typów PET sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty, ustalono, czy krajowa sprzedaż była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajowa sprzedaż danego typu PET była uznawana za wystarczająco reprezentatywną, w przypadku gdy całkowita wielkość krajowej sprzedaży tego typu produktu w ODP stanowiła co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży porównywalnego typu PET na wywóz do Wspólnoty.

(26) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego typu PET może być traktowana jako dokonywana w zwykłym obrocie handlowym na mocy art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego z krajów, których dotyczy postępowanie, odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym postępowaniem.

a) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, tj. w przypadku których średnia cena sprzedaży danego typu produktu była równa lub wyższa od średniego kosztu produkcji tego produktu, wartość normalną obliczano jako średnią cenę całkowitej sprzedaży krajowej tego typu produktu, niezależnie czy sprzedaż ta przynosiła zysk, czy też nie.

- b) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których przynajmniej 10 %, lecz nie więcej niż 80 % krajowej sprzedaży pod względem wielkości nie odbywało się po cenach niższych od kosztów jednostkowych, wartość normalną obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży w ramach tych transakcji, które przeprowadzono po cenach równych lub wyższych od kosztów jednostkowych danego typu produktu.
- c) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % sprzedaży pod względem wielkości odbywało się na rynku krajowym po cenie nie mniejszej niż koszt jednostkowy, uznano, że te typy produktu nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, istniała zatem konieczność konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (27) W przypadkach gdy konieczne było konstruowanie wartości normalnej, wartość ta była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie kosztów produkcji danego typu produktu, do których dodawano kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych (SG&A) oraz marżę zysku. Kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych stanowiły koszty poniesione przez producenta eksportującego w odniesieniu do podobnego produktu, natomiast kwota zysku była równa kwocie średniego zysku uzyskanego przez producenta eksportującego z tytułu sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym.

Cena eksportowa

- (28) W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów w Wspólnocie, cena eksportu była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.
- (29) W przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera lub przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa była konstruowana na podstawie pobieranych przez tego powiązanego importera cen odsprzedaży produktu na rzecz niezależnych klientów. Dokonywano korekty z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, obejmujących koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, a także właściwą marżę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Właściwą marżę zysku ustalano na podstawie informacji przedstawionych przez niepowiązane współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/importerów prowadzących działalność na rynku wspólnotowym.

Porównanie

- (30) Wartość normalną oraz cenę eksportową porównywano na zasadzie *ex-works*. Aby zapewnić obiektywne porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej, dokony-

wano korekt ze względu na różnice wpływające na cenę i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonywano odpowiednich korekt we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne oraz wsparte dowodami.

Margines dumpingu

- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego obliczono margines dumpingu poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (32) W odniesieniu do tych państw, wobec których stwierdzono wysoki poziom współpracy (ponad 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODP) i w przypadku których nie istnieją powody, aby sądzić, że którykolwiek producent eksportujący powstrzymał się od współpracy, rezydualny margines dumpingu ustalono na poziomie współpracującego producenta eksportującego, u którego stwierdzono najwyższy margines dumpingu, co miało na celu zapewnienie skuteczności środków.
- (33) W odniesieniu do tych państw, w przypadku których stwierdzono niski poziom współpracy (mniej niż 80 % całości wielkości przywozu do Wspólnoty w trakcie ODP), rezydualny margines dumpingu ustalono zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie dostępnych faktów.

2. Dumping przywozu w okresie dochodzenia – ustalenia dotyczące poszczególnych krajów

Indie

Uwagi wstępne

- (34) Trzech spośród pięciu znanych producentów eksportujących współpracowało w ramach dochodzenia. Dwa przedsiębiorstwa, które odmówiły współpracy, reprezentują ponad 80 % całkowitej indyjskiej produkcji PET oraz około 25 % indyjskiego wywozu do Wspólnoty. Udział indyjskiego wywozu do Wspólnoty w konsumpcji wspólnotowej wyniósł 0,3 % w ODP. Dwóch spośród trzech współpracujących eksporterów prowadzi wywóz PET do Wspólnoty na podstawie zobowiązań cenowych podjętych w wyniku pierwotnego dochodzenia.
- (35) W odniesieniu do dwóch współpracujących przedsiębiorstw stwierdzono, że ich ceny wywozu do Wspólnoty były zgodne z minimalnymi cenami ustalonymi w ramach zobowiązań. Ceny te wyraźnie przekraczały ceny sprzedaży na rynki państw trzecich. Wielkość sprzedaży do państw trzecich znacznie przekraczała wielkość wywozu do Wspólnoty. Fakt ten świadczy o tym, że ceny pobierane od klientów wspólnotowych nie odzwierciedlały zwykłego zachowania cenowego indyjskich przedsiębiorstw posiadających zobowiązania cenowe wobec Wspólnoty.

Margines dumpingu

- (36) W odniesieniu do wywozu do Wspólnoty stwierdzono, że marginesy dumpingu trzech współpracujących producentów eksportujących mieszczą się w przedziale między zerowym dumpingiem a 17 %. Należy zauważyć, że producent eksportujący nieprowadzący dumpingu jest związany zobowiązaniem cenowym i że wielkość dokonywanego przez niego wywozu do Wspólnoty była bardzo niska (mniej niż 10 %) w porównaniu z jego wywozem do państw trzecich. W ramach pierwotnego dochodzenia oraz kolejnych przeglądów stwierdzono, że marginesy dumpingu mieściły się w przedziale między 14,7 % a 51,5 %⁽¹⁾. Jednakże ponieważ przywołone ilości były w istocie bardzo małe, głównym przedmiotem analizy w tym przypadku jest prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

Indonezja

Uwagi wstępne

- (37) W ramach dochodzenia ustalono, że w ODP w Indonezji istniało pięciu producentów PET. Jak wspomniano w motywie 16, trzy przedsiębiorstwa przesłały wypełnione odpowiedzi na kwestionariusz, lecz tylko dwa przedsiębiorstwa zgodziły się na wizyty weryfikacyjne na ich terenie. Ponieważ w związku z tym niemożliwe było zweryfikowanie, czy dane przedstawione przez trzecie przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz były zgodne z prawdą, uznano, że przedsiębiorstwo to nie współpracowało w sposób należyty w ramach dochodzenia w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo zostało stosownie poinformowane i uzyskało możliwość przedstawienia swojego stanowiska wobec tego ustalenia.
- (38) U jednego z współpracujących przedsiębiorstw stwierdzono bardzo małą wielkość sprzedaży na rynek UE, przy czym jego klientem było jedno specjalistyczne przedsiębiorstwo prowadzące działalność w sektorze medycznym. Zatem ani wielkość sprzedaży, ani jej cena jednostkowa nie zostały uznane za reprezentatywne. Oprócz danych na temat wspomnianej bardzo małej wielkości sprzedaży, Eurostat nie posiada żadnych informacji dotyczących innej sprzedaży na rynek UE z Indonezji.

Wartość normalna, cena eksportowa i margines dumpingu

- (39) Ponieważ u dwóch współpracujących przedsiębiorstw nie stwierdzono reprezentatywnej sprzedaży na rynek UE

w ODP i według statystyk wywozu Eurostatu nie nastąpił dalszy przywóz z Indonezji, ustalenie marginesu dumpingu było niemożliwe.

Malezja

Uwagi wstępne

- (40) Dwóch malezyjskich producentów PET współpracowało w ramach dochodzenia. Tylko jeden z nich prowadził wywóz do Wspólnoty, reprezentując 100 % całkowitego malezyjskiego wywozu PET do Wspólnoty. Całkowita wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem z Malezji była mała w porównaniu z całym rynkiem wspólnotowym, mieszcząc się w przedziale 2 000–4 000 t.

Wartość normalna

- (41) W przypadku jedyne go producenta eksportującego prowadzącego wywóz do Wspólnoty w ODP jego krajowa sprzedaż produktu podobnego była reprezentatywna. Podstawą wartości normalnej były ceny uiszczane i należne w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów w Malezji, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (42) W toku dochodzenia ujawniono, że przedstawiony przez przedsiębiorstwo koszt produkcji był zaniżony, ponieważ koszty ogólne zakładów (obejmujące amortyzację, koszty czynszu, wynagrodzeń i utrzymania) rzeczywiście poniesione w ODP zostały sklasyfikowane jako SG&A. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że praktyka ta miała na celu odzwierciedlenie niskiego stopnia wykorzystania jego zakładów produkcyjnych. Jednakże rzeczywiście poniesione koszty obejmują również przeklasyfikowane koszty ogólne zakładów. Fakt, że przedsiębiorstwo prowadziło działalność z wykorzystaniem ułamkowej części swoich całkowitych mocy produkcyjnych, nie oznacza, że koszty związane z eksploatacją tych zakładów nie są ponoszone. W rzeczywistości koszty te zostały ujęte w ewidencji księgowej przedsiębiorstwa, i ponieważ były bezpośrednio związane z produkcją podobnego produktu, dokonano stosownej korekty przedstawionych kosztów produkcji.

Cena eksportowa

- (43) W odniesieniu do tego samego producenta eksportującego ceny eksportowe zostały ustalone na podstawie cen rzeczywiście uiszczanych przez niepowiązanych klientów ze Wspólnoty zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2604/2000, motyw 125 i rozporządzenie (WE) nr 496/2002 (Dz.U. L 78 z 21.3.2002, str. 4), motyw 19.

Porównanie

- (44) Aby zapewnić obiektywne porównanie, w stosownych i uzasadnionych przypadkach dokonano korekt pod względem różnic w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych oraz kosztach kredytu.

Margines dumpingu

- (45) Aby obliczyć margines dumpingu, średnie ważone wartości normalne porównano ze średnią ważoną ceną wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty.
- (46) Porównanie ujawniło istnienie dumpingu na poziomie ok. 5 % w przypadku jednego producenta eksportującego, który prowadził wywóz do Wspólnoty w ODP. Jednakże ponieważ przywożone ilości były bardzo małe, głównym przedmiotem analizy w tym przypadku będzie prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

Republika Korei

U w a g i w s t ę p n e

- (47) Należy przypomnieć, że przegląd okresowy ograniczał się do dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw Daehan Synthetic Fiber Co Ltd., SK Chemicals Co Ltd. i KP Chemicals Corp. Od tych trzech przedsiębiorstw otrzymano kompletne odpowiedzi na kwestionariusz.
- (48) Ponadto zgłosiły się przedsiębiorstwa powiązane z jednym ze wspomnianych producentów eksportujących. W związku z tym odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano również od producentów eksportujących Honam Petrochemicals i Huvis Corp.
- (49) Przed przeprowadzeniem kontroli na miejscu przedsiębiorstwo Daehan Synthetic Fiber Co Ltd. poinformowało Komisję o swojej decyzji zaprzestania produkcji PET w Republice Korei. W wyniku tego przedsiębiorstwo zdecydowało się odwołać planowaną wizytę weryfikacyjną. Ponieważ tym samym przedsiębiorstwo to nie dotrzymało warunków współpracy w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego, powinno zostać objęte rezydualnym marginesem dumpingu.

- (50) Zgodnie z wnioskiem w Republice Korei działalność prowadzi dziesięciu producentów, którzy posiadają moce produkcyjne do produkowania PET. Spośród tych dziesięciu producentów pięciu (włączając Daehan Synthetic Fiber Co Ltd) zgłosiło się do Komisji i przedłożyło odpowiedzi na kwestionariusz. Spośród pozostałych pięciu producentów niewspółpracujących

jeden współpracował z Komisją w ramach pierwotnego dochodzenia.

- (51) Wielkości wywozu czterech producentów eksportujących oraz niezweryfikowane wielkości wywozu zgłoszonego przez Daehan Synthetic Fiber Co Ltd. stanowiły blisko 100 % całkowitego koreańskiego wywozu do Wspólnoty odnotowanego przez Eurostat w ODP.

- (52) Jak wspomniano w motywach 16 i 17, czterech współpracujących producentów eksportujących, którzy w pełni współpracowali w ramach dochodzenia, to:

— SK Chemicals Co. Ltd., Seul,

— Huvis Corp., Seul (powiązany z SK Chemicals Co Ltd.),

— KP Chemicals Corp., Seul,

— Honam Petrochemicals Corp., Seul (powiązany z KP Chemicals Co Ltd).

- (53) W celu uniknięcia obchodzenia środków w przyszłości, marginesy dumpingowe obliczono w odniesieniu do całej grupy przedsiębiorstw.

Wartość normalna

- (54) W odniesieniu do wszystkich typów PET wywożonych przez koreańskich producentów eksportujących ustalenie wartości normalnej było możliwe na podstawie cen uiszczonych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (55) Dwóch koreańskich producentów eksportujących prowadziło sprzedaż na wywóz do Wspólnoty bezpośrednio do niezależnych klientów poprzez przedsiębiorstwa powiązane zlokalizowane w Republice Korei oraz powiązanych importerów zlokalizowanych we Wspólnocie. W świetle tego w tym drugim przypadku ustalono skonstruowaną cenę eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

- (56) Wprowadzono korekty pod względem różnic opłat z tytułu transportu, ubezpieczenia, przeładunku, prowizji, kredytów, opakowania, ceł (zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji) i opłat bankowych, w przypadku gdy były one uzasadnione i poparte odpowiednimi dowodami.

Korekta z tytułu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji i kosztów kredytu

- (57) Dwóch spośród koreańskich producentów eksportujących zażądało prawa do korekty z tytułu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, uzasadniając, że należności celne przywózowe od produktu podobnego są pobierane, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju wywozu, natomiast są one refundowane, gdy jest on sprzedawany na wywóz do Wspólnoty. W każdym przypadku stwierdzono, że kwota, o którą wystąpiono, była wyższa niż kwota należności celnych pobranych od produktu podobnego na rynku krajowym, zatem dokonano odpowiednich korekt. Metodyka zastosowana w obecnym dochodzeniu była zgodna z warunkami określonymi w art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ precyzyjnie odzwierciedlała rzeczywisty poziom należności celnych przywózowych pobieranych od produktu podobnego.

- (58) Dodatkowo obydwaj producenci eksportujący zażądali uwzględnienia kosztów kredytu na podstawie rzeczywistych okresów kredytowania, z których korzystali klienci w ramach systemu płatności „otwartego rachunku” stosowanego na koreańskim rynku krajowym. Stwierdzono, że w rzeczywistości w ramach tego systemu producenci eksportujący na ogół nie wyznaczają konkretnego okresu kredytowania, ponadto niemożliwe było dokładne określenie okresów kredytowania, które podlegałyby odliczeniu, gdyż niemożliwe było przypisanie potwierżeń odbioru do faktur. W tych okolicznościach niemożliwe było dokonanie tych korekt.

Margines dumpingu

- (59) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnie ważone wartości normalne każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.
- (60) Porównanie to ujawniło dumping *de minimis* w przypadku producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz do Wspólnoty w ODP.

Tajwan

Uwagi wstępne

- (61) Dwóch spośród czterech znanych producentów eksportujących współpracowało w ramach dochodzenia. Dwa

współpracujące przedsiębiorstwa reprezentują ponad 80 % całkowitej produkcji PET w Tajwanie i 99 % całkowitego wywozu PET z Tajwanu do Wspólnoty. Udział wywozu z Tajwanu do Wspólnoty w porównaniu z konsumpcją wspólnotową wyniósł 1,2 % w ODP.

- (62) Trzeci spośród tajwańskich producentów eksportujących początkowo przesłał odpowiedź na kwestionariusz, lecz przerwał współpracę zanim nastąpiła weryfikacja na miejscu. Brak zgody przedsiębiorstwa na weryfikację odpowiedzi na kwestionariusz przez urzędników Komisji w siedzibie przedsiębiorstwa jest równoznaczny z brakiem współpracy w ramach dochodzenia. Na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo to powinno zostać objęte rezydualnym marginesem dumpingu.

Wartość normalna

- (63) W odniesieniu do wszystkich typów PET wywożonych przez tajwańskich producentów eksportujących możliwe było ustalenie wartości normalnej na podstawie cen uiszczanych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym od niezależnych klientów na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

- (64) Obydwaj współpracujący tajwańscy producenci eksportujący prowadzili bezpośrednią sprzedaż na wywóz do niezależnych klientów we Wspólnocie. Ocena cen eksportowych była możliwa na podstawie cen uiszczonych lub należnych od tych klientów, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

Porównanie

- (65) Dokonano korekty pod względem różnic kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kredytu, opakowania oraz opłat bankowych.

Margines dumpingu

- (66) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnie ważone wartości normalne każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty zostały porównane ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.

(67) W wyniku porównania stwierdzono, że w przypadku przedsiębiorstwa Far Eastern Textile ustalony margines dumpingu był mniejszy niż margines *de minimis*. W przypadku przedsiębiorstwa Shinkong margines dumpingu wyniósł 6,5 %. Jednakże w przypadku przedsiębiorstwa Far Eastern Textile dochodzenie wykazało, że porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi nie pozwoliło na oddanie pełnego stopnia prowadzonego dumpingu. Dochodzenie wykazało, że znaczne ilości (około 25 % całego wywozu do Wspólnoty) były sprzedawane po bardzo niskich cenach i trafiały do jednego klienta. Ponadto wywóz do wszystkich miejsc przeznaczenia we Wspólnocie odbywał się po znacznie obniżonych cenach w ostatnich czterech miesiącach ODP w porównaniu z ośmioma pierwszymi miesiącami ODP. Zatem konieczne okazało się zastosowanie innej metodyki porównania. Stwierdzono istotną różnicę między marginesami dumpingowymi otrzymanymi na podstawie porównania wartości średnich a marginesami wynikającymi z porównania transakcji z wartościami średnimi. W wyniku porównania poszczególnych transakcji stwierdzono, że nie była to odpowiednia alternatywna metoda porównawcza, ponieważ uznano, że w tym przypadku proces wyboru indywidualnych transakcji był arbitralny. W rezultacie dokonano porównania transakcji ze średnią zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego. Tym samym stwierdzono istnienie wyraźnej prawidłowości wywozu, wykazującej różnice pod względem klienta i czasu.

(68) W świetle powyższego na potrzeby dalszej analizy kontynuacji dumpingu przyjmuje się margines dumpingu otrzymany na podstawie porównania transakcji z wartościami średnimi. W przypadku przedsiębiorstwa Shinkong różnica między marginesami dumpingu obliczonymi na podstawie tych dwóch metod nie była znaczna, nie stwierdzono ponadto żadnych prawidłowości wywozu. Zatem w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa należy zastosować margines dumpingu będący wynikiem porównania średnich wartości.

(69) W wyniku powyższego marginesy dumpingu ustalone dla dwóch współpracujących producentów eksportujących kształtują się następująco:

Far Eastern Textile Ltd	3,5 %
Shinkong Synthetic Fibers Corp.	6,5 %

W konkretnym ujęciu powyższe marginesy procentowe przekładają się na następujące konkretne cła:

Far Eastern Textile Ltd	36,3 EUR/t
Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67 EUR/t

Podstawą dla cła rezydualnego powinno być cło rezydualne stosowane obecnie wobec Tajwanu, zważywszy że nie wystąpiły zmiany okoliczności w tym względzie. Wysokość cła wynosi 143,4 EUR/t.

(70) Uznaje się, że w odniesieniu do dwóch przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzenia, dostępne informacje należy stosować zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości przedsiębiorstwa te powinny podlegać cłu rezydualnemu.

Tajlandia

U w a g i w s t ę p n e

(71) Tylko jeden tajlandzki producent PET współpracował w ramach dochodzenia i nie prowadził eksportu do Wspólnoty w ODP. Według danych Eurostatu wielkości przywozu pochodzącego z Tajlandii były znikome w ODP. Jednakże wiadomo, że w ODP w Tajlandii było przynajmniej trzech innych producentów, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia.

(72) Wobec braku wywozu PET do Wspólnoty przez jedyne współpracującego producenta obliczenie dumpingu wobec tego współpracującego producenta było niemożliwe.

3. Kształtowanie się przywozu w przypadku uchylenia środków

U w a g i w s t ę p n e

(73) W celu ustalenia, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków, zbadano zachowania cenowe współpracujących producentów eksportujących na innych rynkach, a także wielkość ich produkcji, mocy produkcyjnych oraz poziom zapasów. Analiza opierała się na dostępnych informacjach, tj. informacjach z nadesłanych i zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusze pochodzących od współpracujących producentów wymienionych w sekcji A.4. Przeprowadzono również analizę dotyczącą zachowania cenowego, wielkości produkcji i mocy produkcyjnych pozostałych producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie. Analiza ta opierała się na danych pochodzących z badań rynku przedstawionych przez przemysł wspólnotowy i producentów eksportujących, danych statystycznych Eurostatu na temat przywozu oraz danych statystycznych dotyczących wywozu, o ile zostały one przedstawione przez kraje, których dotyczy postępowanie.

Indie

Uwagi wstępne

- (74) Prawdopodobny scenariusz rozwoju sytuacji w przypadku uchylecia środków opiera się na:

— zweryfikowanych odpowiedziach na kwestionariusz przesłanych przez trzech współpracujących producentów eksportujących, którzy w pełni współpracowali w ramach dochodzenia, oraz

— raporcie z badań rynkowych przygotowanym przez niezależną firmę konsultingową i przedstawionym przez wnioskodawcę.

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami w Indiach

- (75) Ceny we Wspólnocie były na ogół niższe niż ceny krajowe w Indiach. Najprawdopodobniej wywóz odbywa się po cenach przynajmniej nieznacznie niższych niż bieżące ceny we Wspólnocie. W przypadku uchylecia środków najprawdopodobniej wywóz do Wspólnoty odbywałby się po cenach dumpingowych, pod warunkiem utrzymania tego samego poziomu cen.

Relacje między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Indiach

- (76) Indyjskie ceny wywozu do państw trzecich były na ogół niższe niż ceny krajowe. Różnica cen wynosiła maksymalnie 24 % poziomu ceny eksportowej. Wskazuje ona, że wywóz do Wspólnoty może odbywać się po równie dumpingowych cenach w przypadku uchylecia środków. Marginesy, które stwierdzono, są rzeczywiście wyższe niż obecny poziom dumpingu wywozu do WE ustalony zgodnie z powyższym opisem. Uznaje się, że: 1) obecny poziom dumpingu wywozu do WE został ustalony na podstawie małych wielkości wywozu; oraz 2) część tego wywozu odbywała się na warunkach określonych na podstawie zobowiązania cenowego, które spowodowało korektę poziomu cen eksportowych. Możliwe jest zatem, że w przypadku uchylecia środków margines dumpingu będzie jeszcze wyższy.

Relacja między indyjskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (77) Ogólnie, indyjskie ceny wywozu do państw trzecich były niższe niż ceny wspólnotowe. Zatem w przypadku uchylecia środków indyjscy eksporterzy będą najprawdopodobniej prowadzili wywóz większych ilości PET do Wspólnoty po cenach zbliżonych do cen pobieranych w państwach trzecich w ODP. W związku z tym wydaje się prawdopodobne, że poziom dumpingu ustalony w odniesieniu do wywozu do Wspólnoty w ODP może jeszcze wzrosnąć w przypadku uchylecia środków.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (78) Jeżeli chodzi o rezerwowe moce produkcyjne, należy powtórzyć, że dwaj najwięksi indyjscy producenci nie współpracowali w ramach dochodzenia. Stwierdzono, że ich łączne moce produkcyjne wynosiły około 23 % konsumpcji we Wspólnocie w ODP. Z dostępnych informacji wynika, że niewykorzystana część ich mocy produkcyjnych jest znaczna i wynosi między 80 000 a 130 000 ton. Ponadto trzech współpracujących producentów również dysponuje niewykorzystanymi mocami. W wyniku tego należy stwierdzić, że w Indiach istnieją znaczne rezerwy mocy produkcyjnych. Ponadto cechą charakterystyczną rynku indyjskiego jest nadwyżka podaży. W tym kontekście w przypadku uchylecia środków indyjscy producenci mogą podjąć decyzję o kierowaniu nadwyżki produkcji do Wspólnoty po cenach będących nadal i w coraz większym stopniu cenami dumpingowymi.

Wnioski dotyczące Indii

- (79) Wydaje się, że w przypadku uchylecia środków niewykorzystane moce produkcyjne mogą zostać skierowane na rynek wspólnotowy. Mając na uwadze relacje cenowe, które stwierdzono, w szczególności relacje między cenami we Wspólnocie a cenami w Indiach, istnieje prawdopodobieństwo, że wywóz do Wspólnoty będzie odbywał się po cenach dumpingowych.

Indonezja

Relacje między cenami we Wspólnocie a cenami w Indonezji

- (80) Ceny we Wspólnocie były na ogół wyższe niż ceny osiągnięte przez dwóch współpracujących indonezyjskich producentów eksportujących na ich rynku krajowym. Fakt ten sugeruje, że w przypadku uchylecia środków skierowanie sprzedaży do Wspólnoty byłoby korzystnym alternatywnym rozwiązaniem dla indonezyjskich producentów eksportujących.

Relacje między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Indonezji

- (81) W przypadku przedsiębiorstwa Polypet, które prowadziło działalność ze stratą na wszystkich rynkach, ceny krajowe nie zostały uznane za wiarygodne, zatem wartość normalna musiała zostać skonstruowana na podstawie kosztów produkcji powiększonych o zwykle uzyskiwaną kwotę zysku. Do obliczeń wykorzystano marżę zysku w wysokości 7 %, równą marży zysku zastosowanej w ramach pierwotnego dochodzenia. Stwierdzono różnicę cen w wysokości 25,0 % między tak skonstruowaną wartością normalną a cenami wywozu do państw trzecich. Fakt, że ceny eksportowe były niższe od wartości normalnej o tę kwotę, wskazuje na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na rynku wspólnotowym w przypadku uchylecia środków.

(82) Przedsiębiorstwo Petnesia prowadziło działalność na poziomie progu rentowności w ODP, zatem wartość normalną w jego przypadku obliczono z wykorzystaniem zarówno krajowej sprzedaży, jak skonstruowanej wartości normalnej, ustalonej przy pomocy tej samej metody, którą opisano powyżej w odniesieniu do przedsiębiorstwa Polypet. Różnica między wartościami normalnymi a ceną wywozu do państw trzecich mieściła się w przedziale 5–10 % (przy wykorzystaniu tych metod). Fakt, że ceny eksportowe były niższe od wartości normalnej o tę kwotę, sugeruje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na rynku wspólnotowym w przypadku uchylecia środków.

Relacja między indonezyjskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(83) Ceny sprzedaży producentów wspólnotowych w obrębie UE w ODP ustalono na poziomie 1 058 EUR. W tym samym okresie cena sprzedaży indonezyjskich eksporterów na rynki państw trzecich wynosiła 911 EUR. Zatem cena sprzedaży na rynku UE była o 16 % wyższa niż na innych rynkach. Fakt ten wskazuje, że w przypadku uchylecia środków antidumpingowych skierowanie sprzedaży do Wspólnoty byłoby korzystnym alternatywnym rozwiązaniem dla indonezyjskich producentów eksportujących.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(84) Jak wspomniano powyżej, w ODP w Indonezji działalność prowadziło pięciu producentów. Według danych pochodzących z raportu z badań rynkowych wielkość produkcji w Indonezji wynosiła 324 000 ton, z czego 47 % pochodziło od współpracujących producentów. Informacje od współpracujących producentów i dane z badań rynkowych sugerują, że niewykorzystane moce produkcyjne stanowiły około 10 % całkowitej mocy produkcyjnej, czyli około 37 000 ton. Wielkość ta stanowi około 1,5 % konsumpcji we Wspólnocie.

(85) Informacje od współpracujących producentów wskazały, że poziom przechowywanych zapasów PET był niski.

(86) Jeżeli chodzi o niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy, dochodzenie wykazało, że znaczna część PET może zostać przeznaczona na sprzedaż na rynek wspólnotowy.

Wnioski dotyczące Indonezji

(87) Ocena wyżej wspomnianych czynników wskazała na istnienie znacznej różnicy między ceną indonezyjskich producentów na rynkach państw trzecich a ich wartością normalną.

(88) Ponadto ceny eksportowe współpracujących producentów eksportujących na rynkach państw trzecich i indonezyjskim rynku krajowym są znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. Zatem uwzględniając dostępność rezerwowych mocy produkcyjnych, istnieje bodziec dla indonezyjskich producentów eksportujących do zwiększenia poziomu sprzedaży na rynek wspólnotowy w przypadku uchylecia środków, oraz możliwe jest, że sprzedaż ta będzie odbywała się po cenach dumpingowych.

Malezja

Uwagi wstępne

(89) Podczas gdy całkowita szacunkowa produkcja i sprzedaż produktu objętego postępowaniem przez malezyjskich producentów jest szacowana na około 120 000 ton, całkowita konsumpcja PET w Malezji wynosi zaledwie około 60 000 ton. Wobec rynku krajowego, który posiada zdolność wchłonięcia tylko około połowy całkowitej produkcji i sprzedaży, oczywiste jest, że malezyjscy producenci produktu objętego postępowaniem są zależni od rynku eksportowego, który pozwala im wykorzystywać moce produkcyjne na obecnym poziomie.

Relacja między poziomem cen krajowych a poziomem cen we Wspólnocie

(90) Dochodzenie ujawniło, że ceny krajowe były o 10–20 % niższe niż średnie ceny pobierane na rynku wspólnotowym. Nie istnieją powody, aby sądzić, że sytuacja ta uległaby zmianie w przypadku uchylecia środków.

Relacja między poziomem cen krajowych a cenami wywozu do państw trzecich

(91) Informacje przedstawione przez obydwu współpracujących eksporterów wspomnianych w motywie 17 wskazały, że ilości wywozu do państw trzecich były znaczne i stanowiły 67 % całkowitej sprzedaży w ODP.

(92) W przypadku jednego malezyjskiego eksportera, który prowadził wywóz do Wspólnoty, średnie ważone ceny wywozu do państw trzecich utrzymywały się poniżej średnich ważonych wartości normalnych, które ustalono w ramach obliczeń dumpingu dla tego eksportera, i wydawały się być niższe niż ceny sprzedaży do Wspólnoty. Fakt ten wskazuje, że najprawdopodobniej ten malezyjski eksporter sprzedaje PET po dumpingowych cenach również na rynki państw trzecich, oraz że różnica cen jest jeszcze większa niż różnica, którą stwierdzono na rynku europejskim.

(93) W przypadku drugiego eksportera, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty w ODP, dochodzenie ujawniło, że średnie ceny wywozu do państw trzecich kształtowały się poniżej kosztów produkcji, co również wskazuje, że produkt podobny jest także sprzedawany po cenach dumpingowych na rynki państw trzecich.

(94) Powyższe wskazuje na silne prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylecia środków.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(95) Z informacji przedstawionych przez współpracujących eksporterów wymienionych w motywie 17 wynika, że wywóz do państw trzecich odbywał się po średniej ważonej cenie eksportowej znacząco niższej od ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie.

(96) Wobec dominującego poziomu cen można zatem stwierdzić, że Wspólnota mogłaby zostać uznana za atrakcyjny rynek dla producentów eksportujących w Malezji. Na tej podstawie uznaje się, że w przypadku uchylecia środków istniałby bodziec ekonomiczny do przekierowania wywozu kierowanego dotychczas do państw trzecich na bardziej dochodowy rynek wspólnotowy. W przypadku skierowania sprzedaży do Wspólnoty najprawdopodobniej odbywałaby się ona po cenach dumpingowych.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

(97) Dochodzenie ujawniło, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych dwóch współpracujących producentów w ODP był bardzo niski, tj. mieścił się w przedziale między 30 a 80 %. Na tej podstawie można stwierdzić, że w Malezji istnieją znaczne rezerwowe moce produkcyjne. W przypadku uchylecia środków istniałby bodziec dla malezyjskich producentów eksportujących do wykorzystania tych rezerwowych mocy produkcyjnych i zwiększenia sprzedaży na wywóz, szczególnie do Wspólnoty.

(98) Stwierdzono, że dwóch współpracujących producentów eksportujących posiada zapasy na zwykłym poziomie. Jednakże należy stwierdzić, że zapasy nie mogą być uznane za miarodajny wskaźnik, ponieważ produkcja PET w Malezji opiera się głównie na zamówieniach od klientów. Zatem zapasy obejmują głównie PET oczekujący na wysłanie do znanych klientów.

Wnioski dotyczące Malezji

(99) Dochodzenie wykazało, że jeden z współpracujących producentów kontynuował swoje praktyki dumpingowe mimo obowiązujących środków.

(100) Ponadto średnie ważone ceny eksportowe współpracujących producentów eksportujących na rynkach państw trzecich oraz ceny sprzedaży na rynku krajowym są również znacznie niższe niż przeważający poziom cen we Wspólnocie. Wobec niskiego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych, w przypadku uchylecia środków powstanie zatem bodziec dla malezyjskich producentów eksportujących do skierowania sprzedaży na rynek wspólnotowy, najprawdopodobniej po cenach dumpingowych.

Korea

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami w Republice Korei

(101) W motywie 60 wyjaśniono, że marginesy dumpingu, które stwierdzono w odniesieniu do wszystkich współpracujących producentów eksportujących, były poniżej poziomu *de minimis*. Przypomina się, że badany wywóz miał miejsce w okresie, w którym dwóch współpracujących eksporterów mogło prowadzić wywóz swoich produktów do Wspólnoty przy zerowej stawce cła. Ponieważ wywóz od tych czterech producentów eksportujących stanowił blisko 100 % całkowitego przywozu PET w ODP (według danych Eurostatu), istnieje małe prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu ze strony któregokolwiek z producentów eksportujących, którzy współpracowali w ramach dochodzenia.

(102) Dochodzenie wykazało, że ceny na koreańskim rynku krajowym pobierane przez współpracujące przedsiębiorstwa są wyższe niż ceny pobierane przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Nie istnieją powody, aby sądzić, że te ceny krajowe ustalone w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nie były reprezentatywne lub że niewspółpracujący producenci eksportujący prowadzą sprzedaż po znacznie niższych cenach na rynku krajowym niż spółki współpracujące. Ponadto prawdopodobne jest, że niewspółpracujące przedsiębiorstwa, które nie sprzedawały na rynek WE, prowadziłyby sprzedaż po niskich cenach, aby odzyskać udział w rynku WE. To wskazuje na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących przedsiębiorstw w przypadku uchylecia środków. Należy zauważyć ponadto, że te niewspółpracujące przedsiębiorstwa prowadziły wywóz do Wspólnoty w trakcie pierwotnego dochodzenia w ilościach, które nie były niewielkie.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a cenami w Republice Korei

- (103) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących stwierdzono różnicę cen w wysokości około 5 % między przeważającym poziomem cen na koreańskim rynku krajowym a poziomem cen wywozu do państw trzecich. Mimo to, uwzględniając że producenci ci mieli możliwość wywozu nieograniczonych ilości PET do Wspólnoty przy zerowej stawce cła, ryzyko skierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy wydaje się raczej małe.
- (104) Ogólnie dostępne były również informacje na temat cen wywozu do państw trzecich, włączając dane na temat cen pobieranych przez niewspółpracujących producentów. Ceny niewspółpracujących producentów były niższe niż ceny krajowe pobierane przez współpracujących producentów. Ta różnica cen po raz kolejny wskazuje, że w przypadku uchylenia środków do Wspólnoty może być kierowany wywóz po cenach dumpingowych.

Relacja między koreańskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (105) Dochodzenie wykazało, że współpracujący producenci eksportujący z Republiki Korei sprzedają znaczne ilości państwom trzecim. Mimo to, mając na uwadze, że przedsiębiorstwa SK Chemicals i KP Chemicals miały możliwość wywozu nieograniczonych ilości PET do Wspólnoty przy zerowej stawce cła, ryzyko skierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy przez współpracujących producentów eksportujących wydaje się raczej małe.
- (106) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących wykorzystano informacje pochodzące z raportu z badań rynkowych i dane koreańskiego urzędu statystycznego.
- (107) W wyniku zsumowania całego wywozu do państw trzecich dokonywanego przez koreańskich producentów eksportujących w ODP według danych koreańskiego urzędu statystycznego (727 Kt) i odjęcia wywozu dokonanego przez współpracujących producentów eksportujących (320 Kt) ustalono, że całkowity wywóz niewspółpracujących producentów eksportujących wyniósł 407 Kt.
- (108) Ilości wywożone do każdego miejsca przeznaczenia przez niewspółpracujących producentów eksportujących ustalono poprzez odjęcie od całkowitego wywozu według miejsca przeznaczenia wywozu według miejsca przeznaczenia dokonanego przez współpracujących producentów eksportujących. Pięć miejsc przeznaczenia, do których niewspółpracujący producenci eksportujący eksportowali największe ilości, to ChRL, a w dalszej

kolejności Ukraina, Japonia, Tunezja i Islamska Republika Iranu.

- (109) Na podstawie wielkości wywozu przedstawionych przez koreański urząd statystyczny obliczono, że średnia ważona cena sprzedaży do pięciu miejsc przeznaczenia, do których trafiały największe ilości wywozu, wyniosła 759 EUR/tonę. Chociaż cena ta opiera się na przybliżonych i niezweryfikowanych danych statystycznych (częściowo uwzględniających wartości statystyczne przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących oraz ewentualnie uwzględniające ceny wywozu do powiązanych przedsiębiorstw oraz ceny nieobjęte frachtu oceanicznego), średnia cena pozostaje znacznie niższa (o około 25 %) niż średnie ceny importowe (na poziomie CIF) do Wspólnoty.
- (110) Na tej podstawie, tj. uwzględniając domniemane znaczne wielkości wywozu do państw trzecich dokonywanego przez niewspółpracujących producentów eksportujących oraz to, że ceny sprzedaży przez niewspółpracujących producentów eksportujących do pięciu największych miejsc przeznaczenia są znacznie niższe niż średnia cena przywozu do Wspólnoty, można stwierdzić, że istnieje znaczne ryzyko przekierowania handlu przez współpracujących producentów eksportujących w przypadku wygaśnięcia środków. Uwzględniając znaczny margines dumpingu (55 %), który stwierdzono u największych niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach pierwotnego dochodzenia, prawdopodobne jest, że niewspółpracujący producenci eksportujący wznowiliby swoje praktyki dumpingowe w przypadku uchylenia środków.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (111) W przypadku współpracujących producentów eksportujących stwierdzono, że posiadają oni zapasy na zwykłym poziomie i prowadzili działalność przy prawie pełnej mocy produkcyjnej. Tak więc ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu z tego względu wydaje się bardzo ograniczone.
- (112) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących moce produkcyjne ustalono na podstawie informacji o łącznych mocach produkcyjnych koreańskich producentów eksportujących, udzielonych przez instytucje badania rynków. Brak jest dostępnych informacji na temat poziomu zapasów. Poprzez odjęcie mocy produkcyjnych współpracujących producentów eksportujących od całkowitych mocy produkcyjnych koreańskich producentów uzyskano szacunkową wielkość mocy produkcyjnych niewspółpracujących producentów eksportujących. Ich poziom szacuje się na około 550 Kt, co odpowiada udziałowi w rynku na poziomie 23 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie.

- (113) W oparciu o dane pochodzące z raportu z badań rynkowych całkowite niewykorzystane moce produkcyjne w Republice Korei szacuje się na ok. 200 000 ton. Tak więc nie można wykluczyć ryzyka ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących producentów eksportujących posiadających niewykorzystane moce produkcyjne w przypadku uchylenia środków.

Wnioski dotyczące Republiki Korei

- (114) Podczas gdy w przypadku czterech współpracujących przedsiębiorstw ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu wydaje się nie istnieć, dochodzenie wykazało, że rzeczywiste ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu istnieje w przypadku niewspółpracujących przedsiębiorstw. Świadczy o tym porównanie przeważającego poziomu cen na koreańskim rynku krajowym z cenami na rynku wspólnotowym oraz porównanie poziomu cen krajowych ze średnim poziomem cen wywozu na rynki państw trzecich.
- (115) Ponadto można stwierdzić znaczne zagrożenie przekierowaniem handlu, porównując duże ilości PET sprzedawane przez tych producentów do państw trzecich po znacznie niższych cenach niż ceny przywozu PET do Wspólnoty. Uwzględniając historyczny poziom dumpingu tych niewspółpracujących przedsiębiorstw (55 % w ramach pierwotnego dochodzenia), nie istnieje powód, aby sądzić, że przedsiębiorstwa te nie wznowią praktyk dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środków.

Tajwan

Relacja między cenami we Wspólnocie a cenami na Tajwanie

- (116) Ogólnie, tajwańskie ceny krajowe współpracujących i niewspółpracujących producentów eksportujących były niższe niż ceny we Wspólnocie. Ceny na rynku krajowym rzeczywiście przynosiły zysk. Oznacza to, że poziom cen we Wspólnocie byłby również bardzo atrakcyjny z punktu widzenia tajwańskich producentów eksportujących. Uwzględniając stwierdzoną relację między cenami, tajwańskie ceny eksportowe byłyby najprawdopodobniej znacznie niższe niż średnie ceny pobierane przez przemysł wspólnotowy.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a cenami na Tajwanie

- (117) W przypadku jednego ze współpracujących producentów ceny wywozu do państw trzecich były znacznie niższe niż ceny na tajwańskim rynku krajowym. W przypadku drugiego współpracującego producenta, który prowadził sprzedaż głównie do Japonii, ceny wywozu do państw trzecich przekraczały krajowe ceny sprzedaży. Na tej podstawie nie można wykluczyć, że ceny wywozu do Wspólnoty będą kształtowały się według tej samej tendencji w cenach sprzedaży co w przypadku innych krajów (z wyjątkiem Japonii) po uchyleniu środków.

Zatem w przypadku tego scenariusza powrót dumpingu jest prawdopodobny. Ocena ta opiera się na danych przedstawionych przez współpracujących producentów, gdyż zdobycie innych danych w tym względzie było niemożliwe.

Relacja między tajwańskimi cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (118) Tajwańskie ceny wywozu do państw trzecich były znacznie niższe od poziomu cen we Wspólnocie. Tajwański wywóz do innych krajów nie podlegał cłom antydumpingowym w ODP. W przypadku uchylenia środków nie można wykluczyć, że ceny wywozu do Wspólnoty będą kształtowały się według tendencji, którym podlegają ceny wywozu na inne rynki. W tych okolicznościach wywóz do Wspólnoty odbywałby się w przyszłości po cenach dumpingowych. Również w tym przypadku ocena ta opiera się na danych przedstawionych przez współpracujących producentów. Jednakże ponieważ brak jest dostępnych informacji wskazujących, że ceny wywozu do państw trzecich lub ceny krajowe ustalone w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nie byłyby reprezentatywne dla wszystkich tajwańskich producentów eksportujących, również w tym przypadku można stwierdzić, że wywóz do WE w przyszłości ze strony tych niewspółpracujących przedsiębiorstw odbywałby się po cenach dumpingowych.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (119) Podczas gdy jedno ze współpracujących przedsiębiorstw w pełni wykorzystywało swoje moce produkcyjne w ODP, drugie nie wykorzystywało znacznej ilości swoich całkowitych mocy. Przedsiębiorstwa niewspółpracujące w ramach dochodzenia wydają się dysponować niewykorzystanymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi od 400 000 do 500 000 ton. Liczba ta stanowi około 20 % konsumpcji we Wspólnocie w ODP. Uwzględniając atrakcyjny poziom cen na rynku wspólnotowym, prawdopodobne jest, że w przypadku uchylenia środków te moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek wspólnotowy.

Wnioski dotyczące Tajwanu

- (120) Wobec niewykorzystanych mocy produkcyjnych wydaje się prawdopodobne, że w przypadku uchylenia środków zostaną one skierowane na rynek wspólnotowy. Ponadto prawdopodobne jest, że w takim przypadku wywóz do Wspólnoty będzie odbywał się po cenach dumpingowych z uwagi na niskie ceny wywozu na rynki państw trzecich, z wyjątkiem Japonii. Prawdopodobne jest, że ceny we Wspólnocie znajdą się pod wpływem presji cenowej w przypadku przywozu większych ilości produktu na rynek wspólnotowy. Obniżanie się cen może spowodować zwiększenie się poziomu dumpingu przyjętego w odniesieniu do ODP.

Tajlandia

U w a g i w s t ę p n e

- (121) Jak wspomniano w motywie 71, wiadomo o istnieniu przynajmniej trzech innych producentów PET w Tajlandii w ODP, którzy nie współpracowali w ramach dochodzenia. W odniesieniu do tych niewspółpracujących producentów analizie poddano informacje dostępne z zasobów Eurostatu i innych źródeł.
- (122) Informacje dotyczące zapasów i sprzedaży na rynki państw trzecich dotyczą wyłącznie współpracującego producenta eksportującego. W oparciu o dane rynkowe możliwe było uzyskanie informacji na temat całkowitej mocy produkcyjnej w Tajlandii i oszacowanie wielkości produkcji wszystkich tajlandzkich producentów eksportujących. W tym względzie uznano, że ustalenia w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw nie mogą być bardziej korzystne niż ustalenia dokonane w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw.

Relacja między poziomem cen krajowych a poziomem cen we Wspólnocie

- (123) Dochodzenie ujawniło, że ceny krajowe były o 10–20 % niższe niż średnie ceny pobierane na rynku wspólnotowym. Nie istnieją powody, aby sądzić, że sytuacja ta uległaby zmianie w przypadku uchylecia środków.

Relacja między poziomem cen krajowych a cenami wywozu do państw trzecich

- (124) Informacje przedstawione przez współpracującego producenta eksportującego wspomnianego powyżej w motywie 17, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty, wskazały, że wywóz do państw trzecich odbywał się w dużych ilościach, stanowiących ponad 80 % całkowitej sprzedaży w ODP. Stwierdzono również, że średnie ceny wywozu do państw trzecich kształtują się poniżej kosztów, co wskazuje, że produkt jest sprzedawany na rynki państw trzecich po cenach dumpingowych. Ponadto w przypadku niewspółpracujących przedsiębiorstw brak jest dostępnych informacji wskazujących, że ich zachowanie w zakresie ustalania cen jest inne w odniesieniu do krajowego rynku w Tajlandii lub rynków państw trzecich, zatem można założyć, że prowadzą one również sprzedaż do państw trzecich po niższych cenach niż na rynku krajowym.

Relacja między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (125) Informacje przedstawione przez współpracującego eksportera, który nie prowadził wywozu do Wspólnoty,

wskazują, że wywóz do państw trzecich odbywał się po średniej ważonej cenie eksportowej znacznie niższej niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie.

- (126) Przy założeniu, że przeważający poziom cen we Wspólnocie pozostałby taki sam, można stwierdzić, że Wspólnota zostałaby uznana przez tajlandzkich producentów eksportujących za atrakcyjny rynek. Na tej podstawie uznaje się, że w przypadku uchylecia środków istniałby bodziec ekonomiczny do przekierowania wywozu do państw trzecich na bardziej opłacalny rynek wspólnotowy.

Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy

- (127) Istnieją znaczne rezerwowe moce produkcyjne w Tajlandii. Dochodzenie ujawniło, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych współpracującego producenta eksportującego w ODP był niski.
- (128) Według danych rynkowych, poziom mocy produkcyjnych niewspółpracujących eksporterów produkujących szacuje się na około 500 000 ton, przy całkowitej produkcji ok. 430 000. Przy tych wartościach rezerwowe moce osiągnęłyby około 70 000 ton. Te rezerwowe moce odpowiadałyby około 2,9 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie w przypadku ich skierowania na sprzedaż na rynek wspólnotowy.
- (129) Ogólnie, dane rynkowe sugerują, że rynek krajowy w Tajlandii może wchłonąć mniej niż 94 000 ton, czyli 25 % krajowej produkcji PET. W tych okolicznościach tajlandzcy producenci produktu objętego postępowaniem są w znacznym stopniu zależni od sprzedaży na wywóz, która pozwala im kontynuować działalność przy obecnym poziomie wykorzystania mocy produkcyjnych. W tych okolicznościach istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że wywóz do WE wzrósłby w przypadku uchylecia środków. Zatem nie można wykluczyć, że w przypadku uchylecia środków tajlandzcy producenci eksportujący obniżyliby swoje ceny wywozu do Wspólnoty do poziomu cen wywozu na inne rynki państw trzecich w ramach wysiłków na rzecz odzyskania straconego rynku. Stąd nie można wykluczyć, że istnieje groźba ponownego wystąpienia dumpingu ze strony niewspółpracujących producentów eksportujących w przypadku uchylecia środków.

- (130) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący posiada zapasy na zwykłym poziomie. Jednakże należy zauważyć, że zapasy nie mogą być miarodajnym wskaźnikiem, ponieważ produkcja PET w Tajlandii opiera się głównie na zamówieniach od klientów. Zatem zapasy obejmują głównie PET oczekujący na wysłanie do znanych klientów.

Wnioski dotyczące Tajlandii

- (131) Ponieważ jedyny współpracujący producent eksportujący nie prowadził wywozu do Wspólnoty, w ramach dochodzenia nie można było rozstrzygnąć, czy dumping trwa nadal pomimo obowiązujących środków.

- (132) Jednakże średnie ważone ceny eksportowe pobierane przez współpracującego producenta eksportującego na rynkach państw trzecich oraz ceny sprzedaży na rynku krajowym były znacznie niższe niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie. Sprzedaż odbywała się poniżej kosztów produkcji. Fakt ten wskazuje, że w przypadku uchylecia środków, sprzedaż odbywałaby się po cenach dumpingowych. Uwzględniając atrakcyjny poziom cen we Wspólnocie, występuje bodziec dla tajlandzkich producentów eksportujących do sprzedaży na rynek wspólnotowy w przypadku uchylecia środków.

- (133) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących, porównując popyt krajowy i znaczne ilości PET sprzedawane do państw trzecich, można stwierdzić poważną groźbę przekierowania obrotu handlowego na rynek wspólnotowy. Przypomina się, jak stwierdzono w motywie 131 i dalszych, że tajlandzcy producenci są w znacznym stopniu zależni od wywozu i że istnieją znaczne łączne rezerwowe moce produkcyjne, które mogłyby zostać skierowane do Wspólnoty. Uwzględniając rozwój dumpingu tych producentów w przeszłości (na poziomie 32,5 % w ramach pierwotnego dochodzenia), wydaje się, że istnieje ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu

Indie, Indonezja, Malezja, Tajwan i Tajlandia

- (134) Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji oraz/lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków. W związku z tym proponuje się, aby środki stosowane

wobec przywozu PET pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Tajwanu i Tajlandii zostały utrzymane.

Republika Korei

- (135) Na podstawie informacji zgromadzonych w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących wydaje się, że istnieje znaczne ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu. Ryzyko wynika głównie ze znacznych mocy produkcyjnych i eksportowych u niewspółpracujących producentów eksportujących i, jak pokazały praktyki dumpingowe w pierwotnym postępowaniu, w przypadku uchylecia środków najprawdopodobniej zmaterializowałyby się ono w postaci cen dumpingowych w wywozie do Wspólnoty.

- (136) W związku z powyższym proponuje się utrzymanie środków stosowanych w odniesieniu do przywozu PET pochodzącego z Republiki Korei.

D. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

- (137) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy można uznać, że okoliczności, które uległy zmianie w porównaniu z okolicznościami pierwotnego dochodzenia w sprawie dumpingu, mają charakter trwały.

Republika Korei

- (138) Przypomina się, że zakres przeglądu okresowego w przypadku Republiki Korei ogranicza się do marginesu dumpingu trzech przedsiębiorstw, tj. SK Chemicals Co Ltd., KP Chemicals Corp. i Daehan Synthetic Fibres Co. Ltd., a także przedsiębiorstw z nimi powiązanych.

Współpracujący producenci eksportujący (SK Chemicals Co Ltd. i KP Chemicals Corp)

- (139) W przypadku współpracujących producentów eksportujących, którzy prowadzili wywóz PET do Wspólnoty w ODP, przegląd okresowy wykazał, że ich margines dumpingu pozostawał na poziomie *de minimis*. Głównym tego powodem było to, że podczas gdy wartości normalne i ceny sprzedaży tych przedsiębiorstw na rynku sprzedaży wzrosły względem danych liczbowych uzyskanych w ramach pierwotnego dochodzenia, odpowiednio wzrosły również ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym.

(140) Nie znaleziono żadnych przesłanek sugerujących, że zmiany te, które prowadzą do marginesu dumpingu *de minimis*, nie miałyby trwałego charakteru, ponieważ stwierdzono, że wszyscy współpracujący producenci eksportujący prowadzili działalność przy wysokim stopniu wykorzystania swoich mocy produkcyjnych (powyżej 90 %). Ponadto żaden z nich nie planował zwiększenia swoich mocy produkcyjnych w Republice Korei. W istocie jeden z nich – SK Chemicals – uruchomił zakład produkcyjny w obrębie Wspólnoty i jest prawdopodobne, że zmniejszy poziom swojego wywozu z Republiki Korei.

Inni producenci eksportujący (Daehan Synthetic Fibres Co. Ltd)

(141) W przypadku producenta eksportującego Daehan, który, jak stwierdzono w motywie 49 powyżej, ostatecznie zdecydował się nie współpracować w ramach dochodzenia, niemożliwe było zweryfikowanie żadnego faktu związanego z tym przedsiębiorstwem.

(142) Tak więc wniosek dotyczący tego przedsiębiorstwa musiał opierać się na faktach dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie informacji zawartych w skardze i niezweryfikowanym kwestionariuszu.

Wnioski dotyczące Republiki Korei

(143) W przypadku dwóch grup współpracujących producentów eksportujących, SK Chemicals i KP Chemicals, można uznać, że okoliczności, w których obliczono marginesy dumpingu w niniejszym dochodzeniu, mają trwały charakter.

(144) W odniesieniu do trzeciego producenta eksportującego – Daehan Synthetic Fibres – należy przypomnieć, że przedsiębiorstwo to nie współpracowało w ramach dochodzenia, zatem analiza musi opierać się na znanych faktach, które pozwalają przypuszczać, że dumping będzie trwał nadal. W tych okolicznościach przedsiębiorstwo to powinno zostać objęte cłem rezydualnym, co ustalono w pierwotnym dochodzeniu i potwierdzono w ostatecznym przeglądzie.

Tajwan

(145) W obecnym postępowaniu tylko dwóch tajwańskich producentów eksportujących współpracowało. Analiza trwałości zmian okoliczności ogranicza się zatem do tych dwóch przedsiębiorstw.

(146) Przedsiębiorstwo Far Eastern Textiles jest objęte zerową stawką cła od momentu przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 83/2005⁽¹⁾. Na mocy tego samego rozporządzenia innemu współpracującemu producentowi eksportującemu – Shinkong Synthetic Fibres – przypisano margines dumpingu w wysokości 3,1 %.

(147) Na podstawie analizy dumpingu przeprowadzonej w odniesieniu do ODP ustalono zmienione marginesy dumpingu w wysokości 3,5 % dla przedsiębiorstwa Far Eastern i 6,5 % dla przedsiębiorstwa Shinkong.

(148) W przypadku dwóch współpracujących producentów, którzy eksportowali do Wspólnoty w ODP, nie ma powodów, aby sądzić, że zmiany między obecnym a poprzednim dochodzeniem, w szczególności zmiany cen wywozu do Wspólnoty i wartości normalnych, które łącznie doprowadziły do skorygowanych marginesów dumpingu, nie mają trwałego charakteru. W odniesieniu do przedsiębiorstwa, u którego stwierdzono prawidłowość w dumpingu, dochodzenie wykazało, że prowadziło ono sprzedaż znacznych ilości na rzecz nowego klienta po cenie, która była znacznie niższa niż poziom jego ceny eksportowej. Ponieważ przedsiębiorstwo nie oświadczyło, że zaprzestanie sprzedaży na rzecz tego klienta lub że skoryguje swoje ceny eksportowe, można stwierdzić, że układ ten będzie istniał nadal. Ponadto w ODP przedsiębiorstwo to w pełni wykorzystywało swoje moce produkcyjne. Tak więc mało prawdopodobne są większe zmiany prawidłowości sprzedaży tego przedsiębiorstwa, które mogłyby mieć wpływ na poziom jego cen, a tym samym również na wartości normalne i ceny eksportowe.

(149) Jeżeli chodzi o drugie współpracujące przedsiębiorstwo, zaobserwowane zmiany nie były znaczące, tj. nastąpiła zmiana marginesów dumpingu z 3,1 % na 6,5 %, będąca wynikiem nieco bardziej wyraźnych zmian wartości normalnych niż cen eksportowych. Jest mało prawdopodobne, że ta okoliczność ulegnie zmianie w przyszłości, ponieważ ceny ropy naftowej, które stanowią główny składnik kosztów produkcji PET, stabilizują się na wysokim poziomie.

(150) W związku z powyższym uznaje się, że marginesy dumpingu w odniesieniu do obu przedsiębiorstw, obliczone na podstawie danych przedstawionych w obecnym dochodzeniu, są miarodajne i że zmiany, które stwierdzono, mają trwały charakter.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19 z 21.1.2005, str. 6, motyw 58.

E. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**1. Produkcja wspólnotowa**

(151) PET jest produkowany we Wspólnocie przez następujące przedsiębiorstwa:

— producentów, którzy złożyli wniosek o przegląd wygaśnięcia, poparli wniosek i współpracowali w ramach dochodzenia (patrz: motyw 154),

— dwóch producentów, którzy złożyli wniosek o przegląd wygaśnięcia, lecz nie współpracowali w ramach obecnego dochodzenia,

— jedną spółkę zależną koreańskiego producenta zlokalizowaną we Wspólnocie, która współpracowała w ramach dochodzenia i poparła wniosek.

(152) PET produkowany przez wszystkie te przedsiębiorstwa stanowi całość produkcji we Wspólnocie w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł wspólnotowy

(153) Komisja zbadała, czy współpracujący producenci wspólnotowi, którzy złożyli lub poparli wniosek o przegląd wygaśnięcia, reprezentowali znaczącą część produkcji PET we Wspólnocie. Ci producenci wspólnotowi odpowiedzieli za 88 % całkowitej wspólnotowej produkcji PET. Producenci wspólnotowi, którzy nie współpracowali w pełni, zostali wyłączeni z definicji przemysłu wspólnotowego. Komisja uznała zatem, że ci w pełni współpracujący producenci wspólnotowi reprezentują przemysł

wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W ramach pierwotnego dochodzenia przemysł wspólnotowy reprezentował ponad 85 % całkowitej produkcji PET we Wspólnocie w tamtym czasie.

(154) Przemysł wspólnotowy stanowi następujących dwunastu producentów wspólnotowych wymienionych częściowo w motywie 16 powyżej:

Voridian BV (Niderlandy), M & G Polimeri Italia Spa (Włochy), Equipolymers Srl (Włochy), La Seda de Barcelona SA (Hiszpania), Novapet SA (Hiszpania), Selenis Industria de Polimeros SA (Portugalia), Aussapol Spa (Włochy), Advansa Ltd (Zjednoczone Królestwo), Wellman BV (Niderlandy), Elana spółka zależna Boryszewa (Polska), V.P.I. SA (Grecja), SK Eurochem (Polska).

F. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM**1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym**

(155) Poziom konsumpcji we Wspólnocie został ustalony na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego, szacunków sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym opartych na danych przedstawionych na etapie skargi oraz danych Eurostatu dla całego przywozu do Wspólnoty z państw trzecich.

(156) Między rokiem 2002 a ODP wspólnotowa konsumpcja produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie ciągle rosła, osiągając w ODP całkowitą wielkość 2 400 000 ton. Całkowity wzrost w tym okresie wyniósł 18 %. Wzrost był częściowo wynikiem nowych zastosowań (między innymi w piwie, winie) oraz wzrostu konsumpcji w krajach, które przystąpiły do UE w 2004 r.

Tabela 1

	2002	2003	2004	ODP
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	2 041 836	2 213 157	2 226 751	2 407 387
Wskaźnik	100	108	109	118

2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

2.1. Kumulacja

- (157) W pierwotnym postępowaniu przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu, oceniono w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy łączna ocena jest również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.
- (158) W odniesieniu do przywozu dwóch współpracujących koreańskich przedsiębiorstw dochodzenie wykazało bądź dumping *de minimis*, bądź brak dumpingu. Zatem zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ten przywóz nie mógł być oceniany w sposób łączny. Jednakże stwierdzono, że margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Indii, Malezji i Tajwanu był powyżej poziomu *de minimis*. Odnośnie do przywozu z Indonezji i Tajlandii dochodzenie wykazało, że przywóz nie był reprezentatywny, zatem ustalenie marginesu dumpingu nie było możliwe. Jednakże uznano również, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku ustania środków. Jeżeli chodzi o ilości wywożone przez każde z sześciu państw, których dotyczy postępowanie, uznano, że w przypadku uchylecia środków istnieje prawdopodobieństwo, że przywóz z każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, wzrośnie znacznie powyżej poziomów uzyskanych w ODP i zdecydowanie przewyższy poziom, który jest uznawany za znikomy. Jeżeli chodzi o warunek dotyczący konkurencji, dochodzenie potwierdziło, że wióry PET przywożone z krajów, których dotyczy postępowanie, są podobne pod względem wszystkich swoich podstawowych własności fizycznych i technicznych. Ponadto wióry te mogły być używane w miejsce wiórów produkowanych we Wspólnocie i były wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w tym samym okresie poprzez podobne kanały sprzedaży i na podobnych warunkach handlowych. Uznano zatem, że przywożone wióry PET konkurowały ze sobą oraz z wiórami PET produkowanymi we Wspólnocie.
- (159) W świetle powyższego uznano, że spełnione zostały wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego odnośnie do przywozu z Indii, Malezji, Tajlandii, Indonezji, Tajwanu oraz dumpingowego przywozu z Republiki Korei. Przywóz z sześciu krajów, których dotyczy postępowanie, został zatem zbadany w sposób łączny z wyłączeniem przywozu niedumpingowego pochodzącego od współpracujących koreańskich producentów eksportujących.

2.2. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu

- (160) W odniesieniu do sześciu krajów, których dotyczy postępowanie, wielkości przywozu, udział w rynku i średnie ceny kształtowały się w sposób przedstawiony poniżej. Dane opierają się na statystykach Eurostatu. Zasadniczo niedumpingowy przywóz z Republiki Korei nie powinien być uwzględniany w tych liczbach. Jednakże ze względów poufności został on celowo ujęty. Przebieg tendencji byłby jednak zasadniczo taki sam, gdyby dane dotyczące niedumpingowego przywozu z Republiki Korei nie zostały uwzględnione.
- (161) Między rokiem 2002 a ODP przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, zmniejszył się o 13 %, tj. z 192 000 ton w 2002 r. do 167 000 ton w ODP. W porównaniu z rokiem 2002 nie uległ zmianie w roku 2003 i zmalał w roku 2004 o 3 % oraz o dalsze 10 % w ODP.

Tabela 2

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość	192 192	191 455	186 892	166 982
Wskaźnik	100	100	97	87
Udział w rynku	9,4 %	8,6 %	8,4 %	7,0 %
Ceny (EUR/tonę)	850	803	854	1 030
Wskaźnik	100	94	100	121

G. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

1. Uwagi wstępne

- (162) Na początku przeglądu przewidywano badanie wyrywkowe producentów wspólnotowych, lecz uwzględniając ich małą liczbę, zdecydowano o włączeniu wszystkich producentów, w wyniku czego czynniki szkody zostały poddane ocenie na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie przemysłu wspólnotowego.
- (163) Na mocy art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki ekonomiczne mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.

2. Analiza wskaźników ekonomicznych

2.1. Produkcja

- (164) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 20 % między rokiem 2002 a ODP, tj. z poziomu 1 465 000 ton w 2002 r. do 1 760 000 ton w ODP. Roczny wzrost wyniósł 4,8 % w 2003 r. i 4,6 % w 2004 r. Dalszy wzrost miał miejsce w ODP, kiedy produkcja wzrosła o 150 000 ton, tj. o 10,8 %. Wzrost ten był wynikiem procesu restrukturyzacji rozpoczętego przez przemysł wspólnotowy, który miał na celu poprawę kontroli kosztów produkcji i skorzystanie z rosnącej konsumpcji na rynku wspólnotowym, która, jak wspomniano powyżej, wzrosła o 19 % między rokiem 2002 a ODP (z 2 mln ton w 2002 r. do 2,4 mln ton w ODP).

Tabela 3

	2002	2003	2004	ODP
Produkcja (tony)	1 464 522	1 534 480	1 602 086	1 760 828
Wskaźnik	100	105	109	120

2.2. Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (165) Moce produkcyjne wzrosły o 22 % między 2002 r. a ODP, tj. z poziomu 1 760 000 ton w 2002 r. do 2 156 000 ton w ODP. Wzrost miał miejsce głównie w ODP, kiedy moce produkcyjne w porównaniu z rokiem 2004 wzrosły o 300 000 ton, czyli o 16,7 %. Ten znaczny wzrost mocy produkcyjnych przebiegał równoległe ze wzrostem produkcji w tym samym okresie (patrz: motyw 164). Zwiększenie mocy produkcyjnych było wynikiem dodatkowych inwestycji w linie produkcyjne, których celem było wykorzystanie rosnącej koniunktury na rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 4 punkty procentowe w roku 2003, utrzymało się na tym poziomie w roku 2004, po czym spadło w ODP o 5 punktów procentowych do poziomu 82 %. Spadek między rokiem 2004 a ODP był wynikiem znacznego wzrostu mocy produkcyjnych w tamtym okresie. W wyniku tego zwiększona wielkość produkcji w ODP, w porównaniu z 2004 r., zbiegła się w czasie z niższym stopniem wykorzystania mocy produkcyjnych.

Tabela 4

	2002	2003	2004	ODP
Moce produkcyjne (tony)	1 760 332	1 762 378	1 848 315	2 156 294
Wskaźnik	100	100	105	122
Wykorzystanie mocy	83 %	87 %	87 %	82 %
Wskaźnik	100	105	104	98

2.3. Sprzedaż i udział w rynku

- (166) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosła o 21 % między rokiem 2002 a ODP. Po wzroście o 2 % w 2003 r. nastąpił wzrost zarówno w roku 2004, jak w ODP, odpowiednio, o 8 i 11 punktów procentowych. Pomimo wzrostu sprzedaży w wyniku zwiększonej konsumpcji, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 4 punkty procentowe w roku 2003, po czym stopniowo wzrastał – o 5 punktów procentowych w 2004 r. i o 1 punkt procentowy w ODP.

Tabela 5

	2002	2003	2004	ODP
Sprzedaż w WE (tony)	1 306 768	1 333 976	1 438 883	1 586 902
Wskaźnik	100	102	110	121
Udział w rynku	64 %	60 %	65 %	66 %

2.4. Wzrost

- (167) Ogólnie stwierdzono, że udział przemysłu wspólnotowego w rynku wzrósł o 2 % w badanym okresie, co wskazuje, że jego wzrost następował wolniej niż łączny wzrost konsumpcji na rynku.

2.5. Zatrudnienie

- (168) Poziom zatrudnienia przemysłu wspólnotowego wzrósł o 18 % w okresie objętym postępowaniem. Główny wzrost nastąpił w 2003 r. (11 punktów procentowych) oraz w 2004 r. (dalsze 6 punktów procentowych). Chociaż ta rosnąca tendencja trwała w ODP, wzrost w tym okresie wyniósł tylko 2 punkty procentowe. Wzrost na poziomie 18 % w całym okresie był związany ze wzrostem poziomu produkcji o 20 %.

Tabela 6

	2002	2003	2004	ODP
Liczba pracowników	1 010	1 124	1 170	1 190
Wskaźnik	100	111	116	118

2.6. Wydajność

- (169) W okresie badanym odnotowano ogólny wzrost wydajności przemysłu wspólnotowego, wyrażonej jako wielkość produkcji w tonach na pracownika na rok. Początkowo w roku 2003 wydajność spadła o 6 % w porównaniu z rokiem 2002 i utrzymała się na tym poziomie w roku 2004, lecz następnie znacznie wzrosła w ODP o ponad 8 % względem roku 2004.

Tabela 7

	2002	2003	2004	ODP
Wydajność (t/pracownika)	1 450	1 365	1 369	1 480
Wskaźnik	100	94	94	102

2.7. Płace

- (170) Zauważono, że produkcja wiórów PET jest branżą kapitałochłonną, zatem koszty zatrudnienia mają ograniczony wpływ na łączne koszty produktu. W rozpatrywanym okresie płace wzrosły o 12 % wobec wzrostu całkowitych kosztów produkcji o 20 %. Innym istotnym wskaźnikiem są koszty wynagrodzeń poniesione na tonę wyprodukowanego produktu. W rozpatrywanym okresie koszty te obniżyły się o 6 %.

Tabela 8

	2002	2003	2004	ODP
Wynagrodzenia (mln EUR)	62,3	63,0	66,3	69,5
Wskaźnik	100	101	106	112
Wynagrodzenia za tonę wytworzonego produktu (w EUR)	44,4	42,9	43,6	41,9
Wskaźnik	100	96	98	94

2.8. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (171) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, uwzględniając wielkość oraz ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wpływ ten nie może zostać uznany za nieistotny.

2.9. Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny wspólnotowe

- (172) Jednostkowa cena sprzedaży wzrosła z 924 EUR/tonę w 2002 r. do 1 058 EUR/tonę w ODP. Ogólna tendencja była wzrostowa (wzrost o 15 % w całym okresie). Wzrost ten jest w znacznym stopniu konsekwencją wzrostu cen surowców spowodowanego wzrostem cen ropy naftowej. Chociaż przemysł wspólnotowy podniósł swoje ceny, nie był w stanie przenieść obciążenia zwiększonymi kosztami surowców na sektor przetwórstwa i w pełni odzwierciedlić wzrostu cen surowców w cenach sprzedaży. Wynikało to głównie z tego, że wzrost cen surowców był wyższy niż wzrost cen PET. Ponadto przemysł wspólnotowy musiał stawić czoła presji stwarzanej przez przywóz. Z myślą o utrzymaniu swojego udziału w rynku przemysł wspólnotowy był w stanie jedynie umiarkowanie podnieść swoje ceny, tym samym doświadczył tłumienia cen.

Tabela 9

	2002	2003	2004	ODP
Średnia ważona cena (EUR/tonę)	924	902	1 006	1 058
Wskaźnik	100	98	109	115

2.10. Koszt produkcji główny surowców

- (173) Mając na uwadze, że do produkcji jednej tony PET potrzeba około 850 kg bezwodnika kwasu tereftalowego (PTA) i 350 kg glikolu monoetylenowego (MEG) (główne surowce), koszty surowców (PTA i MEG) znacznie wzrosły, odpowiednio, o 67 % i o 31 % między 2002 a ODP, osiągając poziom 770 EUR/tonę (PTA) i 721 EUR/tonę (MEG) (średnia w ODP). Chociaż odnotowano niewielki spadek cen PTA w trzecim kwartale 2005 r., kiedy ceny spadły do poziomu 700 EUR/tonę, a także obserwowano stabilne ceny MEG, należy zauważyć, że zakup surowców odbywa się z wyprzedzeniem na podstawie umów długoterminowych. W wyniku tego, mimo nieznacznego spadku cen PTA pod koniec ODP, w badanym okresie przemysł wspólnotowy nadal ponosi konsekwencje znacznie podwyższonych kosztów. Dodatkowo, z uwagi na sytuację na światowym rynku ropy naftowej, ceny surowców stosowanych do produkcji PET są podatne na nieprzewidywalne zmiany, przy czym prawdopodobne jest, że utrzymają się one na wysokim poziomie. Wszystkie te czynniki powodują coraz większą niepewność sytuacji wspólnotowych producentów PET.

Tabela 10

	Średni koszt (EUR/tonę)			
	2002	2003	2004	ODP
— PTA	460	566	718	770
Wskaźnik	100	123	156	167
— MEG	551	550	650	721
Wskaźnik	100	100	118	131

- (174) Dla porównania średni jednostkowy koszt na tonę wiórów PET wyprodukowaną przez przemysł wspólnotowy był następujący:

Tabela 11

	2002	2003	2004	ODP
Średni ważony koszt (EUR/tonę)	899	918	1 013	1 092
Wskaźnik	100	102	113	121

- (175) Jak pokazują tabele 10 i 11, w badanym okresie cena głównych surowców ciągle wzrastała (PTA o 67 %, MEG o 31 %), podczas gdy całkowity koszt produkcji wzrósł tylko o 21 %. Jednakże, jak pokazuje tabela 9, ceny wzrosły tylko o 15 % z uwagi na to, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść obciążenia zwiększonymi kosztami surowców na sektor przetwórstwa i w pełni odzwierciedlić wzrostu cen surowców w cenach sprzedaży.

2.11. Zapasy

- (176) Poziom zapasów w całym badanym okresie, tj. między 2002 a ODP, spadł o 10 %. Jednakże, podobnie jak w ramach pierwotnego dochodzenia, zapasy nie powinny być traktowane jako miarodajny wskaźnik w odniesieniu do PET produkowanego przez przemysł wspólnotowy, uwzględniając sezonowy charakter rynku PET w ciągu roku. W porównaniu z produkcją zapasy stanowiły około 5/6 % produkcji.

Tabela 12

	2002	2003	2004	ODP
Zapasy (tony)	101 554	110 695	90 422	91 123
Wskaźnik	100	109	89	90

2.12. Poziom rentowności, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne

- (177) Poziom rentowności sprzedaży oznacza zysk osiągnięty ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. Zwrot z aktywów ogółem i przepływy pieniężne mogły zostać zmierzone tylko na poziomie najwyższej grupy produktów, która obejmuje produkt podobny, zgodnie z art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Ponadto zwrot z inwestycji obliczono na podstawie zwrotu z aktywów ogółem, ponieważ uznaje się, że zwrot z aktywów ogółem jest bardziej odpowiedni do analizy rozpatrywanej tendencji.

Tabela 13

	2002	2003	2004	ODP
Marża zysku ze sprzedaży we Wspólnocie przed opodatkowaniem	2,7 %	- 1,8 %	- 0,7 %	- 3,2 %
Zwrot z aktywów ogółem	2,0 %	- 1,4 %	- 0,6 %	- 2,4 %
Przepływy pieniężne (% całkowitej sprzedaży)	18,1 %	5,5 %	10,1 %	- 2,6 %

- (178) W następstwie tłumienia cen, które rozpoczęło się w roku 2002 i zbiegło w czasie z nasileniem przywozu dumpingowego z krajów, których dotyczy postępowanie, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, powodując straty w 2003 r. Po krótkiej poprawie w 2004 r., będącej wynikiem środków nałożonych na ChRL i Australię, straty wzrosły do -3,2 % w ODP. Należy stwierdzić zatem, że istnieje wyraźna tendencja spadkowa.
- (179) Tendencje w zakresie zwrotu z aktywów ogółem i przepływów pieniężnych przebiegały podobnie, tj. wskazywały na stosunkowo dobrą sytuację w roku 2002, pogorszenie w roku 2003, nieznaczną poprawę w roku 2004 oraz dalsze pogorszenie w ODP.

2.13. Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 14

	2002	2003	2004	ODP
Inwestycje (tys. EUR)	31 779	42 302	63 986	50 397
Wskaźnik	100	133	201	159

- (180) Inwestycje były częściowo przeznaczone na zwiększenie mocy produkcyjnych, a częściowo na udoskonalenie procesu produkcji. Większa część wydatków, które miały na celu umożliwienie zachowania udziału w rynku w obliczu zwiększonej konsumpcji, została dokonana w 2004 i w ODP, zbiegając się w czasie ze wzrostem mocy produkcyjnych. Niemniej obecna sytuacja przemysłu wspólnotowego oraz ewolucja wspólnotowego i światowego rynku PET, charakteryzującego się brakiem rentowności, nie stanowiły bodźca do dokonywania nadmiernych inwestycji. Chociaż w niektórych przypadkach producenci wspólnotowi byli w stanie pozyskać kapitał (w szczególności od powiązanych przedsiębiorstw), brak rentowności PET nie zachęcał do inwestycji, zatem w niektórych przypadkach decyzję odłożono.

3. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu wspólnotowego

- (181) Ciągły wzrost konsumpcji wynikający częściowo z nowych zastosowań (między innymi do pakowania piwa i wina), a częściowo ze wzrostu konsumpcji w krajach, które przystąpiły do UE w 2004 r., skłonił przemysł wspólnotowy do zwiększenia mocy produkcyjnych w celu uniknięcia utraty udziału w rynku. Aby to osiągnąć, w roku 2004 i w ODP przeprowadzono ważne procesy restrukturyzacyjne, którym towarzyszyły częste zmiany w strukturze własności różnych producentów. Jednocześnie zwiększono całkowitą liczbę linii produkcyjnych w celu nadążenia za wzrostem konsumpcji i osiągnięcia ekonomii skali. Tym samym niektóre wskaźniki ekonomiczne, np. poziom konsumpcji, moce produkcyjne, produkcja, sprzedaż w UE, zatrudnienie, przejawiały w istocie tendencje wzrostowe.
- (182) Jednakże wszystkie wyżej opisane wysiłki restrukturyzacyjne nie były w stanie zrównoważyć skutków ciągłego i znacznego wzrostu cen surowców w badanym okresie. Nie było możliwe przeniesienie zwiększonych kosztów na sektor przetwórstwa w takim zakresie, jaki byłby konieczny do utrzymania określonego poziomu rentowności. Sytuacja ta zbiegła się w czasie z niskim poziomem cen przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, co spowodowało wyraźną presję na ceny przemysłu wspólnotowego. Tak więc mimo wyraźnie pozytywnego rozwoju sytuacji w zakresie produkcji, sprzedaży i cen sprzedaży, ogólna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, co znajduje swoje odzwierciedlenie w ujemnej tendencji w zakresie poziomu rentowności (od zysku na poziomie 2,7 % w roku 2002 do strat na poziomie 3,2 % w ODP), sprzedaży na wywóz, kosztów produkcji, zwrotu z inwestycji i przepływów pieniężnych.
- (183) W rezultacie, mimo pewnych wyraźnych dodatnich tendencji w rozwoju wskaźników szkody, sytuacja przemysłu wspólnotowego nadal znacznie odbiega od poziomu, którego można oczekiwać, gdyby sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa całkowitej poprawie względem szkody stwierdzonej w pierwotnych dochodzeniach.
- (184) Uznaje się zatem, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa nieznacznej poprawie w porównaniu z okresem poprzedzającym nałożenie środków, lecz jest nadal niestabilna i podatna na zagrożenia. Ponadto presja cenowa spowodowana przez przywóz nie pozwoliła przemysłowi wspólnotowemu na pełne odzwierciedlenie cen surowców w cenie sprzedaży.

4. Przywóz z innych krajów

4.1. Inne kraje objęte środkami antydumpingowymi

- (185) Jak wspomniano w motywie 2, przypomina się, że od sierpnia 2004 r. obowiązują również środki antydumpingowe na przywóz PET pochodzącego z Australii i ChRL.
- (186) W badanym okresie całkowita wielkość przywozu z tych państw wzrosła o 12 % (z 65 000 ton do 73 000 ton). Chociaż wystąpił znaczny wzrost udziału w rynku (o 4 punkty procentowe) w roku 2003, ta rosnąca tendencja uległa odwróceniu w 2004 r., kiedy udział przywozu w rynku spadł do poziomu 2,4 %. W ODP odnotowano nieznaczny wzrost na poziomie 0,6 % spowodowany przez przywóz z Chin. Skutek ostatecznych cel antydumpingowych jest widoczny od roku 2004. Podczas gdy przywóz z Australii ustał całkowicie, wielkość przywozu z Chin wzrosła stopniowo o 130 % w 2003 r., spadła w roku 2004, czyli wtedy gdy obowiązywały środki, i ponownie wzrosła o 47 % w ODP. Australijskie ceny zmalały o 7 % w 2003 r. oraz o dalsze 6 % w roku 2004. Chińskie ceny wzrastały powoli w latach 2003 i 2004 oraz o 24 % w ODP, tj. z 827 EUR do 1 022 EUR za tonę. Należy zatem stwierdzić, że znaczny przywóz z tych dwóch państw odbywał się stale po cenach niższych niż ceny wspólnotowe, przyczyniając się tym samym do szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy.

Tabela 15

	2002	2003	2004	ODP
Australia				
Wielkość (w tonach)	17 179	18 727	2 842	—
Cena (EUR za tonę)	851	789	741	—
Udział w rynku	0,8 %	0,8 %	0,1 %	—
Chińska Republika Ludowa				
Wielkość (w tonach)	47 875	131 343	49 678	72 814
Cena (EUR za tonę)	804	806	827	1 022
Udział w rynku	2,3 %	5,9 %	2,2 %	3 %
Całkowita liczba ton	65 054	150 070	52 520	72 814
Całkowity udział w rynku	3,1 %	6,8 %	2,4 %	3 %

4.2. Inne państwa trzecie niewymienione powyżej

- (187) Zasadniczo liczby te powinny uwzględniać koreański przywóz niedumpingowy. Ze względów poufności został on jednak celowo pominięty. Jednakże rozwój tendencji byłby zasadniczo taki sam w przypadku uwzględnienia przywozu niedumpingowego z Republiki Korei.
- (188) Między rokiem 2002 a ODP całkowity przywóz PET pochodzącego z innych państw wzrósł o 136 %, osiągając 174 000 ton. Jego udział w rynku UE w badanym okresie wzrósł z 3,6 do 7,1 %. Poniższa tabela obrazuje te tendencje.

Tabela 16

	2002	2003	2004	ODP
Całkowita wielkość (w tonach), w tym:	73 549	119 973	182 687	173 597
Pakistan	28 558	83 208	55 125	73 426
USA	20 570	16 105	49 763	50 393
Meksyk	1 476	20	32 112	20 501
Turcja	7 208	17 001	24 032	15 374
Inne	15 737	3 639	21 655	13 903
Udział w rynku	3,6 %	5,4 %	8,2 %	7,1 %

- (189) Przywóz z Pakistanu wzrósł o 157 % w badanym okresie, w szczególności po zakończeniu postępowania wobec tego przywozu w 2004 r. Przywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki wzrósł znacznie, tj. o 144 %, osiągając 50 000 ton w ODP. Przywóz z Meksyku wzrósł z 1 500 ton w 2002 r. do 20 000 ton w ODP, co stanowiło wzrost o 1 390 %. Jeżeli chodzi o Turcję, jej przywóz wzrósł znacznie między 2002 a 2004 r. (o 244 %), aby następnie spaść w ODP o 36 %. Jeżeli chodzi o ceny, należy jednakże odnotować, że ceny przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Meksyku i Turcji wzrosły i były wyższe niż ceny przywozu z innych krajów i ceny przemysłu wspólnotowego. Ponadto najprawdopodobniej przywóz z USA obejmuje PET G, szczególną odmianę PET o wyższych wymaganiach pod względem lepkości, sprzedawaną średnio po cenie o 50 % wyższej niż zwykły PET. Ceny przywozu w przypadku Pakistanu były niższe niż średnie ceny przemysłu wspólnotowego od roku 2002 do roku 2004. W ODP ceny przywozu z Pakistanu wzrosły na poziomie cen przemysłu wspólnotowego. Zatem uznaje się, że przywóz ten nie mógł wpłynąć na sytuację rynku wspólnotowego.

5. Działalność eksportowa przemysłu wspólnotowego

- (190) Działalność eksportowa przemysłu wspólnotowego kształtowała się według tendencji spadkowej w badanym okresie, tj. zmniejszyła się z 7,9 % do 4,9 % całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Jedynie w roku 2003 wyniki przemysłu wspólnotowego w zakresie wywozu uległy znacznej poprawie, prawdopodobnie z uwagi na niskie ceny sprzedaży w UE. Jednakże w ODP sprzedaż na wywóz stanowiła mniej niż 5 % całkowitej sprzedaży. Należy odnotować, że ceny eksportowe w dalszym ciągu utrzymywały się powyżej cen sprzedaży w WE.

Tabela 17

	2002	2003	2004	OD
Sprzedaż na wywóz (tony)	111 381	141 627	97 686	82 388
Wskaźnik	100	127	87	74
% całkowitej sprzedaży	7,9 %	9,6 %	6,3 %	4,9 %
Cena za tonę	959	942	1 026	1 096
Wskaźnik	100	98	107	114

H. WNIOSEK DOTYCZĄCY PRAWDOPODOBIEŃSTWA KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (191) Jak stwierdzono powyżej, producenci eksportujący z Indii, Indonezji, Tajlandii, Republiki Korei, Tajwanu i Malezji dysponują potencjałem zwiększenia wielkości swojego wywozu na rynek wspólnotowy.

- (192) Ceny eksportowe CIF PET pochodzącego z Indii, Tajlandii i Malezji były wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego. Jednakże różnica nie była znaczna, co skłoniło do wniosku, że w przypadku braku ceł antidumpingowych państwa te mogłyby wywierać jeszcze silniejszą presję cenową na przemysł wspólnotowy. Ponadto ceny przywozu z Republiki Korei, Tajwanu i Indonezji do Wspólnoty były niższe niż ceny wspólnotowe. Różnica była mała w przypadku Republiki Korei i Tajwanu (3 do 4 %) i wysoka w przypadku Indonezji (27 %). Zatem istnieją wyraźne przesłanki prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody.

- (193) Jak wskazano powyżej, znaczny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego miał również przywóz z ChRL. Ceny przywozu były niższe niż cena wspólnotowa (1 022 EUR/tonę w porównaniu z 1 058 EUR we Wspólnocie). Dodatkowo wielkość przywozu z ChRL wyniosła 73 000 ton, co przekładało się na udział w rynku w ODP na poziomie 3 %.

- (194) Ponadto w odniesieniu do wielkości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo, że ilości te znacznie

wzrosną w wyniku dostępności łącznych mocy produkcyjnych i rezerwowych mocy produkcyjnych w krajach, których dotyczy postępowanie, co wyjaśniono szczegółowo w motywie 196.

- (195) Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że ceny importowe byłyby najprawdopodobniej niższe w razie braku środków antidumpingowych, ponieważ producenci w tych krajach staraliby się w miarę możliwości odzyskać utracony udział w rynku lub zwiększyć swój obecny udział w rynku. Takie zachowanie w zakresie cen, a także możliwość sprzedaży znacznych ilości PET na rynku wspólnotowym, którą mają producenci eksportujący z tych krajów, spowodowałyby najprawdopodobniej nasilenie presji cenowej, powodując, zgodnie z oczekiwaniami, dalszy negatywny wpływ na przemysł wspólnotowy.

- (196) W tym kontekście należy przypomnieć, że we wszystkich sześciu krajach, których dotyczy postępowanie, stwierdzono znaczne rezerwowe moce produkcyjne, między 37 000 ton w Malezji a 400 000 ton w Tajwanie, sięgające łącznie około 1 miliona ton, tj. 45 % produkcji przemysłu wspólnotowego. Ponadto bieżące ceny importowe w okresie badanym utrzymywały się nieco powyżej lub poniżej ceny wspólnotowej. Na przykład ceny przywozu z Tajwanu, czyli państwa o zdecydowanie największej nadwyżce mocy produkcyjnych, spadły w okresie, w którym obowiązywały środki antidumpingowe, poniżej poziomu cen wspólnotowych. Ponadto przeważający poziom cen we Wspólnocie sprawia, że UE jest atrakcyjnym rynkiem. Tak więc można stwierdzić, że w przypadku uchylecia środków istniałby silny bodziec dla producentów w krajach, których dotyczy postępowanie, do skierowania sprzedaży na rynek UE po niskich cenach.

- (197) Ponadto nowsze ogólnie dostępne informacje wskazują, że podmioty z Bułgarii i Rumunii dokonały zakupu wyjątkowo dużych ilości wiórów PET od państw azjatyckich objętych przeglądem. Ich transport został zaplanowany na listopad i grudzień 2006 r. Informacje te sugerują prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu wspólnotowego, ponieważ wyraźnie wskazują, że w razie braku środków antidumpingowych na rynek wspólnotowy trafiałyby znacznie większe ilości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie.
- (198) Jak wskazano powyżej, chociaż sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa nieznacznej poprawie w porównaniu z sytuacją istniejącą przed nałożeniem środków antidumpingowych, pozostaje ona niestabilna i wrażliwa na zagrożenia. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł wspólnotowy został postawiony wobec zwiększonych wielkości przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, spowodowałoby to pogorszenie jego sytuacji finansowej oraz najprawdopodobniej dalszą utratę rentowności. Na tej podstawie należy zatem stwierdzić, że uchylene środków wobec Indii, Indonezji, Tajlandii, Republiki Korei, Tajwanu i Malezji z całą pewnością spowodowałoby ponowne wystąpienie szkody dla przemysłu wspólnotowego.

I. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wprowadzenie

- (199) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antidumpingowych byłoby sprzeczne z interesem całej Wspólnoty. Ustalenie interesu Wspólnoty polegało na ocenie poszczególnych interesów wchodzących w grę. Obecne dochodzenie obejmuje analizę sytuacji, w której środki antidumpingowe już obowiązują, i umożliwia ocenę potencjalnego negatywnego wpływu na strony, których dotyczy postępowanie, spowodowanego przez obecne środki antidumpingowe.
- (200) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę, istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (201) Jak przedstawiono powyżej, istnieje wyraźne prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę w przypadku uchylenia środków. Wszyscy producenci wspólnotowi, oprócz dwóch, współpracowali w ramach dochodzenia i wyrazili swoje poparcie dla obecnych środków. Jeden producent wspólnotowy powiązany z jednym z koreańskich eksporterów

również wyraził poparcie dla środków. Należy jednakże pamiętać, że jego spółka dominująca prowadzi eksport przy zerowej stawce cła.

- (202) Utrzymanie środków antidumpingowych wobec przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, poprawiłoby szanse przemysłu wspólnotowego na osiągnięcie rozsądnego poziomu rentowności. Co ważniejsze, pomogłoby ono uniknąć wyeliminowania przemysłu wspólnotowego z rynku. Istnieje w istocie wyraźne prawdopodobieństwo dumpingu wyrządzającego szkodę, dokonywanego w znacznych ilościach, któremu Wspólnota mogłaby nie sprostać. Zatem przemysł wspólnotowy nadal odnosiłby korzyści z utrzymania obecnych środków antidumpingowych, w szczególności w sytuacji, gdy obecnie obowiązują środki wobec przywozu z Australii i ChRL.

3. Interes importerów

- (203) Komisja przesłała kwestionariusze do 18 przedsiębiorstw handlowych/importerów produktu objętego postępowaniem. Jednakże współpraca ze strony przedsiębiorstw handlowych/importerów, którzy są klientami głównie w krajach, których dotyczy postępowanie, i którzy reprezentują około 5 % konsumpcji w UE, była bardzo słaba. Tylko jedno przedsiębiorstwo handlowe/importer przedstawiło dane i większa część jego zakupu pochodziła od przemysłu wspólnotowego. Jedynie znikome ilości pochodziły bądź z krajów, których dotyczy postępowanie, bądź z innych krajów wywozu. To przedsiębiorstwo handlowe/importer preferowałoby rynek, na którym obowiązują zerowe stawki cła, choć w chwili obecnej odnotowuje on zadowalające wyniki finansowe. Biorąc pod uwagę, że obowiązujące środki nie miały znacznego wpływu na importerów, należy stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków antidumpingowych wobec przywozu pochodzącego z Indii, Indonezji, Tajlandii, Malezji, Republiki Korei i Tajwanu nie miałyby znacznego negatywnego wpływu na sytuację importerów we Wspólnocie.

4. Interes przetwórców/użytkowników

- (204) Komisja przesłała kwestionariusze do 47 znanych przetwórców/użytkowników. Na kwestionariusz odpowiedziało tylko dziesięciu przetwórców/użytkowników o małej łącznej reprezentatywności.
- (205) Według informacji dotyczących zakupu, przedstawionych w odpowiedziach na kwestionariusz, współpracujący przetwórcy/użytkownicy reprezentowali około 20 % całkowitej konsumpcji PET we Wspólnocie w ODP. W okresie ODP 95 % zakupionego przez nich PET pochodziło od producentów wspólnotowych, natomiast pozostała część pochodziła z krajów nie objętych przeglądem. Wysłunięto szereg argumentów przeciwko nałożeniu środków.

- (206) Pięciu przetwórców (przetwarzających wióry PET na półprodukty oraz na PET do produkcji butelek i reprezentujących 10 % konsumpcji) przesłało odpowiedź na kwestionariusz. Koszt wiórów PET stanowi 55 % kosztu ich produktu końcowego (głównie półproduktów). Ustalono, że importują oni znikome ilości z krajów, których dotyczy postępowanie, i innych państw trzecich. Niemniej sprzeciwiają się oni nałożeniu środków, twierdząc, że przedłużenie ich obowiązywania może spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.
- (207) Pięciu użytkowników reprezentujących 10 % konsumpcji przedstawiło raczej niekompletne dane. Niski poziom współpracy ze strony dużych użytkowników może wynikać z tego, że ostatnie dochodzenie dotyczące przywozu z ChRL, Australii i Pakistanu miało miejsce zaledwie przed dwoma laty. Koszty PET stanowią około 6/7 % całkowitego kosztu, są zatem ograniczone. Chociaż nie zgłosili oni przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, to podobnie jak przetwórcy przeciwstawiają się oni nałożeniu ceł, twierdząc, że mogą one spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.
- (208) Uwzględniając raczej dobrą sytuację finansową sektora przetwórstwa, w przeciwieństwie do sytuacji przemysłu wspólnotowego, żaden przetwórcą/użytkownik nie wysunął argumentu, że utrzymanie obecnych ceł mogłoby doprowadzić do utraty miejsc pracy lub przeniesienia zakładów produkcyjnych do innych krajów.
- (209) Ponadto, jeżeli chodzi o poziom produkcji, przemysł wspólnotowy dostosował wielkość swojej produkcji do zwiększonej konsumpcji, zatem jest bardzo prawdopodobne, że niewykorzystane moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego zdołają w pełni zrekomensować wielkości przywozu.
- (210) Mając na uwadze fakt istnienia alternatywnych źródeł dostaw nieobjętych środkami antydumpingowymi, tj. Meksyku, Turcji, USA, Brazylii, Pakistanu, Iranu, Arabii Saudyjskiej, użytkownicy wspólnotowi mogliby ponadto polegać na (lub zwrócić się ku) bardziej zróżnicowanej grupie dostawców produktu objętego postępowaniem.
- (211) Jeżeli chodzi o wyniki przemysłu stosującego PET, dochodzenie wykazało, że w badanym okresie współpracujący użytkownicy zwiększyli swoje obroty, utrzymali zatrudnienie na stabilnym poziomie i raczej poprawili swoją ogólną rentowność. Zatem stwierdzono, że środki antydumpingowe nie miały negatywnego wpływu na ten przemysł.

- (212) Na podstawie powyższego stwierdzono, że utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec przywozu pochodzącego z Indii, Indonezji, Tajlandii, Malezji, Republiki Korei i Tajwanu nie miałyby znaczącego negatywnego wpływu na sytuację użytkowników we Wspólnocie.

5. Interes dostawców

- (213) Dostawcy surowców (glikolu monoetylowego (MEG) i bezwodnika kwasu tereftalowego (PTA), DMT i kwasu izoftalowego (IPA)), które są produktami petrochemicznymi – pochodnymi ciężkiej benzyny – zadeklarowali swoje wyraźne poparcie dla środków. Odnieśliby oni korzyści z ewentualnej poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego po wcześniejszym dumpingu, a zatem poprawiliby swoje wyniki.

6. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (214) Uwzględniając wszystkie czynniki wymienione powyżej, należy stwierdzić, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

J. ZWIĄZEK MIĘDZY ŚRODKAMI ANTYDUMPINGOWYMI A ŚRODKAMI WYRÓWNAWCZYMI

- (215) W przypadku jednego kraju wywozu, mianowicie Indii, przeprowadzono równoległe dochodzenie w sprawie środków wyrównawczych (patrz: motyw 10). Dochodzenie potwierdziło konieczność kontynuacji stosowania tych środków na niezmienionym poziomie. W ramach obecnego postępowania również stwierdzono, że środki antydumpingowe obejmujące wywóz z Indii powinny zostać utrzymane w mocy na niezmienionym poziomie. W tym względzie przywołuje się motyw 125 rozporządzenia (WE) nr 2604/2000. Ponieważ obecnie proponowane środki wobec wywozu PET z Indii pozostają niezmienione, spełnione są tym samym przepisy art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2026/97.

K. PRZEPISY KOŃCOWE

- (216) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków, zmieniając ich poziom w przypadku gdy ma to uzasadnienie. Stronom wyznaczono również termin na przedstawienie uwag i wniosków po opublikowaniu informacji na temat utrzymania środków. W szczególności jeden eksporter z Indii utrzymywał, że w przypadku braku środków jest mało prawdopodobne, aby Indie przekierowały swą sprzedaż do Wspólnoty. Eksporter ten twierdził, że rynki wschodzące są bardziej atrakcyjne niż rynek Wspólnoty oraz że popyt na rynku indyjskim szybko rośnie i z tego względu

nie ma dostępnych rezerwowych mocy produkcyjnych. Należy jednak zauważyć, że – niezależnie od wzrostu popytu na rynku indyjskim – dochodzenie na poziomie przedsiębiorstw wykazało istnienie rezerwowych mocy produkcyjnych przekraczających wzrost popytu na rynku indyjskim, co potwierdzono również w sprawozdaniu z badania rynku, o którym mowa w motywie 74. Uznaje się zatem, że żadne z otrzymanych uwag nie uzasadniają zmian wniosków zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

- (217) Na podstawie powyższego uznano, że cła antydumpingowe pozostaną utrzymane, przy czym ich poziom zostanie zmieniony, w przypadku gdy ma to uzasadnienie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz politereftalanu etylenu o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie normą ISO 1628-5, objętego kodem CN 3907 60 20 i pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu.

2. Z zastrzeżeniem art. 2, stawka ostatecznego cła antydumpingowego, stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (EUR/tonę)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	130,8	A182
Indie	Reliance Industries Ltd	181,7	A181
Indie	SENPET Ltd	200,9	A183
Indie	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	181,7	A999
Indonezja	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonezja	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonezja	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	187,7	A999
Malezja	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malezja	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	160,1	A999
Republika Korei	SK Chemicals Group: SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	A196
Republika Korei	KP Chemicals Group: Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemicals Corp.	0	A195
Republika Korei	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	148,3	A999
Tajwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Tajwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	143,4	A999
Tajlandia	Thai Shinkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Tajlandia	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Tajlandia	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	83,2	A999

3. W przypadku uszkodzenia towarów przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu, o ile w wyniku tego cena faktycznie zapłacona lub należna ulega proporcjonalnemu obniżeniu, w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie kwot ustalonych powyżej jest pomniejszana o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu obniżeniu ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

4. Niezależnie od ust. 1 i 2, ostatecznego cła nie stosuje się do towarów przywiezionych i dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. Jeżeli nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych na mocy art. 1, jeżeli dotyczy towarów produkowanych i bezpośrednio wywożonych (tj. zafakturowanych i wysłanych) do przedsiębiorstwa działającego jako importer we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3, zgłoszonych pod właściwym kodem dodatkowym TARIC i przy spełnieniu warunków określonych w ust. 2.

2. Przy przedstawieniu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia służbie celnej danego państwa członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania”, wystawionej przez przedsiębiorstwa eksportujące wymienione w ust. 3, zawierającej zasadnicze elementy wymienione w załączniku. Zwolnienie z cła jest również uzależnione od tego, czy towary zgłoszone i przedstawione do odprawy celnej odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w „fakturze w ramach zobowiązania”.

3. Przywóz, któremu towarzyszy „faktura w ramach zobowiązania”, jest zgłaszany pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	A182
Indie	Reliance Industries Ltd	A181
Indie	Futura Polyesters Ltd	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	A585
Indonezja	P.T. Polypet Karyapersada	A193

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1875/2006 (Dz.U. L 360 z 19.12.2006, str. 64).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F. MÜNTEFERING

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Elementy, które należy uwzględnić na fakturze w ramach zobowiązania, o której mowa w art. 2 ust. 2:

1. Numer faktury w ramach zobowiązania.
  2. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary wskazane na fakturze mogą być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty (zgodnie z rozporządzeniem).
  3. Szczegółowy opis towarów, zawierający:
    - numer kodu sprawozdawczego produktu (*product reporting code* – PRC) (ustalony w zobowiązaniu zaoferowanym przez danego producenta eksportującego),
    - kod CN,
    - ilość (podaną w jednostkach).
  4. Opis warunków sprzedaży, zawierający:
    - cenę jednostkową,
    - obowiązujące warunki płatności,
    - obowiązujące warunki dostawy,
    - całkowitą wysokość rabatów i upustów.
  5. Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiana bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
  6. Nazwisko przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę w ramach zobowiązania, i następująca podpisana deklaracja:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż podanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez ... [nazwa przedsiębiorstwa] i przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2000/745/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w tej fakturze są pełne i prawidłowe.”.
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 193/2007

z dnia 22 lutego 2007 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) W dniu 30 listopada 2000 r. Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000⁽³⁾ ostateczne cła wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu („PET”) pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii („kraje, których dotyczy postępowanie”) („pierwotne dochodzenie”). Nałożone środki ustalono na podstawie dochodzenia wszczętego na mocy art. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do środków wyrównawczych. Jednocześnie rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000⁽⁴⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z tych samych krajów. Nałożone środki ustalono na podstawie dochodzenia antydumpingowego wszczętego na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96.
- (2) Zmiany rozporządzenia (WE) nr 2604/2000 wynikały bądź z dochodzeń przeglądowych wszczętych na mocy

art. 11 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96, bądź ze zobowiązań cenowych zaakceptowanych w ramach jego art. 8 ust. 1.

- (3) Ponadto rozporządzeniem (WE) nr 1467/2004⁽⁵⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz określonego PET pochodzącego z Australii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i zakończyła postępowanie w sprawie przywozu PET pochodzącego z Pakistanu.
- (4) Dnia 11 października 2005 r. Rada zmieniła poziom środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET z Indii⁽⁶⁾. Zmiany wynikały z przyspieszonego przeglądu wszczętego na mocy art. 20 rozporządzenia podstawowego.

2. WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

- (5) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków Komisja w dniu 30 sierpnia 2005 r. otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu obowiązujących środków na mocy art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 („przeгляд wygaśnięcia”).
- (6) Wniosek został złożony dnia 30 sierpnia 2005 r. przez Komitet ds. Politereftalanu Etylenu (PET) Stowarzyszenia Plastics Europe („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 90 %, całkowitej wspólnotowej produkcji PET.
- (7) W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownienia subsydiowania i wystąpienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (8) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające rozpoczęcie przeglądu, odpowiednio na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, i wszczęła ten przegląd w dniu 1 grudnia 2005 r.⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1646/2005 (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 271 z 19.8.2004, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 266 z 11.10.2005, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 304 z 1.12.2005, str. 4.

(9) Należy zauważyć, że przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia oraz zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 10 ust. 9 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Indii, iż otrzymała stosownie udokumentowany wniosek o wszczęcie przeglądu oraz zaprosiła rząd Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do treści skargi oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Komisja nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi ze strony rządu Indii dotyczącej propozycji konsultacji.

3. RÓWNOLEGŁE DOCHODZENIA

(10) Dnia 1 grudnia 2005 r. Komisja rozpoczęła również przegląd na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w sprawie obowiązujących środków antydumpingowych na przywóz PET pochodzącego z Indii, Indonezji, Malesji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu⁽⁸⁾. Częściowy przegląd tymczasowy na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 ograniczony do dumpingu wszczęto w tym samym czasie w odniesieniu do przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Korei i Tajwanu⁽⁸⁾.

4. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM PRZEGLĄDOWYM

(11) Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 października 2004 r. do dnia 30 września 2005 r. („ODP”). Badanie tendencji w kontekście szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca ODP (zwany dalej „badanym okresem”).

5. STRONY, KTÓRYCH DOTYCZY DOCHODZENIE

(12) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, przedstawicieli kraju wywozu, importerów, producentów wspólnotowych oraz użytkowników i wnioskodawcę o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkim zainteresowanym stronom, które wystąpiły o to z wnioskiem i wykazały, że istnieją szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, zapewniono możliwość przesłuchania.

(13) Ze względu na dużą liczbę indyjskich producentów eksportujących, a także producentów wspólnotowych i importerów wskazanych we wniosku o przeglądy wygaśnięcia, uznano za właściwe, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, zbadanie, czy należy zastosować kontrolę wrywkową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądów i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

(14) Po zbadaniu przedstawionych informacji, ze względu na niewielką liczbę producentów eksportujących w Indiach

wykazujących swą gotowość do współpracy, postanowiono, iż kontrola wrywkowa nie jest konieczna w odniesieniu do producentów eksportujących w Indiach.

(15) Po przeanalizowaniu informacji przedłożonych przez producentów wspólnotowych i importerów, i z uwagi na stosunkowo niewielką liczbę odpowiedzi, uznano, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna dla żadnej z tych kategorii.

(16) Dlatego kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, importerów, dostawców, producentów wspólnotowych oraz użytkowników.

(17) Otrzymano odpowiedzi na kwestionariusze od trzech indyjskich producentów, dwunastu producentów wspólnotowych, jednego importera, jednego dostawcy i dziesięciu podmiotów przetwarzających/użytkowników.

(18) Komisja również zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów analizy oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

1) Producenci wspólnotowi:

Voridian BV (Niderlandy)

M & G Polimeri Italia Spa (Włochy)

Equipolymers Srl (Włochy)

La Seda de Barcelona SA (Hiszpania)

Novapet SA (Hiszpania)

Selenis Industria de Polímeros SA (Portugalia)

Selenis Itália Spa (Włochy)

Dostawcy wspólnotowi

Interquisa SA (Hiszpania)

Niepowiązani importerzy we Wspólnocie

Global Service International SRL (Włochy)

Użytkownicy wspólnotowi

Coca Cola Enterprises Europe Ltd (Belgia)

2) Rząd Indii

Ministerstwo Handlu, New Delhi

Rządu stanu Maharasztra – Dykcja ds. Przemysłu, Mumbai

⁽⁸⁾ Dz.U. C 304 z 1.12.2005, str. 9.

3) Producenci eksportujący w Indiach

SENPET Ltd, Kolkata (wcześniej Elque Polyesters Limited)

Futura Polyesters Limited, Chennai (wcześniej Futura Polymer Limited)

Pearl Engineering Polymers Limited, New Delhi

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (19) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu, tj. PET o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, pochodzący z kraju, którego dotyczy postępowanie. Obecnie jest on objęty kodem CN 3907 60 20.

2. PRODUKT PODOBNY

- (20) Tak jak w pierwotnym dochodzeniu, stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, PET produkowane i sprzedawane na krajowym rynku w kraju, którego dotyczy postępowanie, oraz PET produkowane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych, mają te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania. Stwierdza się w związku z tym, że wszystkie rodzaje PET o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej są podobne w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWIENIA SUBSYDIOWANIA

I. KONTYNUACJA SUBSYDIOWANIA – WSTĘP

- (21) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu i na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

1. PROGRAMY SUBSYDIOWANIA OBJĘTE PIERWOTNYM DOCHODZENIEM

Programy ogólnokrajowe

- a) System paszportowy uprawnienia celnego (*Duty Entitlement Passbook Scheme*, dalej DEPB)
- b) Program zwolnień z podatku dochodowego (*Income Tax Exemption Scheme*, dalej ITES)
- c) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (*Export Promotion Capital Goods Scheme*, dalej EPCGS)

- d) Strefy przetwórstwa wywozowego (*Export Processing Zones*, dalej EPZ) / Specjalne strefy ekonomiczne (*Special Economic Zones*, dalej SEZ) / Jednostki zorientowane na wywóz (*Export Oriented Units*, dalej EOU)

2. PROGRAMY SUBSYDIOWANIA NIEOBJĘTE PIERWOTNYM DOCHODZENIEM

Programy ogólnokrajowe

- e) System pozwoleń zaliczkowych (*Advance Licence Scheme*, dalej ALS)
- f) Program kredytu eksportowego (przedwysyłkowego i powysyłkowego) (*Export Credit Scheme*, dalej ECS)

Programy regionalne

- g) Program zachęt stanu Gudźarat dotyczący podatku od sprzedaży (GSTIS)
- h) Program stanu Gudźarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES)
- i) Program bodźców gospodarczych dla Bengalu Zachodniego (WBIS)
- j) Pakietowy program zachęt (*Package Scheme of Incentives (PSI)*) rządu stanu Maharashtra

- (22) Programy a) oraz c)–e) wymienione powyżej opierają się na ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki importowej i eksportowej. Ich streszczenia publikowane są następnie w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, od dnia 1 września 2004 r. zwanej „Polityką handlu zagranicznego”, które Ministerstwo ds. Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej; tj. pięcioletni plan związany z okresem od 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r. (zwany dalej „polityką EXIM 2004–2009”). Dodatkowo rząd Indii, w „Podręczniku procedur – od 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM 2004–2009. Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.

- (23) Program b) opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia ustawa o finansach.

- (24) Program f) jest oparty na sekcjach 21 i 35A ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (*Reserve Bank of India*, „RBI”) kierować bankami handlowymi w zakresie kredytów eksportowych.

- (25) Programem g) zarządza rząd stanu Gudżarat, opierając się na polityce bodźców dla przemysłu; program h) opiera się na ustawie o podatku za energię elektryczną w Bombaju z 1958 r.
- (26) Programem, o którym mowa w lit. j), zarządza stan Maharasztra i opiera się na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.
- (27) Program wymieniony w lit. i) jest ustanowiony przez rząd Bengal Zachodniego w drodze komunikatu Departamentu Handlu i Przemysłu nr 588-CI/H z dnia 22 czerwca 1999 r. („WBIS 1999”), zastąpionego ostatnio komunikatem nr 134-CI/O/Incentive/17/03/I z dnia 24 marca 2004 r. („WBIS 2004”).
- (28) Po ujawnieniu ustaleń dotyczących domniemanego subsydiowania rząd Indii podtrzymał swoje wątpliwości w kwestii stosowania środków wyrównawczych wobec tych programów i co do obliczenia kwot subsydium. Ponadto rząd ponowił przywoływane wcześniej argumenty przemawiające za tym, że nie ma prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania w danym przypadku. W związku z tym należy zauważyć, że argumentacja ta nie wnosi niczego nowego, co mogłoby wpłynąć na zmianę wniosków przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu.

II. PROGRAMY OGÓLNOKRAJOWE

1. PROGRAM „PASZPORTOWY” UPRAWNIENIA CELNEGO („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (29) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ust. 4.3 polityki EXIM 2004–2009 oraz w tomie I sekcja 4.3–4.4 Podręcznika procedur 2004–2009.
- (30) Stwierdzono, że żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie otrzymał jakichkolwiek świadczeń stanowiących podstawę do zastosowania środków wyrównawczych wobec DEPBS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie programu ITES w ramach tego postępowania.

2. PROGRAMY PODATKU DOCHODOWEGO (INCOME TAX SCHEMES)

- (31) Stwierdzono, że żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie otrzymał jakichkolwiek świadczeń stanowiących podstawę do stosowania środków wyrównawczych wobec ITES. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie programu ITES w ramach tego postępowania.

3. PROGRAM WSPIERANIA PRZYWOZU DÓBR INWESTYCYJNYCH PROMUJĄCY WYWÓZ (EXPORT PROMOTION CAPITAL GOODS SCHEME – „EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (32) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 2004–2009 oraz w tomie I rozdział 5 Podręcznika procedur 2004–2009.

b) Kwalifikowalność

- (33) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci-eksporterzy i handlowcy-eksporterzy powiązani z producentami wspierającymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (34) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr inwestycyjnych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr inwestycyjnych mających do 10 lat) według obniżonej lub zerowej stawki celnej. Rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje licencję w ramach programu EPCGS. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra inwestycyjne winny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.
- (35) Posiadacze licencji EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować korzyści na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji tych dóbr inwestycyjnych. Alternatywnie lokalny producent może ubiegać się o korzyści z uznanego wywozu w związku z dostawą dóbr inwestycyjnych posiadaczowi licencji EPCGS.

d) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (36) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja celi stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ ta ulga zmniejsza jego wpływy z cła, które byłoby należne w innym przypadku. Ponadto redukcja cła przyznaje korzyści eksporterowi, ponieważ zaoszczędzone cła przywozowe poprawiają jego płynność finansową.
- (37) Ponadto EPCGS jest prawnie uwarunkowane wynikami wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. EPCGS uznaje się zatem za konkretny przypadek, który stanowi podstawy do stosowania środków wyrównawczych w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (38) W rezultacie program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I pkt i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (39) Żaden ze współpracujących eksporterów nie zakupił żadnych dóbr inwestycyjnych w OD. Jednak jedno przedsiębiorstwo nadal korzystało ze zwolnień z cła dla dóbr inwestycyjnych zakupionych przed OD na kwotę ustaloną w pierwotnym dochodzeniu. Kwota subsydium uzyskana w ODP została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr inwestycyjnych, poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla rzeczywistą amortyzację takich aktywów producenta eksportującego. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do ODP, została dostosowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w czasie. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione koszty niezbędne dla uzyskania subsydium odjęto od tej sumy celem uzyskania wielkości subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu realizowanego w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Wysokość subsydium obliczonego dla przedsiębiorstwa, które nadal korzystało z subsydiowania w ramach tego programu, wynosiła 0,38 %.

4. PROGRAM KREDYTÓW EKSPORTOWYCH (EXPORT CREDIT SCHEME, „ECS”)**a) Podstawa prawna**

- (40) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECD nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IECD nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (41) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci-eksporterzy i handlowcy-eksporterzy. Stwierdzono, że żadne przedsiębiorstwo współpracujące w postępowaniu nie korzystało z subsydiów w ramach ECS.

c) Zastosowanie w praktyce

- (42) Na mocy tego programu RBI obowiązkowo ustala maksymalny pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak też w obcej walucie, którymi banki komercyjne mogą obciążać eksportera „w celu udostępnienia kredytu eksporterom po stawkach, które są konkurencyjne w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów, programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania i/lub wysyłki towarów przedeksportowych oraz z kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należ-

ności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

- (43) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych banku RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych.

d) Wnioski dotyczące programu ECS

- (44) Po pierwsze, preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS określonego w okólnikach głównych RBI mogą obniżyć koszty odsetkowe eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie w zależności od warunków rynkowych i w tym przypadku mogą danemu eksporterowi przyznawać korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Tylko w odniesieniu do tych eksporterów współpracujących, w przypadku których stwierdzono istnienie powyższych różnic w stopach procentowych, wyciągnięto wniosek, że korzyść została przyznana. Różnic w stopach procentowych między kredytami, których udzielono w ramach okólników głównych banku RBI, a komercyjnymi „kredytami gotówkowymi” nie można wyjaśnić wyłącznie zachowaniem rynkowym banków komercyjnych.

- (45) Po drugie, pomimo faktu, że preferencyjne kredyty w ramach ECS są przyznawane przez banki komercyjne, korzyść ta jest finansowym wkładem rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest zatem objęty definicją „władza publiczna” zgodnie z zapisem art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI określa kierunki dla organizacji prywatnych, ponieważ banki komercyjne są związane warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami dla stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólnikach RBI, oraz przepisami RBI, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną kwotę swoich kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Banki komercyjne zobowiązane są do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku jest to udzielanie pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie przestrzeganych przez władze publiczne, art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych oraz są uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) **Obliczenie kwoty subsydium**

- (46) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą, która musiałaby być zapłacona, gdyby stosowano te same stopy procentowe co w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych stosowanych przez określoną spółkę. Ta wielkość subsydium (w liczniku) została rozbita na całkowity przychód z dokonanego wywozu w ODP jako właściwy mianownik zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium to zależy od wyników wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani przetransportowanych. Przedsiębiorstwo, które korzystało z programu ECS uzyskało subsydium w wysokości 0,1 %.

5. PROGRAM JEDNOSTEK ZORIENTOWANYCH NA WYWÓZ (EXPORT ORIENTED UNIT SCHEME, „EOUS”)/ PROGRAM SPECJALNYCH STREF EKONOMICZNYCH (SPECIAL ECONOMIC ZONES SCHEME, „SSE”)

- (47) Stwierdzono, że żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie otrzymał jakichkolwiek świadczeń stanowiących podstawę do zastosowania środków wyrównawczych wobec SEZS. Niemniej dwa indyjskie przedsiębiorstwa miały status jednostek zorientowanych na wywóz (EOU) i w ODP otrzymywały subsydia stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych. Dlatego poniższe opis i ocena ograniczają się do EOUS.

a) **Podstawa prawna**

- (48) Szczegółowy opis EOU zawarto w rozdziale 6 polityki EXIM 2004–2009 oraz w tomie I Podręcznika procedur 2004–2009.

b) **Kwalifikowalność**

- (49) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem, wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte EOUS. Natomiast przedsiębiorstwa działające w sektorze przemysłowym muszą spełniać próg minimum inwestycji w środki trwałe (wynoszący 10 mln rupii indyjskich), ażeby zakwalifikować się do EOUS.

c) **Zastosowanie w praktyce**

- (50) Jak ustalono w dochodzeniu pierwotnym, jednostki zorientowane na wywóz mogą posiadać swoje siedziby i prowadzić działalność wszędzie w Indiach.

- (51) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczegóły na najbliższe pięć lat, dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań przywózowych oraz wymagań lokalnych. W przypadku gdy władze zaakceptują taki wniosek, warunki załączone do powyższej akceptacji zostaną przedstawione przedsiębiorstwu. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu EOU jest ważna przez okres pięciu lat. Umowę można przedłużać na kolejne okresy.

- (52) Najważniejszym obowiązkiem EOU określonym w polityce EXIM 2004–2009 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.

- (53) Jednostki EOU mają prawo do następujących ulg:

i) zwolnienie z ceł przywózowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do wytwarzania, produkcji, przetwarzania lub z nimi związanych;

ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;

iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży od towarów zakupionych na rynku lokalnym;

iv) pozwolenie na sprzedaż na rynku krajowym części wyprodukowanych wyrobów do wysokości 50 % wartości wywozu FOB, po warunkiem osiągnięcia dodatnich przychodów netto w wymianie międzynarodowej po opłaceniu należności ulgowych, tj. podatków akcyzowych od produktów gotowych;

v) częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych;

vi) zwolnienie z podatku dochodowego zwykle należnego od zrealizowanych zysków ze sprzedaży eksportowej, zgodnie z ust. 10B ustawy o podatku dochodowym, na okres 10 lat od rozpoczęcia działalności, ale nie dłużej niż do końca roku finansowego 2010;

vii) możliwość posiadania 100 % kapitału zagranicznego.

- (54) Jednostki prowadzące działalność na warunkach wyżej wymienionych programów podlegają dozorowi urzędników celnych zgodnie z ust. 65 ustawy o cłach.
- (55) Są one prawnie zobligowane do prowadzenia rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywózowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywózowych, zgodnie z sekcją 6.11.1 Podręcznika procedur 2004–2009. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom w formie kwartalnych i rocznych sprawozdań z dokonanych postępów.
- (56) Jednakże „[jednostka EOU] nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedają krajową lub zapasami”, zgodnie z treścią tomu I sekcje 6.11.2 i 7.13.2 Podręcznika procedur 2004–2009.
- (57) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i odnotowywana za pomocą własnej certyfikacji. Proces wysyłki przesyłek EOU przeznaczonych na wywóz jest dozorowany przez urzędnika celnego lub urzędnika ds. akcyzy na stałe oddelegowanego do EOU.
- (58) W aktualnie rozpatrywanym przypadku program EOU był stosowany przez dwóch ze współpracujących eksporterów. Współpracujący eksporterzy korzystali z programu w celu: przywozu surowców i dóbr inwestycyjnych zwolnionych z cła przywózowego, zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione z podatku akcyzowego oraz uzyskania zwrotu podatku od sprzedaży, oraz sprzedaży części swojej produkcji na rynku krajowym. Jedno z przedsiębiorstw eksportujących również korzysta z programu w celu uzyskania częściowego zwrotu podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych. Tak więc wnioskodawca skorzystał ze wszystkich ulg opisanych w motywie 53 ppkt i)–v). Dochodzenie wykazało, że eksporterzy objęci postępowaniem nie odnieśli korzyści wynikających z przepisów EOUS o zwolnieniu z podatku dochodowego.
- (60) Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz z odpowiadającego mu cła przywózowego („cło dodatkowe”) nie prowadzi jednakże do rezygnacji z dochodu, który jest należny w innych przypadkach. Podatek akcyzowy oraz cło dodatkowe, w przypadku ich uiszczenia, mogą być wykorzystane jako własny kredyt na przyszłe zobowiązania celne (tak zwany mechanizm „CENVAT”). Dlatego też wspomniane cła nie są ostateczne. Za pomocą „CENVAT” nakłada się ostateczne cło tylko na wartość dodaną, nie zaś na środki do produkcji.
- (61) Dlatego też jedynie zwolnienie z cła podstawowego, specjalnego cła dodatkowego, częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych oraz zwrot podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego. Ich wysokość jest prawnie uzależniona od wyników wywozu i w związku z tym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego uważa się je za szczególne i stanowiące podstawy do środków wyrównawczych. Cel eksportu EOU określony w ust. 6.1 polityki EXIM 02-07 jest warunkiem niezbędnym do uzyskania środków zachęcających.
- (62) Jeden ze współpracujących eksporterów utrzymywał, że Komisja odbiegła od rozumowania stosowanego w pierwotnym dochodzeniu, jeśli chodzi o oszacowanie zwolnienia z cła na surowce, i że tylko nadmierne umorzenia, jeśli istnieją, powinny stanowić podstawę do zastosowania środków wyrównawczych. Jednak odpowiadając należy zauważyć, że w czasie pierwotnego dochodzenia, w oszacowaniu kwoty środków wyrównawczych, pytanie o to, czy program jednostek zorientowanych na wywóz jest czy nie jest dozwolonym systemem ceł zwrotnych, zostało postawione „bez uszczerbku dla pytania, czy system stanowi system ceł zwrotnych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego” (?). W ramach tego przeglądu cały program, wraz z systemem monitorowania, został uważnie zbadany.
- (63) Ponadto dochodzenie wykazało, że subsydiów tych nie można uznać za dozwolone systemy ceł zwrotnych albo systemy substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one ścisłym zasadom ustanowionym w załączniku I (pkt h) oraz i)), w załączniku II (definicja oraz zasady systemu ceł zwrotnych) oraz w załączniku III (definicja i zasady systemu substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Tam, gdzie stosuje się przepisy dotyczące zwrotu podatku od sprzedaży oraz zwolnień z cła przywózowego w celu nabycia dóbr inwestycyjnych, przepisy te nie są zgodne z zasadami odnoszącymi się do dozwolonego systemu ceł zwrotnych, ponieważ dobra inwestycyjne nie są wykorzystywane w procesie produkcyjnym, tak jak to jest wymagane przez załącznik I pkt h) (zwrot podatku od sprzedaży) oraz pkt i) (umorzenie ceł przywózowych).

d) *Wnioski dotyczące EOUS*

- (59) Zwolnienie EOU z dwóch rodzajów ceł przywózowych („cła podstawowego” oraz „specjalnego cła dodatkowego”), jak też zwrot podatku od sprzedaży stanowią wkład finansowy rządu Indii w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Rezygnuje się z pobierania należności przez władze publiczne, które byłyby należne w przypadku braku powyższego programu, co oznacza dodatkową korzyść dla EOU w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ pozwala na zachowanie płynności ze względu na to, że nie trzeba płać zwykle należnych ceł, jak również ze względu na uzyskanie zwrotu podatku od sprzedaży.

(⁹) Motyw 26, rozporządzenie (WE) nr 2603/2000 (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 1).

- (64) Dodatkowo nie ustalono, że rząd Indii posiada skuteczny system weryfikacji czy procedurę służące potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości zwolnione z cła lub podatku od sprzedaży środki do produkcji zostały wykorzystane do produkcji produktu wywożonego (załącznik II cz. II pkt 4 do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku programów substytucji cel zwrotnych – załącznik III część II pkt 2 do rozporządzenia podstawowego). Stosowany system weryfikacji ma na celu monitorowanie obowiązku osiągnięcia przychodów netto w wymianie międzynarodowej, a nie wykorzystania przywozu do produkcji wywożonych towarów.
- (65) EOU może sprzedać znaczącą część produkcji, do 50 % swego obrotu rocznego, na rynku krajowym. Dlatego też nie ma prawnego obowiązku wywozu wszystkich wytworzonych produktów końcowych. Ponadto te transakcje krajowe są przeprowadzane bez dozoru i kontroli urzędników państwowych i podlegają wyłącznie procedurze własnej certyfikacji. W wyniku tego pozostające pod zamknięciem celnym pomieszczenia EOU nie podlegają przynajmniej częściowo kontroli fizycznej przeprowadzanej przez władze indyjskie. Jednakże czyni to dalsze elementy weryfikacji jeszcze ważniejszymi, szczególnie zaś kontrolę związku pomiędzy zwolnionymi z cła środkami do produkcji oraz docelowymi produktami przeznaczonymi na wywóz w celu zakwalifikowania się jako system weryfikacji cel zwrotnych.
- (66) Uwzględniając dalsze przeprowadzone działania weryfikacyjne należy przypomnieć, że już w tej chwili z mocy prawa nie wymaga się od EOU w żadnym momencie korelowania każdej przesyłki przeznaczonej na przywóz z odpowiednim produktem docelowym. Tylko jeżeli wprowadzono by takie kontrole, władze indyjskie mogłyby uzyskać wystarczających informacji o końcowym przeznaczeniu środków do produkcji, co umożliwiłoby sprawdzenie, czy zwolnienia z cła/podatku od sprzedaży nie przewyższają środków do produkcji przeznaczonej do wywozu. Miesięczne zeznania podatkowe za sprzedaż krajową na podstawie własnych obliczeń, które są okresowo oceniane przez władze indyjskie, nie są wystarczające. Poza tym celem miesięcznych zeznań podatkowych jest monitorowanie podatków akcyzowych, a nie kontrola przeznaczenia środków do produkcji. Wewnętrzne systemy przedsiębiorstwa, które nie są wymagane prawem, nie wystarczyłyby, ponieważ system weryfikacji cel zwrotnych musiałby zostać zaprojektowany i wprowadzony przez rząd i nie powinno to pozostawać w gestii zarządu poszczególnego zainteresowanego przedsiębiorstwa. W konsekwencji w toku dochodzenia ustalono, że indyjska polityka EXIM nie wymaga jednoznacznie od EOU ewidencjonowania związku pomiędzy środkami do produkcji oraz gotowym produktem i że rząd Indii nie ustanowił skutecznego mechanizmu kontroli w celu określania, które środki zostały wykorzystane w produkcji na wywóz i w jakiej ilości.
- (67) Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na faktycznie zaangażowanych środkach do produkcji, pomimo że czynność ta powinna być normalnie wymagana w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego). Rząd Indii nie przedstawił również dowodu wykazującego, że nie dokonano żadnego nadmiernego umorzenia.
- (68) W związku z powyższym twierdzenie jednego przedsiębiorstwa, że Komisja odbiegła od rozumowania stosowanego w pierwotnym dochodzeniu, jeśli chodzi o oszacowanie zwolnienia z cła na surowce, i że tylko nadmierne umorzenia, jeśli istnieją, powinny stanowić podstawy środków wyrównawczych, musi zostać odrzucone.
- e) **Obliczenie kwoty subsydium**
- (69) Zgodnie z powyższym, przy braku dozwolonego systemu cel zwrotnych lub systemu substytucji cel zwrotnych, korzyścią wyrównawczą jest umorzenie całości cel przywozowych (cła podstawowego i specjalnego cła dodatkowego) zwykle należnych od przywozu, jak również zwrot podatku od sprzedaży oraz zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych, w ODP.
- i) **Zwolnienie z cel przywozowych (cła podstawowego i specjalnego cła dodatkowego), zwrotu podatku od sprzedaży na surowce oraz zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych**
- (70) Wysokość subsydiów dla eksporterów objętych programem EOU została obliczona na podstawie wielkości niepobranych cel przywozowych (cła podstawowe oraz specjalne cła dodatkowe) na surowce przywożone dla potrzeb EOU jako całość, zwrotu podatku od sprzedaży oraz zwrotu podatku zapłaconego od zakupionego na rynku krajowym paliwa, w całym ODP. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione koszty niezbędne dla uzyskania subsydium odjęto od tej sumy celem uzyskania wielkości subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód właściwy z dokonanego wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Uzyskane tym sposobem stawki marginesu subsydium dla obu przedsiębiorstw wyniosły odpowiednio 0,9 % i 5,8 %

ii) **Zwolnienie z należności przywózowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) na dobra inwestycyjne**

- (71) Dobra inwestycyjne nie stają się fizycznymi składnikami wyrobów gotowych. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść dla badanego przedsiębiorstwa obliczono na podstawie kwoty niezapłaconej należności celnej na importowane dobra inwestycyjne rozłożonej w okresie, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w badanym przemyśle. Celem określenia normalnej długości okresu amortyzacji dla takiej kategorii dóbr za odniesienie przyjęto 18 lat, to jest rzeczywisty okres amortyzacji stosowany przez obu współpracujących zainteresowanych eksporterów. Tak wyliczona kwota, przypisana następnie do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek należnych za ten okres w celu odzwierciedlenia wartości korzyści w czasie, i tym samym ustalenia pełnej korzyści odnoszonej przez beneficjenta tego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód właściwy z dokonanego wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Uzyskane tym sposobem stawki subsydium wyniosły odpowiednio 1,8 % i 0,4 %.
- (72) Zatem łączny margines subsydium w ramach EOUS dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem wyniósł odpowiednio 2,7 % i 6,2 %.

6. SYSTEM POZWOLEŃ ZALICZKOWYCH (ADVANCE LICENCE SCHEME, DALEJ ALS)

a) **Podstawa prawna**

- (73) Szczegółowy opis systemu został zawarty w ust. 4.1–4.1.14 polityki EXIM 2004–2009 i w tomie I rozdziały 4.1–4.30 Podręcznika procedur 2004–2009.

b) **Kwalifikowalność**

- (74) ALS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Zarówno producenci-eksporterzy, jak i handlowcy eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi są uprawnieni do korzystania z systemu ALS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do ALS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci-eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końcowego mają prawo korzystania z ALS z tytułu dostaw pośrednich. Głównym wykonawcom, zaopatrującym kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 polityki EXIM 2004–2009, takim jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), przysługuje wsparcie w ramach ALS na kategorie „uznane za wywóz”.

Wreszcie, dostawcom pośrednim producentów-eksporterów przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów Zamówień wcześniejszego uwolnienia („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) **Zastosowanie w praktyce**

- (75) Pozwolenia zaliczkowe mogą być wystawiane na:
- i) Wywóz fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia bezcłowy przywóz materiałów będących składnikami do produkcji konkretnego docelowego wyrobu na eksport. Wywóz musi mieć charakter fizyczny, co znaczy, że przedmiot wywozu musi opuścić terytorium Indii. Warunki, w jakich obowiązuje dodatek importowy i zobowiązanie eksportowe obejmujące typ produktu eksportowego, są określone w pozwoleniu.
  - ii) Zapotrzebowanie roczne: takie pozwolenie nie jest związane z konkretnym produktem eksportowym, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowego wywozu – importować bezcłowo każdy surowiec używany do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może zdecydować o wywozie dowolnego produktu powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła i wchodzącego w skład określonej grupy produktów.
  - iii) Dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Producent eksporter wytwarza produkt pośredni. Może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie ALS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.
  - iv) Kategoria „uznane za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako uznane za wywóz klientom kategorii wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–g), oraz i)–j) polityki EXIM 2004–2009. Innymi słowy, produkt gotowy nie musi opuszczać kraju – zostaje natomiast „uznany za wywóz” na podstawie statusu nabywcy. W tej kategorii znalazłyby się dostawy, których odbiorca ma status EOU lub posiada licencję programu wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promującego wywóz (Export Promotion Capital Goods Scheme: EPCGS).

- v) ARO: posiadacz ALS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach pozwolenia zaliczkowe nabierają mocy ARO i są przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z zapisem ust. 8.3 polityki EXIM 02-07 (czyli ALS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego) systemu ceł zwrotnych/zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego. Mechanizm ARO refunduje podatki i cła dostawcy zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu.
- vi) Krajowa akredytywa otwarta (przez nabywcę na rzecz sprzedawcy, tj. obopólna): ten podprogram obejmuje, podobnie, dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza ALS. Posiadacz ALS może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego pozwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i wolumenu towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z zapisem w ust. 8.3 polityki EXIM 02-07 (czyli ALS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrot ostatecznego podatku akcyzowego).
- (76) Ustalono, iż w trakcie ODP tylko jeden ze współpracujących eksporterów uzyskał w ramach trzech podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie: i) ALS z tytułu wywozu fizycznego, v) ARO oraz iv) ALS w kategorii „uznane za wywóz”. W związku z tym nie jest konieczne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do: ii) zapotrzebowań rocznych, iii) dostaw bezpośrednich ani też vi) programu krajowej akredytywy otwartej.
- (77) W celu umożliwienia przeprowadzenia weryfikacji przez władze Indii posiadacz pozwolenia jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „odpowiedniej i rzetelnej dokumentacji dotyczącej konsumpcji i przeznaczenia towarów przywiezionych w ramach każdego pozwolenia” (tomu I rozdział 4.30 i dodatek 23 do Podręcznika procedur 2004–2009), czyli rejestru rzeczywistej konsumpcji (rejestr rzeczywistego zużycia, tzw. „dodatek 23”). Począwszy od maja 2005 r. dodatek 23 musi być nie tylko zachowywany przez przedsiębiorstwo, konieczne jest także zatwierdzony przez biegłego rewidenta i przesłany odpowiednim władzom Indii. Obowiązek składania dodatku 23 towarzyszy każdemu z pozwoleń wystawionych po wejściu w życie nowych reguł, tj. od maja 2005 r. Przegląd praktycznego wdrożenia nowego systemu nie był zatem możliwy wobec braku jakiegokolwiek sprawozdania odnoszącego się do wystawionych pozwoleń, którego przedłożenie poprzedzałoby dochodzenie.
- (78) W odniesieniu do wspomnianych wyżej podprogramów i), iv) i v), zarówno ulga przywózowa, jak i zobowiązanie wywozowe (z kategorią „uznane za wywóz” włącznie) są ustalane wartościowo i ilościowo przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt objęty postępowaniem, i są publikowane w HOP II 2004–2009.
- (79) Przywożone surowce nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia produktu wywozowego. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (18 miesięcy z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy).
- (80) Posiadacz pozwolenia zaliczkowego zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program pozwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu (ARO). W takich przypadkach pozwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów.
- (81) Podczas dochodzenia przeglądowego ustalono, że bezcłowy, zgodny z ulgą przywózową wyliczoną w oparciu o normy SION, przywóz surowców przez eksportera współpracującego w ramach różnych podprogramów przekroczył ilość materiałów potrzebną do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu wywozowego. Tym samym standardowe normy SION dla produktu objętego postępowaniem okazały się nieprecyzyjne.
- d) **Wnioski**
- (82) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. finansowy wkład rządu Indii, który wypłacił świadczenie na rzecz eksporterów objętych dochodzeniem.

- (83) Dodatkowo ALS kategorii „wywóz fizyczny” są niewątpliwie prawnie uzależnione od wywozu i w związku z tym powinny mieć charakter szczególny i powinny podlegać środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (84) ALS w kategorii „uznane za wywóz” jest faktycznie uwarunkowane działalnością wywozową. Program ten został wykorzystany tylko przez jedno z przedsiębiorstw, w niewielkim zakresie i wyłącznie przy dostawie EOU lub jednostek w SSE, obie kategorie wymienione są w ust. 8.2 lit. b) polityki EXIM 02-07. Wspomniane przedsiębiorstwo wyjaśniło, że jego klienci dokonali ostatecznie wywozu produktu objętego postępowaniem. Przedmiotem EOU/SSE jest wywóz zgodnie z zapisem ust. 6.1 polityki EXIM 02-07. Tak więc dostawca krajowy uzyskuje świadczenia w ramach programu ALS na kategorie uznane za wywóz, ponieważ rząd Indii przewiduje przychody z wywozu otrzymywane przez eksportera mającego siedzibę w EOU/SSE. Zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego subsydia są traktowane jako faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu, gdy stan faktyczny wskazuje, że przyznanie subsydium, bez prawnego uwarunkowania od wyników wywozu, jest w istocie związane z aktualnymi lub przewidywanymi przychodami z wywozu.
- (85) W rozpatrywanym przypadku współpracujące przedsiębiorstwo nie korzystało z pozwoleń zaliczkowych w celach przywozu wolnocłowego. Skorzystało natomiast dzięki nabywaniu surowców ze źródeł lokalnych, poprzez przekształcanie pozwoleń w ARO. Prawo do zwolnienia z należności celno-skarbowych w ramach tego programu przysługujące dostawcy zastępuje zwrot/refundację ceł ostatecznemu eksporterowi. Prawo do zwolnienia z należności celno-skarbowych przysługuje zarówno w odniesieniu do materiałów dla potrzeb produkcji pochodzących ze źródeł lokalnych, jak i do komponentów pochodzących z przywozu. Jak ustalono w dochodzeniu, cena surowców zakupywanych od niepowiązanego dostawcy lokalnego w ramach programu ARO odbiegała znacznie od ceny surowców pochodzących od dostawców lokalnych bez zastosowania pozwolenia. Dzięki obniżonej cenie, korzyści płynące ze zwolnienia z należności celno-skarbowych przechodziły z dostawcy na będące przedmiotem niniejszego postępowania przedsiębiorstwo wykorzystujące surowiec. Przedsiębiorstwo było w stanie wyraźnie odróżnić ceny surowca nabywanego przy zastosowaniu pozwolenia od ceny tego samego surowca nabywanego bez zastosowania pozwolenia. Przedsiębiorstwo uznało różnicę w cenie dostaw surowców nabywanych w ramach ARO w porównaniu do cen dostaw poza systemem pozwoleń za osiągniętą przez siebie korzyść.
- (86) Żaden z trzech podprogramów wykorzystywanych w niniejszym przypadku nie może być uważany za dozwolony system ceł zwrotnych na składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych na składniki procesu produkcji w znaczeniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I pkt i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji zwrotu) rozporządzenia podstawowego. Wydaje się jasne, że wspomniane przez rząd Indii zmiany, jakim od maja 2005 r. podlegał system, nie mogły odnieść skutku w ciągu ODP, zważywszy na niepełne wdrożenie nowego systemu weryfikacji. Niezależnie od ewentualnych zmian w systemie weryfikacji wprowadzonych przez rząd Indii, dochodzenie ujawniło, iż w czasie ODP rząd Indii nie wprowadził skutecznie w życie systemu weryfikacji. Rząd Indii nie wprowadził skutecznie w życie systemu weryfikacji mającego na celu sprawdzenie, czy i w jakim zakresie nakłady są wykorzystywane do wytworzenia produktu eksportowego (załącznik II część II pkt 4 do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemu substytucji ceł zwrotnych – jego załącznik III część II pkt 2). Normy SION dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były ostatecznie ściśle, a ponadto oparto je na przeszacowaniu zużycia surowca. Jak ustalono w toku dochodzenia, normy SION poddano zmianom zmierzającym do pełniejszego odzwierciedlenia rzeczywistego zużycia surowca, jednak w trakcie ODP nowe SION nie weszły jeszcze w życie. Tak więc potwierdzono, że same normy SION nie mogą być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych mało precyzyjnych norm standardowych nie pozwala rządowi Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jaka wartość środków została zużyta w produkcji eksportowej. Ponadto w rzeczywistości rząd Indii nie uwzględnił pozwoleń wydanych w ODP, prowadząc kontrole w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistej konsumpcji (rejestr zużycia, czyli dodatek 23, dawniej załącznik 18). Dodatkowo rząd Indii nie przeprowadził głębszej analizy w oparciu o rzeczywiste nakłady surowca, chociaż byłoby to wymagane przy braku skutecznie stosowanego systemu weryfikacji (załącznik II część II pkt 5 i załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego), ani nie wykazał, że nie wystąpiły nadmierne umorzenia.
- (87) Uwzględniając powyższe, trzy omówione podprogramy podlegają objęciu środkami wyrównawczymi.
- e) **Obliczenie kwoty subsydium**
- (88) Wobec braku dozwolonego systemu ceł zwrotnych na składniki procesu produkcji lub systemu substytucji ceł zwrotnych na składniki procesu produkcji, kwotę subsydium ustalono, jak wykazało przedsiębiorstwo – na podstawie różnicy w cenie zakupu surowca, uzależnionej od zastosowania pozwolenia lub jego braku.
- (89) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta wielkość subsydium została rozbita na całkowity uzyskany przychód z dokonanego wywozu jako właściwy mianownik, jako subsydium zależne od wywozu, a nie przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.

- (90) Jedno przedsiębiorstwo skorzystało z tego systemu w ODP i uzyskało subsydyum w wysokości 20,9 %.

III. PROGRAMY REGIONALNE

1. PROGRAM ZACHĘT STANU GUDŻARAT DOTYCZĄCY PODATKU OD SPRZEDAŻY (GUJARAT SALES TAX INCENTIVE SCHEME, GSTIS) ORAZ PROGRAM STANU GUDŻARAT DOTYCZĄCY ZWOLNIEŃ Z PODATKÓW OD ENERGII ELEKTRYCZNEJ (GUJARAT ELECTRICITY DUTY EXEMPTION SCHEME, GEDES).

- (91) Stwierdzono, że żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie otrzymał żadnych świadczeń, które dawałyby podstawę do zastosowania środków wyrównawczych wobec programu zachęt stanu Gudżarat dotyczącego podatku od sprzedaży GSTIS ani też Programu stanu Gudżarat dotyczącego zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES). W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie przedmiotowego programu w ramach tego dochodzenia.

2. PROGRAM BODŹCÓW GOSPODARCZYCH DLA BENGALU ZACHODNIEGO (WBIS)

- (92) Szczegółowy opis WBIS znajduje się w komunikacie Departamentu Handlu i Przemysłu rządu Bengal Zachodniego („GOWB”) nr 588-CI/H z dnia 22 czerwca 1999 r. („WBIS 1999”), zastąpionego ostatnio komunikatem nr 134-CI/O/Incentive/17/03/I z dnia 24 marca 2004 r. („WBIS 2004”). Program udziela beneficjentom szeregu korzyści, takich jak odroczenia płatności podatku od sprzedaży, dotacje do kosztów instalacji dóbr inwestycyjnych oraz subsydia rozwojowe. Jak wykazało dochodzenie, jedno z przedsiębiorstw korzystało w przeszłości z tych programów. Jednakże skutki tych korzyści w ciągu ODP można uznać za znikome. W związku z tym nie uznano konieczności dalszej analizy przedmiotowego programu w ramach tego dochodzenia.

3. PAKIETOWY SYSTEM BODŹCÓW (PACKAGE SCHEME OF INCENTIVES, „PSI”) RZĄDU STANU MAHARASZTRA

a) Podstawa prawna

- (93) Od roku 1964, w celu udzielenia zachęt dla rozpraszania infrastruktury przemysłowej na terytorium Maharasztry – z dotarciem do mniej rozwiniętych regionów stanu – rząd wykorzystywał bodźce finansowe dla nowoutworzonych jednostek przedsiębiorstw zlokalizowanych w rozwijających się regionach stanu. Od czasu utworzenia program podlegał licznym zmianom, a jego wersja Program 2001, obowiązująca w okresie od 1 kwietnia 2001 r. do 31 marca 2006 r., została przedłużona o jeden rok – do dnia 31 marca 2007 r. Program PSI ze strony GOM składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: i) zwrot akcyzy miejskiej (*octroi*; myto wjazdowe), ii) zwolnienie z podatku od energii elektrycznej oraz iii) zwolnienie z lokalnego podatku od sprzedaży, które wygasły z dniem 24 października 2004 r. Jak wykazało dochodzenie, jedyny podprogram,

z którego korzystał jeden ze współpracujących producentów eksportujących, to zwolnienie z lokalnego podatku od sprzedaży.

b) Kwalifikowalność

- (94) Zasadniczym warunkiem kwalifikowalności w ramach programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty). Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są: obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) Zastosowanie w praktyce

- (95) W ramach programu zwolnienia z lokalnego podatku od sprzedaży, wygasłego w październiku 2004 r., wyznaczone jednostki nie podlegały żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki uwalniano od należnych lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnego programu. Podczas gdy zwolnienie obejmujące transakcje sprzedaży nie wiąże się z żadną korzyścią dla wyznaczonej jednostki sprzedaży, zwolnienie zakupu przynosi korzyść wyznaczonej jednostce sprzedaży. Jak ustalono w toku dochodzenia, zainteresowane przedsiębiorstwo korzystało ze zwolnienia z lokalnego podatku od sprzedaży, które wygasło z dniem 24 października 2006 r.

d) Wnioski

- (96) PSI rządu stanu Maharasztra przyznaje subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Analizowany wyżej podprogram stanowi wkład finansowy rządu stanu Maharasztra, gdyż ulga ta obniża jego dochody, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto dane zwolnienie/refundacja przenosi korzyść na przedsiębiorstwo, gdyż poprawia jego płynność.
- (97) Program jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w granicach wyznaczonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji stanu Maharasztra. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw z siedzibą poza tym obszarem. Poziom korzyści jest zróżnicowany w zależności od obszaru położenia. Program ma charakter szczególny zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym podlega opłatom wyrównawczym.

e) **Obliczenie kwoty subsydium**

- (98) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w ODP, który jednak pozostał niezapłacony dzięki uczestnictwu w programie. Z uwagi na fakt wygaśnięcia zwolnienia z lokalnego podatku od sprzedaży, które miało miejsce dnia 24 października 2004 r., uwzględniono wyłącznie nieopodatkowane transakcje sprzedaży w okresie 1–24 października 2004 r. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została następnie podzielona przez całkowitą wysokość sprzedaży w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. W czasie ODP z podprogramu korzystało jedno przedsiębiorstwo; wysokość otrzymanego subsydium nie przekraczała wartości 0,1 %, tj. była znikoma.

IV. WYSOKOŚĆ SUBSYDIÓW PODLEGAJĄCYCH ŚRODKOM WYRÓWNAWCZYM

- (99) Kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, określona *ad valorem* w odniesieniu do producentów eksportujących, zawiera się między 2,7 % a 20,9 %.
- (100) Pomimo znacznego stopnia współpracujących stron w ujęciu reprezentowanego udziału w całkowitym wywozie do Wspólnoty należy stwierdzić, że wielu spośród producentów eksportujących odmówiło współpracy w toku dochodzenia – w tym producent, u którego poprzednie dochodzenie wykazało najwyższą marżę subsydium. Poziom produkcji oraz mocy produkcyjnych niewspółpracujących producentów z Indii jest znaczny, a ponadto wydaje się prawdopodobne, że ci eksportujący producenci nadal będą korzystać z objętych dochodzeniem programów subsydiowania w co najmniej takim samym wymiarze, jak ten ustalony w dochodzeniu pierwotnym.

Program	DEPBS	ITES	EPGS	EOU	ALS	ECS	GSTIS	GEDES	WBIS	PSI	Razem
Przedsiębiorstwo	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Senpet (d. Elque)	zero	zero	zero	2,7	zero	zero	zero	zero	zero	zero	2,7
Futura	zero	zero	zero	6,2	zero	0,1	zero	zero	zero	zero	6,3
Pearl	zero	zero	0,3	zero	20,6	zero	zero	zero	zero	ujemny	20,9

V. WNIOSKI

- (101) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie aktualnie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub też ponownego wystąpienia subsydiowania.
- (102) Zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w motywach 21–100 powyżej ustalono, że w ODP indyjscy eksporterzy produktu objętego postępowaniem korzystali nadal z subsydiowania będącego podstawą środków wyrównawczych, przyznanego im przez indyjskie władze. W rzeczywistości marginesy subsydiów ustalone w toku przeglądu przewyższały poziom, jaki ustalono w dochodzeniu pierwotnym – z wyjątkiem jednego producenta eksportującego. Pozostałe programy subsydiów objęte postępowaniem dostarczają powtarzających się korzyści, i nie ma przesłanek, aby sądzić, że programy te wygasną w przewidywalnej przyszłości. Wobec braku danych na temat sposobu wdrożenia w praktyce ewentualnych modyfikacji w systemie weryfikacji ALS nie można wyciągać pochopnych wniosków dotyczących ewentualnych skutków takich zmian. W tej sytuacji eksporterzy produktu objętego postępowaniem nadal będą otrzymywać subsydia wymagające środków wyrównawczych. Każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z wielu programów subsydiów. W tych okolicznościach

uznawano za stosowne stwierdzić, że subsydiowanie prawdopodobnie będzie w przyszłości kontynuowane.

- (103) Ponieważ wykazano, że subsydiowanie trwało w czasie przeglądu i że istnieje prawdopodobieństwo, że będzie kontynuowane w przyszłości, zagadnienie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania nie jest istotne.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA

- (104) Wytwórcami politereftalanu etylenu (PET) we Wspólnocie są następujące przedsiębiorstwa:

Dwunastu producentów, którzy podpisali wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, poparło go i współpracowało w toku dochodzenia (zob. motywy (107));

Dwóch producentów, którzy złożyli wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, jednak nie podjęli współpracy w toku obecnego dochodzenia;

Jedna spółka zależna producenta koreańskiego z siedzibą we Wspólnocie, która poparła wnioski i współpracowała w toku dochodzenia.

- (105) Wytwarzany przez tych producentów politereftalan etylenu (PET) stanowi całość produkcji wspólnotowej w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

- (106) Komisja zbadała, na ile współpracujący producenci wspólnotowi wnoszący lub też popierający wnioski o przegląd wygaśnięcia reprezentowali znaczną część całkowitej wspólnotowej produkcji politereftalanu etylenu. Wymienieni producenci wspólnotowi reprezentowali łącznie 88 % całkowitej wspólnotowej produkcji politereftalanu etylenu (PET). Producentów wspólnotowych, którzy nie podjęli współpracy, wykluczono z przyjętej definicji przemysłu wspólnotowego. Dlatego też Komisja uznała, że tych dwunastu w pełni współpracujących producentów reprezentuje przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia pierwotnego przemysł wspólnotowy był reprezentowany przez wytwórców ponad 85 % całkowitej wspólnotowej produkcji PET w owym czasie.

- (107) W skład przemysłu wspólnotowego wchodzi dwunastu wymienionych poniżej producentów wspólnotowych:

Voridian BV (Niderlandy)

M & G Polimeri Italia Spa (Włochy)

Equipolymers Srl (Włochy)

La Seda de Barcelona SA (Hiszpania)

Novapet SA (Hiszpania)

Selenis Industria de Polímeros SA (Portugalia)

Aussapol Spa (Włochy)

Advansa Ltd (Zjednoczone Królestwo)

Wellman BV (Niderlandy)

Elana, spółka zależna Boryszewa (Polska)

V.P.I. SA (Grecja)

SK Eurochem sp. z o.o. (Polska)

E. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. KONSUMPCJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

- (108) Konsumpcję wspólnotową ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego, szacunkowej sprzedaży pozostałych wytwórców działających na rynku Wspólnoty, opierając się na danych dostarczonych na etapie wnoszenia wniosku, a także na danych Eurostatu dotyczących łącznego wspólnotowego importu z krajów trzecich.

- (109) Pomiędzy rokiem 2002 a ODP konsumpcja wspólnotowa produktu objętego postępowaniem na terenie Wspólnoty regularnie rosła aż do ODP, osiągając poziom 2 400 000 ton. Całkowity przyrost w tym okresie wyniósł 18 %. Wzrost wiązał się częściowo z nowymi zastosowaniami (m.in. butelki na piwo i wino), a w części ze wzrostem zużycia w przystępujących krajach.

Tabela 1

	2002	2003	2004	ODP
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	2 041 836	2 213 157	2 226 751	2 407 387
Wskaźnik	100	108	109	118

2. PRZYWOZY Z INDII

2.1. WIELKOŚĆ, UDZIAŁ W RYNKU I CENY PRZYWOZU

- (110) Całkowity przywóz z Indii wzrósł między rokiem 2002 a ODP o 13 %. Podczas gdy przywóz uległ zmniejszeniu o 17 % między 2002 r. a 2003 r., w roku 2004 przyrost zwiększył się o 100 punktów procentowych, a następnie ponownie zmalał w ciągu ODP do poziomu 6 800 ton, to znaczy mniej więcej o 70 punktów procentowych. Ceny importowe wzrastały w tempie 5 punktów procentowych w 2003 r., i o kolejne 3 punkty procentowe w 2004 r., a w ciągu ODP o 7 punktów procentowych. Te tendencje wzrostu cen jedynie po części odzwierciedlały silną tendencję zwyżkową cen surowców. Udział w rynku, jaki przypadł przywózowi z Indii, w ciągu badanego okresu pozostawał stosunkowo nieznaczny. W roku 2002 wyniósł odpowiednio 0,3 %, w 2003 r. 0,2 %, w 2004 r. 0,5 %, a w ciągu ODP 0,3 %.

Tabela 2

	2002	2003	2004	ODP
Indie				
Ilość (w tonach)	6 046	4 999	11 079	6 831
Wskaźnik	100	83	183	113
Cena (w EUR za tonę)	883	930	955	1 018
Wskaźnik	100	105	108	115
Udział w rynku	0,3 %	0,2 %	0,5 %	0,3 %

3. PRZYWÓZ Z INNYCH KRAJÓW

- (111) Wielkość całkowitego przywozu z innych krajów trzecich wzrosła w badanym okresie o 25 punktów procentowych. Największy wzrost odnotowano w 2003 r., kiedy to przywóz wzrósł o 41 punktów procentowych. Po nałożeniu w 2004 r. środków antydumpingowych na przywóz z Chin, przywóz uległ w 2004 r. obniżeniu o 14 punktów procentowych, a w ODP o kolejne 2 punkty procentowe. Udział w rynku podlegał podobnym zmianom, przechodząc z 15,9 % w 2002 r. do 20,6 % w 2003 r., 18,5 % w 2004 r. i 16,9 % w ODP. Wzrost udziału przywozu w rynku był niższy od wzrostu przywozu w ujęciu bezwzględnym, który wynikał ze zwiększenia konsumpcji. Ceny importowe w latach 2002–2004 były przeciętnie niższe od cen na rynku unijnym. Tylko w ciągu ODP nieznacznie przewyższały ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy.

Tabela 3

	2002	2003	2004	ODP
Ilość (w tonach)	324 749	456 499	411 020	406 562
Wskaźnik	100	141	127	125
Przeciętna cena (w EUR za tonę)	869	821	907	1 061
Wskaźnik	100	94	104	122
Udział w rynku	15,9 %	20,6 %	18,5 %	16,9 %
Główni eksporterzy				
Korea	113 685	129 188	139 296	127 734
Pakistan	28 558	83 208	55 125	73 426
Chiny	47 875	131 343	49 678	72 814
USA	20 570	16 105	49 763	50 393
Tajwan	42 136	36 986	16 796	29 382

F. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

1. UWAGI WSTĘPNE

- (112) W chwili rozpoczęcia przeglądu planowano kontrolę wrywkową wśród producentów wspólnotowych, jednak zważywszy na ich nieznaczną liczbę, zdecydowano ostatecznie, że wszyscy zostaną włączeni do próby, i czynniki szkody obliczone zostały na podstawie wszystkich zebranych danych na poziomie całości przemysłu wspólnotowego.

- (113) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

2. ANALIZA WSKAŹNIKÓW EKONOMICZNYCH

2.1. PRODUKCJA

- (114) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 20 % między 2002 r. a ODP, tzn. z poziomu 1,465 mln ton w 2002 r. do 1,76 mln ton w ODP. Roczna stopa wzrostu wyniosła 4,8 % w roku 2003, a 4,6 % w 2004 r. Dalszy wzrost obserwowano w ODP, kiedy to produkcja wzrosła gwałtownie o 150 000 ton – a więc o 10,8 %. Fakt ten wiązał się z podjętą przez przemysł restrukturyzacją zmierzającą do poprawy kontroli kosztów produkcji, a tym samym wykorzystania rosnącej konsumpcji na rynku wspólnotowym, która, jak wspomniano powyżej, od roku 2002 wzrosła do ODP o 19 % (z 2 mln ton w 2002 r. na 2,4 mln ton w ODP).

Tabela 4

	2002	2003	2004	ODP
Produkcja (w tonach)	1 464 522	1 534 480	1 602 086	1 760 828
Wskaźnik	100	105	109	120

2.2. MOCE PRODUKCYJNE I ICH WYKORZYSTANIE

- (115) Moce produkcyjne uległy zwiększeniu o 22 % od 2002 r. aż do ODP; a mianowicie moce wynoszące 1,76 mln ton w 2002 r. w ODP wynosiły już 2,156 mln ton. Najistotniejszy wzrost miał miejsce w ODP: łączna moc produkcyjna wzrosła o 300 000 ton w stosunku do roku 2004 – to znaczy o 16,7 %. Tak znaczny wzrost zdolności produkcyjnych towarzyszył wznoszącej się skali produkcji w tym samym okresie (patrz: motyw 114). Wzrost mocy produkcyjnych był wynikiem zwiększenia inwestycji w linie produkcyjne, skalkulowanego na zagospodarowanie rosnącego rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 4 punkty procentowe w 2003 r., by w roku 2004 utrzymać się na stałym poziomie, a następnie w ODP zmniejszyć się o 5 punktów procentowych do poziomu 82 %. Spadek wykorzystania mocy między 2004 r. a ODP był związany ze znaczącym wzrostem mocy produkcyjnych w tym czasie. W rezultacie, zwiększeniu ilości produkcji w ODP na tle poziomu z 2004 r. towarzyszyło zmniejszenie stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych.

Tabela 5

	2002	2003	2004	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	1 760 332	1 762 378	1 848 315	2 156 294
Wskaźnik	100	100	105	122
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	83 %	87 %	87 %	82 %
Wskaźnik	100	105	104	98

2.3. SPRZEDAŻ I UDZIAŁ W RYNKU

- (116) Ilość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosła o 21 % między 2002 r. a ODP. Po wzroście sięgającym 2 % w 2003 r. nastąpiło znaczne przyspieszenie: 8 punktów procentowych w 2004 r. i 11 punktów procentowych w ODP. Niezależnie od wzrostu sprzedaży, w związku ze zwiększoną konsumpcją, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 4 punkty procentowe w 2003 r., a następnie stopniowo się podniósł – o 2 punkty procentowe w 2004 r. i o 1 punkt procentowy w ODP.

Tabela 6

	2002	2003	2004	ODP
Sprzedaż w WE (w tonach)	1 306 768	1 333 976	1 438 883	1 586 902
Wskaźnik	100	102	110	121
Udział w rynku	64 %	60 %	65 %	66 %

2.4. WZROST

- (117) Trzeba stwierdzić, że ogólnie udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 1 % w badanym okresie, co wskazuje na fakt, że jego wzrost nie nadążył za wzrostem konsumpcji obserwowanym w skali całego rynku.

2.5. ZATRUDNIENIE

- (118) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym wzrósł o 18 % w badanym okresie. Istotny wzrost nastąpił w 2003 r. (11 punktów procentowych), a także w 2004 r. (kolejne 6 punktów procentowych). Chociaż ODP utrzymał tę tendencję zwyżkową, wzrost sięgał już jedynie 2 punktów procentowych. Globalny wzrost o 18 % w ciągu całego badanego okresu wiąże się z poziomem produkcji, który wzrósł jednocześnie o 20 %.

Tabela 7

	2002	2003	2004	ODP
Liczba pracowników	1 010	1 124	1 170	1 190
Wskaźnik	100	111	116	118

2.6. WYDAJNOŚĆ

- (119) Całkowita wydajność przemysłu wspólnotowego mierzona jako roczna produkcja w tonach przypadająca na jednego zatrudnionego wzrosła w badanym okresie. Z początku zmniejszona o 6 % w 2003 r. w porównaniu do 2002 r. i utrzymująca się na tym samym poziomie w 2004 r., podczas gdy wydajność w ODP znacznie wzrosła (o ponad 8 % w stosunku do 2004 r. – okresu silnego wzrostu).

Tabela 8

	2002	2003	2004	ODP
Wydajność (w tonach na jednego pracownika)	1 450	1 365	1 369	1 480
Wskaźnik	100	94	94	102

2.7. WYNAGRODZENIA

- (120) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż produkcja wiórów PET należy do kapitałochłonnych i że w związku z tym koszty pracy wywierają nieznaczny wpływ na całkowite koszty produkcji. W danym okresie wynagrodzenia wzrosły o 12 % – przy 20 % wzroście całkowitych kosztów produkcji. Kolejnym istotnym wskaźnikiem jest koszt wynagrodzeń przypadający na wyprodukowaną tonę. W danym okresie koszt ten został zmniejszony o 6 %.

Tabela 9

	2002	2003	2004	ODP
Wynagrodzenia (w mln EUR)	62,3	63,0	66,3	69,5
Wskaźnik	100	101	106	112
Koszt wynagrodzeń na tonę produktu	44,4	42,9	43,6	41,9
Wskaźnik	100	96	98	94

2.8. CENY SPRZEDAŻY I CZYNNIKI WPLYWAJĄCE NA CENY WSPÓLNOTOWE

- (121) Jednostkowa cena sprzedaży wzrosła z 924 EUR za tonę w 2002 r. do 1 058 EUR za tonę w ODP. Ogólna tendencja była zwykła, wzrost sięgnął 15 % w całym okresie. Wzrost ten w przeważającej części można przypisać działaniu wzrostu cen surowców, związanego ze wzrostem cen ropy naftowej. Pomimo zwiększania stosowanych przez siebie cen, przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść kosztów zwiększenia na kolejne ogniwa łańcucha dostaw ani też odzwierciedlić w pełni wzrostu kosztów surowca w oferowanej cenie sprzedaży. Przyczyną było przede wszystkim zwiększenie cen surowców, przewyższające wzrost cen PET. Dążąc do utrzymania swego udziału w rynku, przemysł wspólnotowy nie mógł sobie pozwolić na poważniejsze od umiarkowanych podwyżki cen, a tym samym doświadczał tłumienia cen.

Tabela 10

	2002	2003	2004	ODP
Średnia ważona cena (w EUR/tonę)	924	902	1 006	1 058
Wskaźnik	100	98	109	115

2.9. KOSZT WYTWORZENIA PODSTAWOWYCH SUROWCÓW

- (122) Zważywszy że do produkcji jednej tony PET potrzeba około 850 kg oczyszczonego kwasu tereftalowego (PTA) oraz 350 monoetylenoglikolu (MEG), łączne koszty surowców (PTA i MEG) znacząco wzrastały – o 67 %, a następnie o 31 % w okresie od 2002 r. do ODP, by w ODP osiągnąć średni poziom 770 EUR za tonę (PTA) oraz 721 EUR za tonę (MEG). Pomimo odnotowanego w trzecim kwartale 2005 r. nieznacznego spadku ceny PTA, kiedy to cena ta spadła do poziomu 700 EUR za tonę, i niezależnie od przeważnie stabilnej ceny MEG, należy zwrócić uwagę na fakt, iż surowce gromadzone są z wyprzedzeniem na podstawie długoterminowych kontraktów. W efekcie w całym badanym okresie – pomimo nieznacznych spadków cen PTA pod koniec ODP – przemysł wspólnotowy wciąż odczuwa skutki znacznie większych kosztów. Co więcej, z uwagi na sytuację na światowych rynkach ropy ceny surowców potrzebnych do produkcji PET są podatne na nieprzewidywalne zmiany; najprawdopodobniej utrzymają się jednak na wysokim poziomie. Wszystkie wymienione czynniki przyczyniają się do zaostrzenia ryzyka, na jakie narażeni są producenci PET we Wspólnocie. Trzeba z kolei podkreślić, że podstawowe surowce należą do produktów oferowanych na globalnym rynku, a tym samym wzrost ich cen powinien dotknąć na równi producentów eksportujących w Indiach.

Tabela 11

	2002	2003	2004	ODP
— PTA	460	566	718	770
Wskaźnik	100	123	156	167
— MEG	551	550	650	721
Wskaźnik	100	100	118	131

- (123) Dla porównania, przeciętny koszt tony wiórów PET wytwarzanych w przemyśle wspólnotowym kształtował się następująco:

Tabela 12

	2002	2003	2004	ODP
Średnia cena ważona (w EUR/tonę)	899	918	1 013	1 092
Wskaźnik	100	102	113	121

- (124) W badanym okresie – zgodnie z zawartością tabel 11 i 12 – podstawowe surowce stale drożały (PTA o 67 %, MEG o 31 %), podczas gdy ogólny koszt produkcji wzrósł jedynie o 21 %. Tym niemniej, jak wykazano w tabeli 10, ceny wzrosły zaledwie o 15 % z uwagi na fakt, iż przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść kosztów zwiększenia na kolejne ogniwa łańcucha dostaw ani też odzwierciedlić w pełni wzrostu kosztów surowca w oferowanej cenie sprzedaży.

2.10. ZAPASY

- (125) Stan zapasów w całym badanym okresie – tj. między 2002 r. a ODP – zmalał o 10 %. Zapasów wszakże – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – nie powinno się uważać za znaczący wskaźnik w odniesieniu do produkcji PET w przemyśle wspólnotowym, z uwagi na sezonowy charakter rynku PET, zależny od pory roku. Na tle całej produkcji zapasy stanowią około 5–6 %.

Tabela 13

	2002	2003	2004	ODP
Zapasy (w tonach)	101 554	110 695	90 422	91 123
Wskaźnik	100	109	89	90

2.11. RENTOWNOŚĆ, ZWROT Z INWESTYCJI ORAZ PRZEPIY W ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH

- (126) Rentowność sprzedaży jest równa zyskom, płynącym ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. Zwrot z aktywów ogółem i przepływy pieniężne można było obliczyć tylko na poziomie najwęższej grupy produktów obejmującej produkt podobny, zgodnie z art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Natomiast stopa zwrotu z inwestycji została obliczona na podstawie całkowitego zwrotu z aktywów ogółem, jako wartości bardziej odpowiedniej dla celów analizy trendów.

Tabela 14

	2002	2003	2004	ODP
Marża zysku ze sprzedaży we Wspólnocie przed opodatkowaniem	2,7 %	– 1,8 %	– 0,7 %	– 3,2 %
Zwrot z aktywów ogółem	2,0 %	– 1,4 %	– 0,6 %	– 2,4 %
Przepływ środków pieniężnych (% ogólnej sprzedaży)	18,1 %	5,5 %	10,1 %	– 2,6 %

- (127) W związku z tłumieniem cen, które miało miejsce począwszy od 2002 r., a któremu towarzyszył silny wzrost przywozu po cenach dumpingowych z ChRL, Tajwanu, Malesji, Korei oraz Australii (do 2004 r.) oraz przywóz subsydiowany z Indii, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu, schodząc poniżej progu rentowności w 2003 r. Po niewielkiej poprawie w 2004 r., związanej z zastosowaniem środków antidumpingowych w odniesieniu do ChRL oraz Australii, straty w ODP sięgnęły poziomu $-3,2\%$. Można zatem odnotować trend wyraźnie schyłkowy.
- (128) Z kolei trendy w sferze zwrotu z aktywów ogółem i przepływów pieniężnych kształtowały się analogicznie, tzn. wykazywały się stosunkowo dobrym stanem w 2002 r., ostrym schyłkiem w 2003 r., nieznaczną poprawą w 2004 r., a następnie dalszym pogorszeniem w ODP.

2.12. INWESTYCJE I ZDOLNOŚĆ DO POZYSKIWANIA KAPITAŁU

Tabela 15

	2002	2003	2004	ODP
Inwestycje (w tys. EUR)	31 779	42 302	63 986	50 397
Wskaźnik	100	133	201	159

- (129) Inwestycje przeznaczano w części na zwiększenie mocy produkcyjnych, a w części na usprawnienie procesu produkcji. Najważniejsze inwestycje poczyniono w 2004 r. i w ciągu ODP, przy jednoczesnym zwiększeniu mocy produkcyjnych; celem było utrzymanie udziału w rynku niezależnie od wzrostu konsumpcji. Jednak obecna kondycja przemysłu wspólnotowego oraz ewolucja wspólnotowych i światowych rynków PET, charakteryzujących się brakiem rentowności, nie stanowiła zachęty do czynienia nadmiernych inwestycji. Aczkolwiek w pewnych warunkach producenci wspólnotowi byli w stanie pozyskać kapitał (zwłaszcza od spółek zależnych), nierentowność produkcji PET nie skłaniała do inwestycji – tak więc w niektórych przypadkach decyzję o jej dokonaniu odkładano na później.

2.13. WIELKOŚĆ RZECZYWISTEGO MARGINESU DUMPINGU

- (130) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu towarzyszącego przywozom z Indii na przemysł wspólnotowy, to, biorąc pod uwagę chwiejność cen omawianego produktu, nie można stwierdzić, by był on znikomy. Należy zwrócić uwagę, że wskaźnik ten jest bardziej istotny w kontekście analizy prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody. Najprawdopodobniej w przypadku wygaśnięcia środków doszłoby do nawrotu przywozu subsydiowanego w takich ilościach i cenach, przy których wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu byłaby znaczna.

2.14. POPRAWA SYTUACJI PO WCZEŚNIEJSZYM SUBSYDIOWANIU

- (131) Podczas gdy wskaźniki będące przedmiotem powyższej analizy wskazują na pewną poprawę niektórych

aspektów sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego po nałożeniu ostatecznych środków antidumpingowych w 2001 r., są one również dowodem na to, iż sytuacja Wspólnoty nadal pozostaje niestabilna i podatna na zagrożenia.

3. WNIOSKI DOTYCZĄCE SYTUACJI PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (132) Ciągły wzrost konsumpcji – wynikiły częściowo z nowych zastosowań (m.in. butelki na piwo i wino), a częściowo ze wzrostu zużycia w przystępujących krajach, wymusił na przemyśle wspólnotowym zwiększenie mocy produkcyjnych i produkcji w celu utrzymania udziału w rynku. W tym celu w 2004 r. i w ODP przeprowadzono głęboką restrukturyzację, której towarzyszyły wielokrotne zmiany własności poszczególnych wytwórców. Jednocześnie zwiększono ogólną liczbę linii produkcyjnych, zmierzając do nadążania za wzrostem konsumpcji, a przy tym wykorzystania efektu masy krytycznej. Tak więc niektóre ze wskaźników ekonomicznych, takie jak konsumpcja, moce produkcyjne, sprzedaż w UE oraz zatrudnienie, rzeczywiście uległy tendencji zwykłej. Co więcej, cena sprzedaży wzrosła również w badanym okresie. A jednak wszystkie opisane wyżej wysiłki na rzecz restrukturyzacji nie mogły zrównoważyć wpływu stałego i poważnego wzrostu cen surowca w badanym okresie. Wyższych cen surowca nie udało się przenieść, a kolejne ogniwa łańcucha dostaw w takim stopniu, jaki byłby konieczny dla utrzymania pewnego poziomu rentowności. Spowodowało to poważne pogorszenie rentowności, która na przestrzeni ODP z poziomu $+2,7\%$ zeszała do $-3,2\%$. Podobne negatywne tendencje odnosiły się do zwrotu z inwestycji oraz przepływów pieniężnych.

(133) Zbiegło się to z niskim poziomem cen przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, i przyczyniło się do wywierania presji zniżkowej na ceny przemysłu wspólnotowego. Jednak z uwagi na niedużą wielkość przywozu subsydiowanych towarów w ramach bieżącego przeglądu wygaśnięcia, główny nacisk położono na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Tak więc, pomimo pozornie korzystnego rozwoju sytuacji produkcji, sprzedaży i cen sprzedaży, ogólna kondycja finansowa branży we Wspólnocie uległa pogorszeniu, co znalazło odzwierciedlenie w rentowności kurczącej się między 2002 r. a ODP z 2,7 % zysków do 3,2 % strat, odbijając się także na sprzedaży eksportowej, kosztach wytwarzania, stopie zwrotu z inwestycji oraz przepływach pieniężnych.

(134) Jeżeli porówna się powyższe tendencje z innymi, opisanymi w rozporządzeniach nakładających tymczasowe i ostateczne środki wyrównawcze, to ocena ponownie nie wydaje się jednoznaczna. Jeśli chodzi o udział w rynku, przemysł wspólnotowy stracił jedynie 2 punkty procentowe między 2002 r. a ODP, podczas gdy w ciągu czterech lat poprzedzających ustanowienie ostatecznych środków wyrównawczych zyskał 5 punktów procentowych. Z drugiej strony, nierentowność przemysłu wspólnotowego w ODP jest niższa od notowanej przed nałożeniem ostatecznych środków wyrównawczych. W konsekwencji, pomimo wykazywanych przez wskaźniki szkody pozornie korzystnych tendencji w rozwoju sytuacji, stan przemysłu wspólnotowego wciąż pozostaje daleki od poziomu, jakiego należałoby się spodziewać w przypadku zupełnego zniwelowania szkód, jakie wykazano w przeprowadzonych dochodzeniach pierwotnych.

(135) W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się nieznacznie w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków, lecz pozostaje nadal nadzwyczaj niestabilna i podatna na zagrożenia. Ponadto presja cenowa, jaką wywiera przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, nie pozwoliła, by przemysł wspólnotowy w pełni odzwierciedlił wzrost kosztów surowca w oferowanej cenie sprzedaży.

G. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

ZALEŻNOŚĆ MIĘDZY CENĄ I ILOŚCIĄ WYWOZU DO KRAJÓW TRZECICH A CENĄ I ILOŚCIĄ PRZYWOZU DO WSPÓLNOTY

(136) Ustalono, że średnia cena eksportowa towarów sprzedawanych z Indii do krajów niebędących członkami UE była znacząco niższa niż średnia cena towarów wwożonych na terytorium Wspólnoty, a także niższa od cen na rynku krajowym. Eksporterzy z Indii sprzedawali znaczące ilości PET do krajów niebędących członkami UE, stanowiące ponad 95 % ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy z Indii mieliby motywację do

przekierowania znacznej części wywozu kierowanego do innych krajów na atrakcyjniejszy rynek wspólnotowy, z zastosowaniem cen na poziomie, który nawet w przypadku wzrostu kształtowałby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cen wywozu do Wspólnoty.

MOCE PRODUKCYJNE, NIEWYKORZYSTANE MOCE I ZAPASY

(137) Jak wskazano poniżej w motywie 140, producenci eksportujący w Indiach mają potencjał pozwalający na zwiększenie ilości wywozu na rynek wspólnotowy. Wzrost mocy produkcyjnych Indii był znaczny; podniosły się one z poziomu 330 tys. ton w 2003 r. do 600 tys. ton w 2005 r. Zgodnie z prognozami rozwoju rynku oczekuje się, że w 2008 r. wzrosną one o dalsze 220 tys. ton. W 2005 r. sprzedaż krajowa wynosiła 220 tys. ton, a wywóz sięgał 290 tys. ton (w tym 6 831 ton do UE). Na podstawie dostępnych danych obecne wolne moce produkcyjne szacuje się przeciętnie na ok. 90 tys. ton; są one zatem znaczące – równają się bowiem około 4 % obecnej konsumpcji we Wspólnocie. Szacunki te potwierdzają wyniki uzyskane przez współpracujących producentów z Indii, którzy posiadają znaczne wolne moce.

(138) Co do stanu zapasów, w toku dochodzenia ustalono, że poziom przechowywanych przez współpracujących producentów z Indii zapasów był nieznaczny. Jednak należy odnotować, że poziom zapasów nie stanowi istotnego czynnika – z uwagi na cykliczny charakter popytu na rynku PET.

(139) Reasumując, jakkolwiek skala przywozu do UE nie jest wielka, zachodzi niebezpieczeństwo przeniesienia znaczących ilości wywozu na rynek unijny.

WNIOSKI

(140) Producenci w kraju, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie lub też przekierowanie wywozu na rynek wspólnotowy. Dochodzenie wykazało, że współpracujący producenci eksportujący oferowali produkt objęty postępowaniem po niższej cenie aniżeli przemysł wspólnotowy. Te niższe ceny zostałyby z dużym prawdopodobieństwem utrzymane lub nawet uległyby zmniejszeniu odpowiednio do niższych cen obowiązujących w pozostałych rejonach świata, jak wspomniano w motywie 137, również z uwagi na chęć odzyskania udziału w rynku, jaki producenci posiadali przez zastosowaniem środków. Takie zachowanie cenowe oraz fakt, iż eksporterzy w kraju, którego dotyczy postępowanie, mogli dostarczać znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek wspólnotowy, miałyby prawdopodobnie wpływ na wzmocnienie spadkowej tendencji cen na rynku i wpływałyby negatywnie na sytuację ekonomiczną przemysłu wspólnotowego.

- (141) Jak wskazano powyżej, sytuacja przemysłu wspólnotowego jest nadal podatna na zagrożenie i niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł wspólnotowy został narażony na zwiększony przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, po cenach subsydiowanych, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a w konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz delikatnej sytuacji i ponowne wystąpienie nawet poważniejszych szkód dla przemysłu wspólnotowego.
- (142) Mając na uwadze powyższe przesłanki, stwierdza się, że bez środków antysubsydyjnych ceny przywozu najprawdopodobniej pozostałyby niższe od stosowanych na rynku wspólnotowym, jako że producenci z Indii prawdopodobnie dążyliby do zwiększenia swoich udziałów w rynku. Takie zachowanie cenowe oraz fakt, iż producenci eksportujący w Indiach byłiby w stanie dostarczać znaczne ilości PET na rynek wspólnotowy, miałyby prawdopodobnie wpływ na wzmocnienie presji cenowej i wywierałyby negatywny wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.

H. INTERES WSPÓLNOTY

1. WPROWADZENIE

- (143) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antysubsydyjnych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów częściowych. Bieżące dochodzenie jest analizą sytuacji, w której już są stosowane środki antysubsydyjne, i pozwala na ocenę wszelkiego niepożądanego negatywnego wpływu na strony objęte postępowaniem wywieranego przez obecne środki antysubsydyjne.
- (144) Na tej podstawie sprawdzono, czy – niezależnie od wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia szkodliwego subsydiowania – istnieją powody nie do odrzucenia, które prowadziłyby do wniosku, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (145) Jak wskazano powyżej, istnieje prawdopodobieństwo ponowienia szkodliwego subsydiowania, jeżeli środki zostałyby uchylone. Wszyscy producenci wspólnotowi z wyjątkiem dwóch w pełni współpracowali i wyrazili swoje poparcie dla już obecnie stosowanych środków.
- (146) Kontynuacja stosowania środków antysubsydyjnych na przywóz z Indii zwiększyła możliwość osiągnięcia przez przemysł wspólnotowy rozsądnego poziomu

rentowności, ponieważ jest prawdopodobne, że w perspektywie średnio- lub długoterminowej byłby w stanie zwiększyć wielkość sprzedaży, a tym samym uzyskać efekt korzyści skali i równocześnie umiarkowanie podnieść swoje ceny sprzedaży i przez to osiągnąć zadowalający poziom zysku. Nawet jeśli subsydiowany przywóz towarów w ODP pochodzący z Indii byłby niewielki, i dlatego nie mógłby wyrządzić poważnej szkody, miałby on prawdopodobnie negatywny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego, jeżeli uchylono by środki antysubsydyjne. Środki te są zatem niezbędne, aby zagwarantować zdolność utrzymania się przedsiębiorstw przemysłu wspólnotowego wykorzystujących wióry z PET na rynku, który od szeregu lat konkuruje z przywozem subsydiowanych towarów z Indii.

3. INTERES IMPORTERÓW

- (147) Istniał niski poziom współpracy ze strony importerów/przedsiębiorstw handlowych, a spośród współpracujących importerów żaden nie dokonywał zakupów w Indiach. Niemniej współpracujący importerzy/przedsiębiorstwa handlowe można uznać za reprezentatywne, ponieważ ich wielkość sprzedaży stanowiła około 5 % wspólnotowej konsumpcji. Wspomniani importerzy/przedsiębiorstwa handlowe preferowałyby zerową stawkę celną na rynku, także jeśli nadal osiągają dobre wyniki finansowe.

- (148) Dochodzenie wykazało, że wciąż istnieją alternatywne źródła dostaw nieobjęte środkami antysubsydijnymi lub antydumpingowymi, np. z Meksyku, Brazylii, USA, Turcji, Pakistanu, Iranu, Arabii Saudyjskiej. Importerzy/przedsiębiorstwa handlowe mogłyby zatem polegać na innych znaczących źródłach dostaw (lub nawet przestawić się na nie).

- (149) Z uwagi na fakt, że obowiązujące środki nie miały znaczącego wpływu na importerów, stwierdza się, że utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych na przywóz pochodzący z Indii w dalszym ciągu nie powinno mieć znaczącego ujemnego wpływu na sytuację importerów we Wspólnocie.

4. INTERES PODMIOTÓW PRZETWARZAJĄCYCH/UŻYTKOWNIKÓW

- (150) Komisja rozesłała kwestionariusze do 47 znanych podmiotów przetwarzających/użytkowników. Tylko 10 słabo reprezentatywnych podmiotów przetwarzających/użytkowników na nie odpowiedziało. Zgodnie z informacjami na temat zakupów udzielonymi w odpowiedziach na kwestionariusz, współpracujące w OD podmioty przetwarzające/użytkownicy reprezentowały około 20 % łącznej konsumpcji PET we Wspólnocie. W OD zakupiły one 95 % swojego PET od producentów wspólnotowych, a pozostałą część towaru przywieziono z krajów innych niż kraj objęty bieżącym przeglądem. Przedstawiono różne argumenty przeciwko nałożeniu ceł.

- (151) Pięć podmiotów przetwarzających (produkujących z wiórów PET półprodukty i butelki, i reprezentujących 10 % konsumpcji) odpowiedziało na kwestionariusz. Koszty wiórów PET wynoszą 55 % kosztów ich końcowego produktu (jakim są głównie półfabrykaty). Ustalono, że podmioty te przywożą niewielkie ilości z Indii i innych krajów trzecich. Mimo to są one przeciwne kontynuacji stosowania ceł, twierdząc, że środki mogłyby spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.
- (152) Pięciu użytkowników reprezentujących około 10 % konsumpcji dostarczyło niekompletnych danych. Przyczyną niskiego poziomu współpracy ze strony dużych użytkowników jest prawdopodobnie fakt, że ostatnie dochodzenie w sprawie przywozu PET z ChRL, Australii i Pakistanu było prowadzone zaledwie dwa lata temu. Koszty PET są dość niskie, gdyż stanowią około 6 lub 7 % łącznych kosztów. Pomimo że użytkownicy nie zgłosili żadnego przywozu z Indii, podobnie jak podmioty przetwarzające, są oni przeciwni nałożeniu ceł, twierdząc, że środki mogłyby spowodować sztuczny wzrost cen w Europie.
- (153) Biorąc pod uwagę raczej dobrą sytuację finansową przemysłu przetwórczego, w przeciwieństwie do sytuacji przemysłu wspólnotowego, żaden podmiot przetwarzający/użytkownik nie argumentował, że utrzymanie aktualnych ceł mogłoby prowadzić do zmniejszenia zatrudnienia lub przeniesienia zakładów produkcyjnych poza obszar Wspólnoty.
- (154) Ponadto pod względem produkcji przemysł wspólnotowy dostosował jej wielkość do zwiększonej konsumpcji, w związku z czym jest bardzo prawdopodobne, że jego niewykorzystane zdolności produkcyjne w pełni mogłyby pokryć przywożone ilości.
- (155) Z uwagi na to, że nadal są dostępne inne źródła zaopatrzenia nieobjęte środkami antysubsydyjnymi lub antidumpingowymi, jak np. Meksyk, Brazylia, USA, Turcja, Pakistan, Iran, Arabia Saudyjska, użytkownicy wspólnotowi bardziej mogliby się oprzeć na różnych dostawcach (lub przestawić się na nich) produktu objętego postępowaniem.
- (156) Co do wyników przemysłu użytkowników, dochodzenie wykazało, że w badanym okresie współpracujący użytkownicy odnotowali zwiększenie swoich przychodów, utrzymali stabilny poziom zatrudnienia i ich rentowność uległa ogólnej poprawie. Uznano zatem, że środki antysubsydyjne nie wywarły na nich negatywnego wpływu.
- (157) W związku z powyższym stwierdza się, że utrzymanie obowiązujących środków antysubsydyjnych na przywóz pochodzący z Indii nie powinien mieć znaczącego ujemnego wpływu na sytuację użytkowników we Wspólnocie.

5. INTERES DOSTAWCÓW

- (158) Dostawcy surowca, tj. monoetylenoglikolu (MEG) i oczyszczonego kwasu tereftalowego (PTA), DMT oraz IPA, należących do naftopochodnych produktów petrochemicznych, wyraźnie opowiedzieli się za środkami i dobrze współpracowali w dochodzeniu. Odniesliby oni korzyści z utrzymania środków, jeżeli umożliwiłyby one odzyskanie dobrej kondycji przez przemysł wspólnotowy, a tym samym uzyskanie lepszych wyników przez dostawców.

6. WNIOSEK DOTYCZĄCY INTERESU WSPÓLNOTY

- (159) Biorąc pod uwagę powyższe czynniki, stwierdza się, że nie istnieją niepodważalne powody przeciwne utrzymaniu aktualnych środków antysubsydyjnych w odniesieniu do Indii.

I. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (160) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi na temat ujawnionych informacji. Rząd Indii przedstawił opinie na temat pewnych aspektów szkody, twierdząc, że nie wykazano, iż przemysłowi wspólnotowemu wyrządzano trwałą szkodę i że to wcale nie presja spowodowana przywozem z Indii sprawiła, że europejscy producenci nie przetrucili w pełni wzrostu kosztu surowców na ceny sprzedaży. Należy przypomnieć, że, jak wskazano w analizie sytuacji przemysłu wspólnotowego, jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu oraz, jak wyjaśniono w motywie 127, niski poziom cen przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, wyraźnie przyczynił się do presji zniżkowej wywieranej na ceny przemysłu wspólnotowego. Jednak z uwagi na niedużą wielkość przywozu subsydiowanych towarów, w ramach bieżącego przeglądu wygaśnięcia, należy zbadać prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. W odniesieniu do tego stwierdzono, jak wyjaśniono w motywie 127, że przy niezastosowaniu środków zwiększony wolumen przywozu z Indii po niskich cenach miałby niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego. Ponadto jeden z indyjskich eksporterów twierdził, że przy braku środków jest mało prawdopodobne przekierowanie indyjskiej sprzedaży do Wspólnoty. Jego zdaniem rozwijające się rynki są bardziej atrakcyjne niż rynek Wspólnoty, popyt w Indiach szybko rośnie i dlatego nie ma wolnych mocy. Należy jednak zauważyć, że niezależnie od wzrostu popytu na indyjskim rynku dochodzenie prowadzone na poziomie przedsiębiorstwa wykazało istnienie wolnych mocy, co zostało potwierdzone również w informacjach uzyskanych z badania rynku. Uważa się zatem, że żadna z otrzymanych ujawnionych informacji nie dała podstaw do zmiany wniosków zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

(161) Z powyższego wynika, że zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze dotyczące przywozu wiórów PET pochodzących z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki mają postać szczególnych ceł.

(162) Stawki ceł wyrównawczych dla poszczególnych przedsiębiorstw wymienione w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację zstaną w czasie dochodzenia przeglądowego w odniesieniu do eksporterów współpracujących. Są one zatem stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożenie produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie są wymienione szczegółowo w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wymienionymi szczegółowo, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(163) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek ceł wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po zarejestrowaniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁰⁾ wraz z wszystkimi odnośnymi informacjami, w szczególności na temat wszelkich modyfikacji działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, związaną na przykład z powyższą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów produkcyjnych i handlowych. Jeśli będzie to właściwe, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, rozporządzenie zostanie odpowiednio uzupełnione poprzez aktualizację listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

(164) W celu zapewnienia właściwego wprowadzenia cła wyrównawczego poziom cła dla pozostałych podmiotów powinien dotyczyć nie tylko eksporterów niewspółpracujących, ale także tych przedsiębiorstw, które nie prowadziły żadnego wywozu w ODP. Przedsiębiorstwa te – po spełnieniu przez nie wymogów określonych w art. 20 rozporządzenia podstawowego – wzywa się do przedstawienia wniosku o dokonanie przeglądu na mocy tego artykułu w celu indywidualnej oceny ich sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu o lepkości 78 ml/g lub wyższej,

⁽¹⁰⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja H, J-79 5/17, B-1049 Bruksela.

według normy ISO 1628-5, objętego kodem CN 3907 60 20 i pochodzącego z Indii.

2. Z zastrzeżeniem art. 2, stawka cła wyrównawczego, stosowana w odniesieniu do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Reliance Industries Limited	41,3	A181
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	31,3	A182
Indie	Senpet Ltd	22,2	A183
Indie	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Indie	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	41,3	A999

3. W przypadku uszkodzenia towarów przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu, o ile w wyniku tego cena faktycznie zapłacona lub należna ulega proporcjonalnemu obniżeniu, w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹¹⁾, kwota cła wyrównawczego obliczona na podstawie kwot ustalonych powyżej, jest pomniejszana o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu obniżeniu ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

4. Niezależnie od ust. 1 i 2, ostatecznego cła wyrównawczego nie stosuje się do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. Jeżeli nie ustalono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz jest zwolniony z ceł wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1, pod warunkiem że dotyczy towarów produkowanych i bezpośrednio wywożonych (tj. zafakturowanych i wysłanych) do przedsiębiorstwa działającego jako importer we Wspólnocie, przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3, zgłoszonych pod właściwym kodem dodatkowym TARIC, i przy spełnieniu warunków określonych w ust. 2.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1875/2006 (Dz.U. L 360 z 19.12.2006, str. 64).

2. Przy przedstawieniu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia służbie celnej danego państwa członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania” wystawionej przez przedsiębiorstwa eksportujące wymienione w ust. 3, zawierającej zasadnicze elementy wymienione w załączniku. Zwolnienie z cła jest również uzależnione od tego, czy towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu na „fakturze w ramach zobowiązania”.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	A182
Indie	Reliance Industries Ltd	A181
Indie	South Asian Petrochem Ltd	A585

3. Przywóz, któremu towarzyszy „faktura w ramach zobowiązania”, jest zgłaszany pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC:

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 2007 r.

W imieniu Rady
F. MÜNTEFERING
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Elementy, które należy uwzględnić na fakturze w ramach zobowiązania, o której mowa w art. 2 ust. 2:

1. Numer faktury w ramach zobowiązania.
  2. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary wskazane na fakturze mogą być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty (zgodnie z rozporządzeniem).
  3. Szczegółowy opis towarów, zawierający:
    - numer kodu sprawozdawczego produktu (*product reporting code* – PRC) (ustalony w zobowiązaniu zaoferowanym przez danego producenta eksportującego),
    - kod CN,
    - ilość (podaną w jednostkach).
  4. Opis warunków sprzedaży, zawierający:
    - cenę jednostkową,
    - obowiązujące warunki płatności,
    - obowiązujące warunki dostawy,
    - całkowitą wysokość rabatów i upustów.
  5. Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiana bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
  6. Nazwisko przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę w ramach zobowiązania, i następująca podpisana deklaracja:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż podanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez ... [nazwa przedsiębiorstwa] i przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2000/745/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w tej fakturze są pełne i prawidłowe.”.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 194/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	103,4
	JO	96,5
	MA	65,9
	TN	148,3
	TR	140,0
	ZZ	110,8
0707 00 05	JO	178,3
	MA	206,0
	MK	57,6
	TR	133,0
	ZZ	143,7
0709 90 70	MA	46,5
	TR	75,8
	ZZ	61,2
0805 10 20	CU	37,4
	EG	49,7
	IL	57,6
	MA	42,8
	TN	49,6
	TR	65,8
	ZZ	50,5
0805 20 10	IL	108,8
	MA	95,1
	ZZ	102,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	112,1
	IL	71,9
	MA	80,4
	PK	58,0
	TR	54,0
	ZZ	75,3
0805 50 10	EG	63,4
	IL	65,7
	TR	49,9
	ZZ	59,7
0808 10 80	AR	101,4
	CA	91,7
	CN	95,7
	US	118,6
	ZZ	101,9
0808 20 50	AR	81,7
	CL	76,9
	CN	66,5
	US	96,9
	ZA	82,8
	ZZ	81,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 195/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od 1 marca do 31 sierpnia 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że jeśli ceny rynkowe masła w jednym lub w większej liczbie państw członkowskich są na poziomie niższym niż 92 % ceny interwencyjnej w ciągu reprezentatywnego okresu, agencje interwencyjne przystępują do skupu masła.
- (2) Na podstawie cen rynkowych przekazanych państwom członkowskim Komisja zaobserwowała, zgodnie z art. 8

ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, że ceny w Hiszpanii, Irlandii oraz Portugalii znajdowały się na poziomie poniżej 92 % ceny interwencyjnej w ciągu dwóch następujących po sobie tygodni. W tych państwach członkowskich należy zatem otworzyć skup interwencyjny,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym otwiera się skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w następujących państwach członkowskich:

- Hiszpania
- Irlandia
- Portugalia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1919/2006 (Dz.U. L 380 z 28.12.2006, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 196/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryśników

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 197/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wywołać konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona według takiej samej procedury jak refundacja. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 3	Termin I 4	Termin II 5	Termin III 6	Termin IV 7	Termin V 8	Termin VI 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa z wyjątkiem Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 198/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do sładów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w Załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 199/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie

kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słodu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 3	I termin 4	II termin 5	III termin 6	IV termin 7	V termin 8
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 9	VII termin 10	VIII termin 11	IX termin 12	X termin 1	XI termin 2
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 200/2007**z dnia 26 lutego 2007 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.
- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 lutego 2007 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	0,00
1102 20 10 9400	0,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	0,00
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 201/2007**z dnia 23 lutego 2007 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wymienia osoby fizyczne i prawne, organy i inne jednostki objęte zamrożeniem funduszy i środków ekonomicznych zgodnie z tym rozporządzeniem.

- (2) W dniu 6 lutego 2007 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ zmienił wykaz osób, grup i jednostek, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i środków ekonomicznych. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Wpis „Khawa Panga **Mandro** (*alias* a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Chief Kahwa, f) Kawa). Data urodzenia: 20.8.1973 r. Miejsce urodzenia: Bunia, Demokratyczna Republika Konga. Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Były przewodniczący PUSIC. Przebywa w więzieniu w Bunii od kwietnia 2005 r.” otrzymuje brzmienie:

„Khawa Panga **Mandro** (*alias* a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Chief Kahwa, f) Kawa, g) Mandro Panga Kahwa, h) Yves Khawa Panga Mandro). Data urodzenia: 20.8.1973 r. Miejsce urodzenia: Bunia, Demokratyczna Republika Konga. Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Były przewodniczący PUSIC. Przebywa w więzieniu w Bunii od kwietnia 2005 r.”

- (2) Wpis „Douglas **Mpano**. Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Przebywa w Goma. Dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company.” otrzymuje brzmienie:

„Iruta Douglas **Mpamo** (*alias* a) Mpano, b) Douglas Iruta Mpamo). Zamieszkały: Bld Kanyamuhanga 52, Goma, Demokratyczna Republika Konga. Data urodzenia: a) 28.12.1965 r., b) 29.12.1965 r. Miejsce urodzenia: a) Bashali, Masisi (według daty urodzenia a)), b) Goma, Demokratyczna Republika Konga (dawniej Zair) (odnośnie do daty urodzenia b)). Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Właściciel/dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company.”

- (3) Wpis „Dr Ignace **Murwanashyaka** (*alias* Ignace). Data urodzenia: 14.5.1963 r. Miejsce urodzenia: Butera, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dalsze informacje: Przewodniczący FDLR. Mieszkający na stałe w Niemczech.” otrzymuje brzmienie:

„Dr Ignace **Murwanashyaka** (*alias* Ignace). Data urodzenia: 14.5.1963 r. Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda. Obywatelstwo: rwandyjskie. Dalsze informacje: Przewodniczący FDLR. Mieszkający na stałe w Niemczech.”

- (4) Wpis „Laurent **Nkunda** (*alias* a) Laurent Nkunda Bwatare, b) Laurent Nkundabatware, c) Laurent Nkunda Mahoro Bwatare, d) General Nkunda). Data urodzenia: 6.2.1967 r. Miejsce urodzenia: North Kivu/Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga. Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Były generał RCD-G. Jego obecne miejsce pobytu nie jest znane. Widziany w Rwandzie i w Goma.” otrzymuje brzmienie:

„Laurent **Nkunda** (*alias* a) Laurent Nkunda Bwatare, b) Laurent Nkundabatware, c) Laurent Nkunda Mahoro Bwatare, d) Laurent Nkunda Bwatare, e) General Nkunda). Data urodzenia: a) 6.2.1967 r., b) 2.2.1967 r. Miejsce urodzenia: North Kivu/Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga (według daty urodzenia a)). Obywatelstwo: kongijskie. Dalsze informacje: Były generał RCD-G. Założyciel Narodowego Kongresu Obrony Ludu w 2006 r.; w latach 1998–2006 członek zarządu RCD-G; w latach 1992–1998 członek zarządu RPF. Obecne miejsce pobytu nieznane. Widziany w Rwandzie i w Goma.”

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/12/WE

z 26 lutego 2007 r.

wprowadzająca zmiany do niektórych załączników dyrektywy Rady nr 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości penakonazolu, benomylu i karbendazymu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie są odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń na środki ochrony roślin stosowane do określonych upraw. Takie zezwolenia muszą być udzielane na podstawie oceny wywoływanych przez nie skutków w zakresie zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich wpływu na środowisko. Elementy, które należy uwzględnić podczas przeprowadzania ocen, obejmują narażenie użytkowników i osób postronnych oraz wpływ na środowisko lądowe, wodne i powietrzne, jak również wpływ na ludzi i zwierzęta poprzez konsumpcję pozostałości zalegających w uprawach, wobec których je zastosowano.
- (2) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) odzwierciedlają stosowanie minimalnych ilości pestycydów w celu uzyskania skutecznej ochrony roślin, zastosowanych w ten sposób, aby ilość pozostałości była możliwie jak najmniejsza i dopuszczalna pod względem toksyczności, szczególnie w odniesieniu do szacowanego dziennego pobrania.
- (3) NDP dla pestycydów objętych dyrektywą 90/642/EWG powinny być poddawane kontroli i mogą zostać zmie-

nione w celu uwzględnienia nowych lub zmienionych zastosowań. Informacje na temat nowych lub zmienionych zastosowań zostały przekazane Komisji, co doprowadzi do zmian w poziomach pozostałości penakonazolu, benomylu i karbendazymu.

- (4) Długotrwałe narażenie konsumentów na działanie tych pestycydów za pośrednictwem produktów spożywczych mogących zawierać pozostałości tych pestycydów zostało oszacowane i ocenione zgodnie z procedurami i praktykami stosowanymi we Wspólnocie, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia⁽³⁾.
- (5) W przypadku benomylu i karbendazymu, dla których obowiązuje ostra dawka referencyjna (ARfD), ostre narażenie konsumentów za pośrednictwem każdego z produktów spożywczych mogących zawierać pozostałości tych pestycydów zostało oszacowane i ocenione zgodnie z procedurami i praktykami stosowanymi obecnie we Wspólnocie, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia. Uwzględnione zostały opinie Komitetu Naukowego ds. Roślin, w szczególności jego rady i zalecenia dotyczące ochrony konsumentów przed produktami spożywczymi, wobec których stosowane są pestycydy⁽⁴⁾. Na podstawie oceny dziennego spożycia NDP dla tych pestycydów należy ustalić w taki sposób, aby zapewnić nieprzekraczanie ostrej dawki referencyjnej. W odniesieniu do innych substancji ocena dostępnych informacji wskazuje, że nie jest wymagana ostra dawka referencyjna, a zatem nie jest potrzebna ocena krótkoterminowa.
- (6) W przypadku nowych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) benomylu i karbendazymu na owocach cytrusowych wnioskodawca zobowiązał się do dostarczenia wymaganych dodatkowych danych do grudnia 2007 r. Dostępne już dane ukazują, że proponowane NDP są bezpieczne dla konsumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/92/WE (Dz.U. L 311 z 10.11.2006, str. 31).

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/6/WE (Dz.U. L 43 z 15.2.2007, str. 13).

⁽³⁾ Wytyczne dotyczące przewidywania spożycia w żywności pozostałości pestycydów (poprawione) opracowane przez GEMS/Program Żywnościowy we współpracy z Komitetem Kodeksu ds. Pozostałości Pestycydów, opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia w 1997 r. (WHO/FSO/FOS/97.7).

⁽⁴⁾ Opinia dotycząca kwestii zmian załączników do dyrektyw Rady 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG (opinia wyrażona przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 14 lipca 1998 r.). Opinia na temat zmiennych pozostałości pestycydów w owocach i warzywach (opinia wyrażona przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 14 lipca 1998 r.), http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html

- (7) NDP powinny być ustalone na niższym poziomie granicy oznaczalności, w przypadku gdy dozwolone stosowanie środków ochrony roślin nie powoduje powstania wykrywalnych poziomów pozostałości pestycydów w produktach spożywczych lub na ich powierzchni lub gdy nie występują dozwolone przypadki stosowania, lub gdy stosowanie dozwolone przez państwa członkowskie nie zostało poparte niezbędnymi danymi, lub gdy stosowanie w państwach trzecich powodujące obecność pozostałości w produktach spożywczych, które mogą zostać wprowadzone do obrotu we Wspólnocie lub na ich powierzchni, nie zostało poparte niezbędnymi danymi.
- (8) Należy zatem ustalić nowe NDP w odniesieniu do tych pestycydów.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 90/642/EWG.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie najpóźniej do dnia 27 sierpnia 2007 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze

i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie przekazują Komisji treść tych przepisów oraz tabelę korelacji tych przepisów z niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 28 sierpnia 2007 r.

2. Przepisy określone w ust. 1 i 2, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przyjętych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika II do dyrektywy 90/642/EWG kolumny dotyczące penakonazolu, benomylu i karbendazymu otrzymują brzmienie:

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
„1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy		
i) OWOCE CYTRUSOWE	0,05 (*)	0,5 (†)
Grejpfrut		
Cytryny		
Limonki		
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszanicami)		
Pomarańcze		
Pomelo		
Pozostałe		
ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)	0,05 (*)	0,1 (*)
Migdały		
Orzechy brazylijskie		
Orzechy nerkowca		
Kasztany jadalne		
Orzechy kokosowe		
Orzechy laskowe		
Orzechy makadamia		
Orzeszki pekan		
Orzeszki sosnowe		
Pistacje		
Orzechy włoskie		
Pozostałe		
iii) OWOCE ZIARNKOWE	0,2	0,2
Jabłka		
Gruszki		
Pigwy		
Pozostałe		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
iv) OWOCE PESTKOWE		
Morele	0,1	0,2
Wiśnie i czereśnie		0,5
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i podobnymi mieszającami)	0,1	0,2
Śliwki		0,5
Pozostałe	0,05 (*)	0,1 (*)
v) JAGODY I DROBNE OWOCE		
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina	0,2	
Winogrona stołowe		0,3
Winogrona do produkcji wina		0,5
b) Truskawki (inne niż dzikie)	0,5	0,1 (*)
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)	0,05 (*)	0,1 (*)
Jeżyny		
Jeżyna popielica		
Krzyżówka maliny z jeżyną		
Maliny		
Pozostałe		
d) Inne drobne owoce i jagody (inne niż dzikie)		0,1 (*)
Borówki czarne		
Żurawina		
Porzeczka (czerwona, czarna i biała)	0,5	
Agrest		
Pozostałe	0,05 (*)	
e) Dzikie jagody i dzikie owoce	0,05 (*)	0,1 (*)
vi) RÓŻNE	0,05 (*)	
Awokado		
Banany		
Daktyle		
Figi		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
Kiwi		
Kumkwat		
Liczi		
Mango		
Oliwki (stołowe)		
Oliwki (do produkcji oliwy)		
Papaja		0,2
Owoce męczyńcy		
Ananasy		
Granaty		
Pozostałe		0,1 (*)
2. Warzywa świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone		
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE	0,05 (*)	0,1 (*)
Buraki		
Marchew		
Maniok		
Seler		
Chrzan		
Karczoch jerozolimski		
Pasternak		
Pietruszka – korzeń		
Rzodkiewka		
Salsefia		
Słodkie ziemniaki		
Brukiew		
Rzepa		
Pochrzyn		
Pozostałe		
ii) WARZYWA CEBULOWE	0,05 (*)	0,1 (*)
Czosnek		
Cebula		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
Szalotka		
Dymka		
Pozostałe		
iii) WARZYWA O JADALNYCH OWOCACH		
a) Rośliny psiankowate		
Pomidory	0,1	0,5
Papryka	0,2	
Bakłażan	0,1	0,5
Ketmia jadalna		2
Pozostałe	0,05 (*)	0,1 (*)
b) Dyniowate – z jadalną skórką	0,1	0,1 (*)
Ogórek		
Korniszon		
Cukinia		
Pozostałe		
c) Dyniowate – z niejadalną skórką	0,1	0,1 (*)
Melony		
Dynie		
Arbuzy		
Pozostałe		
d) Słodka kukurydza	0,05 (*)	0,1 (*)
iv) WARZYWA KAPUSTNE	0,05 (*)	
a) Kapustne kwitnące		0,1 (*)
Brokuły		
Kalafiory		
Pozostałe		
b) Kapustne głowiaste		
Brukselka		0,5
Kapusta głowiasta		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
Pozostałe		0,1 (*)
c) Kapustne liściowe		0,1 (*)
Kapusta pekińska		
Jarmuż		
Pozostałe		
d) Kalarepa		0,1 (*)
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA	0,05 (*)	0,1 (*)
a) Sałata i podobne		
Rzeżucha		
Rozpunka jadalna		
Sałata		
Endywia (cykoria endywia)		
Rokietta siewna (rukola)		
Liście i pędy kapustnych		
Pozostałe		
b) Szpinak i podobne		
Szpinak		
Boćwina		
Pozostałe		
c) Rukiew wodna		
d) Cykoria warzywna		
e) Zioła		
Trybulka		
Szczypiorek		
Pietruszka – nać		
Liście selera		
Pozostałe		
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)	0,05 (*)	
Fasola (w strąkach)		0,2
Fasola (bez strąków)		
Groch (w strąkach)		0,2
Groch (bez strąków)		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
Pozostałe		0,1 (*)
vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)		0,1 (*)
Szparagi		
Karczochy		
Seler		
Koper włoski		
Karczochy kuliste	0,2	
Por		
Rabarbar		
Pozostałe	0,05 (*)	
viii) GRZYBY	0,05 (*)	0,1 (*)
a) Grzyby uprawne		
b) Grzyby dziko rosnące		
3. Nasiona roślin strączkowych	0,05 (*)	0,1 (*)
Fasola		
Soczewica		
Groch		
Łubin		
Pozostałe		
4. Nasiona oleiste	0,05 (*)	
Siemię lnne		
Orzeszki ziemne		
Mak		
Ziarna sezamu		
Ziarna słonecznika		
Nasiona rzepaku		
Ziarna soi		0,2
Nasiona gorczycy		
Nasiona bawełny		
Nasiona konopi		
Pozostałe		0,1 (*)

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosują się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)	
	Penakonazol	Suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym
5. Ziemiaki	0,05 (*)	0,1 (*)
Ziemiaki wczesne		
Ziemiaki przechowalnicze		
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane z liści <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	0,5	0,1 (*)

(*) Wskazuje niższy poziom granicy oznaczalności.

(†) Oznacza, że najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości został ustanowiony tymczasowo do dnia 31 grudnia 2007 r. w oczekiwaniu na przedstawienie danych przez wnioskodawcę. Jeśli do tego dnia nie zostaną dostarczone dane, NDP zostanie wycofany dyrektywą lub rozporządzeniem.”

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych**

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 225 z dnia 12 sierpnia 1998 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 5, tom 3, str. 327)

Strona 17 (wydanie specjalne str. 328), art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt ii):

zamiast: „ii) liczby kategorii pracowników przewidzianych do zwolnienia;”,

powinno być: „ii) liczby i kategorie pracowników przewidzianych do zwolnienia;”.
